

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 46

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52
17 lutego 2009

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 133/2009 z dnia 16 lutego 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw..... 1

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 134/2009 z dnia 16 lutego 2009 r. zmieniające załącznik XI do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) ⁽¹⁾** 3

Cena: 18 EUR

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2009/127/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 18 grudnia 2008 r. dotycząca zawarcia Umowy o współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie zwalczania nadużyć finansowych i innej nielegalnej działalności naruszającej interesy finansowe stron 6

- Umowa o współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie przeciwdziałania nadużyciom finansowym i wszelkim innym nielegalnym działaniom naruszającym ich interesy finansowe 8

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

- ★ Wspólne działanie Rady 2009/128/WPZiB z dnia 16 lutego 2009 r. przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej dla regionu Wielkich Jezior Afrykańskich 36

- ★ Wspólne działanie Rady 2009/129/WPZiB z dnia 16 lutego 2009 r. przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (FYROM) 40

- ★ Wspólne działanie Rady 2009/130/WPZiB z dnia 16 lutego 2009 r. przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej dla Azji Środkowej 43

- ★ Wspólne działanie Rady 2009/131/WPZiB z dnia 16 lutego 2009 r. w sprawie przedłużenia mandatu Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. kryzysu w Gruzji 47

- ★ Wspólne działanie Rady 2009/132/WPZiB z dnia 16 lutego 2009 r. przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Republice Mołdowy 50

★ Wspólne działanie Rady 2009/133/WPZiB z dnia 16 lutego 2009 r. przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej dla południowego Kaukazu	53
★ Wspólne działanie Rady 2009/134/WPZiB z dnia 16 lutego 2009 r. przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Sudanie.....	57
★ Wspólne działanie Rady 2009/135/WPZiB z dnia 16 lutego 2009 r. przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Afganistanie.....	61
★ Wspólne działanie Rady 2009/136/WPZiB z dnia 16 lutego 2009 r. przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. bliskowschodniego procesu pokojowego ...	65
★ Wspólne działanie Rady 2009/137/WPZiB z dnia 16 lutego 2009 r. przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Kosowie.....	69
★ Wspólne stanowisko Rady 2009/138/WPZiB z dnia 16 lutego 2009 r. dotyczące środków ograniczających wobec Somalii i uchylające wspólne stanowisko 2002/960/WPZiB	73
★ Wspólne stanowisko Rady 2009/139/WPZiB z dnia 16 lutego 2009 r. przedłużające obowiązywanie środków ograniczających skierowanych przeciwko kierownictwu regionu Naddniestrza w Republice Mołdowy	76

Sprostowania

★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 77/2009 z dnia 26 stycznia 2009 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 314/2004 dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Zimbabwe (Dz.U. L 23 z 27.1.2009)	79
--	----

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 133/2009

z dnia 16 lutego 2009 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 17 lutego 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 lutego 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	IL	129,4
	JO	68,6
	MA	43,2
	TN	134,4
	TR	87,8
	ZZ	92,7
0707 00 05	JO	170,1
	MA	134,2
	TR	164,1
	ZZ	156,1
0709 90 70	MA	85,2
	TR	128,4
	ZZ	106,8
0709 90 80	EG	164,4
	ZZ	164,4
0805 10 20	EG	49,2
	IL	51,8
	MA	64,3
	TN	46,4
	TR	71,0
	ZZ	56,5
0805 20 10	IL	144,4
	MA	91,8
	ZZ	118,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	88,6
	JM	85,4
	MA	150,0
	PK	47,6
	TR	65,9
	ZZ	87,5
0805 50 10	EG	44,9
	MA	55,8
	TR	52,5
	ZZ	51,1
0808 10 80	CN	71,6
	MK	32,6
	US	105,7
	ZZ	70,0
0808 20 50	AR	113,7
	CL	79,6
	CN	84,1
	US	107,3
	ZA	115,2
	ZZ	100,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 134/2009

z dnia 16 lutego 2009 r.

zmieniające załącznik XI do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

nieprzeprowadzania badań na mocy przepisów sekcji 8.6 i 8.7 załącznika VIII, oraz zgodnie z załącznikiem IX i załącznikiem X do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 131,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 ustanawia spoczywający na wspólnotowych producentach i importerach substancji obowiązek rejestracji samych substancji oraz substancji będących składnikiem preparatów lub wyrobów, oraz zamieszczenia w dokumentach rejestracyjnych informacji wymaganych na mocy przepisów załączników VI–XI.
- (2) Zgodnie z przepisami załącznika XI rejestrujący mogą unikać przeprowadzania badań pod pewnymi warunkami, określonymi w sekcji 8.6 i 8.7 załącznika VIII, w załączniku IX i załączniku X do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.
- (3) W celu uniknięcia wątpliwości należy wyjaśnić, że w sekcji 3.1 odniesienie do sekcji 8.6 i 8.7 odnosi się wyłącznie do załącznika VIII.
- (4) Konieczne jest ustanowienie kryteriów jasno określających warunki stanowiące odpowiednie uzasadnienie dla

- (5) Na podstawie doświadczeń zebranych przy opracowywaniu wytycznych dla oceny bezpieczeństwa chemicznego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006, w oparciu o stopień narażenia zidentyfikowano trzy różne kryteria dla warunków uzasadniających przeprowadzenie badań. Pierwsze kryterium zakłada wykazanie i udokumentowanie, że poziom narażenia we wszystkich scenariuszach jest dużo niższy od odpowiedniej wartości pochodnego niepowodującego efektów poziomu (DNEL) lub przewidywanego niepowodującego efektów stężenia (PNEC) otrzymanych w ściśle określonych warunkach. Drugie kryterium ustanawia wymóg wykazania i udokumentowania, że cały cykl życia substancji przebiega w ściśle kontrolowanych warunkach. Trzecie kryterium ustanawia wymóg włączenia substancji w skład wyrobu w taki sposób, że nie następuje żadne narażenie, substancja nie jest uwalniana na żadnym etapie jej cyklu życia, oraz że na wszystkich etapach wytwarzania i produkcji substancja jest stosowana w ściśle kontrolowanych warunkach. Kryteria dla warunków uzasadniających przeprowadzenie badań należy zatem włączyć do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1907/2006.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 133 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku XI do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1. Sprostowanie w Dz.U. L 136 z 29.5.2007, s. 3.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 lutego 2009 r.

W imieniu Komisji
Stavros DIMAS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Sekcja 3 załącznika XI do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 otrzymuje brzmienie:

„3. BADANIA ZALEŻNE OD NARAŻENIA USTALANE INDYWIDUALNIE DLA KAŻDEJ SUBSTANCJI

- 3.1. Można pominąć badanie zgodne z przepisami sekcji 8.6 i 8.7 załącznika VIII, oraz zgodnie z przepisami załączników IX i X, na podstawie scenariusza lub scenariuszy narażenia sporządzonych w raporcie bezpieczeństwa chemicznego.
- 3.2. We wszystkich przypadkach należy zapewnić odpowiednie uzasadnienie i dokumentację. Uzasadnienie opiera się na gruntownej i surowej ocenie narażenia zgodnie z sekcją 5 załącznika I i spełnia jedno z poniższych kryteriów:
- a) producent lub importer udowodnił i udokumentował, że wszystkie z następujących warunków zostały spełnione:
- (i) wyniki oceny narażenia, obejmujące wszystkie możliwe rodzaje narażenia mogące wystąpić w trakcie cyklu życia substancji, wykazują brak narażenia lub nieznaczne wartości narażenia we wszystkich scenariuszach wytwarzania i we wszystkich zidentyfikowanych zastosowaniach, o których mowa w sekcji 3.5 załącznika VI;
 - (ii) na podstawie wyników dostępnych danych badawczych możliwe jest określenie dla przedmiotowej substancji wartości DNEL lub PNEC z uwzględnieniem podwyższonego poziomu niepewności wynikającego z uchylenia wymogu informowania, a wartości DNEL i PNEC są stosowne i odpowiednie zarówno w odniesieniu do planowanego uchylenia wymogu informowania, jak i dla celów oceny ryzyka (*);
 - (iii) porównanie otrzymanych wartości DNEL lub PNEC z wynikami oceny narażenia wykazuje, że poziom narażenia jest zawsze niższy od otrzymanych wartości DNEL lub PNEC;
- b) w przypadku gdy substancja nie jest składnikiem wyrobu producent lub importer wykazują i udokumentowują dla wszystkich istotnych scenariuszy fakt, że cały cykl życia substancji przebiega w ściśle kontrolowanych warunkach określonych w art. 18 ust. 4 lit. a)–f);
- c) w przypadku gdy substancja jest składnikiem wyrobu i jest na stałe osadzona w matrycy lub w inny sposób ściśle ograniczona środkami technicznymi, należy wykazać i udokumentować, że wszystkie poniższe warunki zostały spełnione:
- (i) substancja nie jest uwalniana w trakcie całego jej cyklu życia;
 - (ii) jest mało prawdopodobne, że pracownicy lub inne osoby będą narażone na tę substancję w normalnych lub łatwo przewidywalnych warunkach użytkowania;
 - (iii) substancja jest stosowana zgodnie z przepisami art. 18 ust. 4 lit. a)–f) na wszystkich etapach wytwarzania i produkcji, w tym w trakcie gospodarowania odpadami substancji powstałymi na tych etapach.
- 3.3. Informacje na temat specjalnych warunków użytkowania muszą być przekazane wszystkim uczestnikom łańcucha dostaw zgodnie z art. 31 lub 32, zależnie od przypadku.

(*) Dla celów ust. 3.2 lit. a) ppkt (ii) oraz bez uszczerbku dla przepisów kolumny 2 sekcji 8.7 załączników IX i X, wartość DNEL otrzymana w wyniku testu przesiewowego wykonanego w ramach badania działania na płodność/-toksyczności rozwojowej nie jest uznawana za wskazanie do pominięcia prenatalnego badania toksyczności rozwojowej lub badania szkodliwego działania na rozrodczość na dwóch pokoleniach. Dla celów ust. 3.2 lit. a) ppkt (ii) oraz bez uszczerbku dla przepisów kolumny 2 sekcji 8.6 załączników IX i X, wartość DNEL otrzymana w wyniku badania toksyczności krótkookresowej (28 dni) nie jest uznawana za wskazanie do pominięcia badania toksyczności podprzewlekłej (90 dni).”.

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 18 grudnia 2008 r.

dotycząca zawarcia Umowy o współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie zwalczania nadużyć finansowych i innej nielegalnej działalności naruszającej interesy finansowe stron

(2009/127/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 280 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze oraz art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 14 grudnia 2000 r. Rada upoważniła Komisję do wynegocjowania z Konfederacją Szwajcarską umowy o zwalczaniu nadużyć finansowych i innej nielegalnej działalności naruszającej interesy finansowe Wspólnoty i jej państw członkowskich, w tym w zakresie akcyzy i podatku od wartości dodanej.
- (2) Umowa została podpisana w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dniu 26 października 2004 r., zgodnie z decyzją Rady z dnia 26 października 2004 r. dotyczącą podpisania, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Umowy o współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie przeciwdziałania nadużyciom finansowym i wszelkim

innym nielegalnym działaniom naruszającym ich interesy finansowe, oraz z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie.

- (3) Umowa ustanawia Wspólny Komitet posiadający uprawnienia decyzyjne w pewnych dziedzinach, i w związku z tym niezbędne jest określenie, kto reprezentuje Wspólnotę w ramach tego Komitetu.
- (4) Umowa powinna zostać zatwierdzona,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Umowę o współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie zwalczania nadużyć finansowych i innej nielegalnej działalności naruszającej interesy finansowe stron (dalej zwaną „umową”) oraz jej akt końcowy.

Tekst umowy i aktu końcowego jest dołączony do niniejszej decyzji ⁽²⁾.

Artykuł 2

W sprawach wchodzących w zakres jej kompetencji, we Wspólnym Komitecie utworzonym na mocy art. 39 umowy Wspólnotę reprezentuje Komisja.

⁽¹⁾ Dz.U. C 304 E z 1.12.2005, s. 106.

⁽²⁾ Zob. s. 8 niniejszego Dziennika Urzędowego.

Stanowisko, które Wspólnota ma przyjąć w trakcie wprowadzania w życie umowy w odniesieniu do decyzji lub zaleceń Wspólnego Komitetu, określane jest przez Radę kwalifikowaną większością głosów, na podstawie wniosku Komisji. Rada stanowi jednomyślnie w przypadku, gdy stanowisko obejmuje dziedzinę, dla której jednomyślność jest wymagana dla przyjęcia przepisów wewnętrznych.

Artykuł 3

Przewodniczący Rady, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, dokonuje notyfikacji, o której mowa w art. 44 ust. 2 umowy⁽¹⁾.

Przewodniczący Rady notyfikuje deklarację Wspólnoty Europejskiej, zgodnie z którą do czasu wejścia w życie umowy Wspól-

nota uważa się za związaną, w granicach swych kompetencji, w stosunkach z innymi umawiającymi się stronami, które wydały taką samą deklarację, zgodnie z art. 44 ust. 3 umowy⁽²⁾.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 grudnia 2008 r.

W imieniu Rady

M. BARNIER

Przewodniczący

⁽¹⁾ Data wejścia w życie umowy zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

⁽²⁾ Data rozpoczęcia stosowania umowy między Wspólnotą a Szwajcarią, na mocy art. 44 ust. 3 tej umowy, zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

UMOWA O WSPÓŁPRACY

między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie przeciwdziałania nadużyciom finansowym i wszelkim innym nielegalnym działaniom naruszającym ich interesy finansowe

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA,

KRÓLESTWO BELGII,

REPUBLIKA CZESKA,

KRÓLESTWO DANII,

REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC,

REPUBLIKA ESTOŃSKA,

REPUBLIKA GRECKA,

KRÓLESTWO HISZPANII,

REPUBLIKA FRANCUSKA,

IRLANDIA,

REPUBLIKA WŁOSKA,

REPUBLIKA CYPRYJSKA,

REPUBLIKA ŁOTEWSKA,

REPUBLIKA LITEWSKA,

WIELKIE KSIĘSTWO LUKSEMBURGA,

REPUBLIKA WĘGIERSKA,

REPUBLIKA MALTY,

KRÓLESTWO NIDERLANDÓW,

REPUBLIKA AUSTRII,

RZECZPOSPOLITA POLSKA,

REPUBLIKA PORTUGALSKA,

REPUBLIKA SŁOWENII,

REPUBLIKA SŁOWACKA,

REPUBLIKA FINLANDII,

KRÓLESTWO SZWECJI,

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ,

z jednej strony, oraz

KONFEDERACJA SZWAJCARSKA,

z drugiej strony,

zwane dalej Umawiającymi się Stronami,

MAJĄC NA UWADZE bliskie stosunki między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, oraz Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony,

PRAGNĄC skutecznie przeciwdziałać nadużyciom finansowym i wszelkim innym nielegalnym działaniom naruszającym interesy finansowe Umawiających się Stron,

ZWAŻYWSZY konieczność wzmocnienia pomocy administracyjnej w tych kwestiach,

PRZEKONANE, że wzajemna pomoc sądowa, obejmująca rewizje i zajęcie, powinna być udzielana również we wszystkich przypadkach przemytu i uchylania się od płacenia podatków pośrednich, w szczególności podatku od wartości dodanej, ceł i akcyzy,

UZNAJĄC znaczenie walki z praniem pieniędzy,

POSTANOWIŁY ZAWRZEĆ NINIEJSZĄ UMOWĘ:

TYTUŁ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Przedmiotem niniejszej Umowy jest rozszerzenie zakresu pomocy administracyjnej i wzajemnej pomocy sądowej w sprawach karnych między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, oraz Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w celu przeciwdziałania nielegalnym działaniom określonym w art. 2.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Niniejszą Umowę stosuje się w następujących dziedzinach:

a) zapobieganie, wykrywanie, postępowanie wyjaśniające, dochodzenie oraz ściganie administracyjne i karne nadużyć finansowych oraz wszelkich innych nielegalnych działań naruszających interesy finansowe poszczególnych Umawiających się Stron, w kwestiach:

— obrotu towarami z naruszeniem ustawodawstwa celnego i rolnego,

— obrotu z naruszeniem ustawodawstwa podatkowego w zakresie podatku od wartości dodanej, specjalnych podatków konsumpcyjnych i akcyzy,

— poboru lub zachowania funduszy – w tym wykorzystywania tych funduszy na cele inne niż te, na które zostały początkowo przyznane – pochodzących z budżetu Umawiających się Stron albo z budżetów zarządzanych przez nie lub na ich rzecz, takich jak dotacje i refundacje,

— procedur udzielania zamówień przyznawanych przez Umawiającą się Stronę;

b) zajmowanie i zwrot kwot należnych lub nienależnie pobranych wynikających z nielegalnych działań wymienionych w lit. a).

2. Nie wolno odmówić współpracy w rozumieniu tytułu II (pomoc administracyjna) i tytułu III (wzajemna pomoc sądowa) tylko i wyłącznie z tego powodu, że wniosek dotyczy przestępstwa, które wezwana Umawiająca się Strona uznaje za przestępstwo podatkowe lub że ustawodawstwo wezwanej Umawiającej się Strony nie rozróżnia tego samego rodzaju opłat lub wydatków albo nie zawiera takiego samego rodzaju przepisów lub takiej samej kwalifikacji prawnej faktów co ustawodawstwo wzywającej Umawiającej się Strony.

3. Pranie dochodów pochodzących z działalności objętych niniejszą Umową wchodzi w zakres stosowania, pod warunkiem że działania stanowiące przestępstwo źródłowe są zagrożone, na mocy prawa obu Umawiających się Stron, karą pozbawienia wolności lub środkiem zabezpieczającym, których górna granica wynosi ponad sześć miesięcy.

4. Podatki bezpośrednie nie wchodzą w zakres stosowania niniejszej Umowy.

Artykuł 3

Sprawy mniejszej wagi

1. Władze wezwanej Umawiającej się Strony mogą odrzucić wnioski o współpracę, gdy domniemana niedopłacona lub niezapłacona kwota należności przedstawia wartość, która nie przekracza 25 000 EUR lub gdy przewidywana wartość towarów wywożonych lub przywożonych bez upoważnienia przedstawia wartość, która nie przekracza 100 000 EUR, chyba że sprawa, ze względu na okoliczności lub na tożsamość oskarżonego, została uznana za szczególnie poważną przez wzywającą Umawiającą się Stronę.

2. Władze wezwanej Umawiającej się Strony informują bezzwłocznie władze wzywającej Umawiającej się Strony o przyczynach odrzucenia wniosku o współpracę.

Artykuł 4**Porządek publiczny**

Jeżeli wezwana Umawiająca się Strona uzna, iż realizacja wniosku może naruszać suwerenność, bezpieczeństwo, porządek publiczny lub inne podstawowe interesy wezwanej Umawiającej się Strony, może odmówić współpracy.

Artykuł 5**Przekazywanie informacji i dowodów**

1. Informacje i dowody przekazane lub uzyskane na mocy niniejszej Umowy, bez względu na formę, podlegają tajemnicy zawodowej i korzystają z ochrony przyznawanej analogicznym informacjom na mocy prawa krajowego Umawiającej się Strony, która je otrzymała, oraz właściwych przepisów stosowanych w instytucjach wspólnotowych.

Informacje oraz dowody, o których mowa, nie mogą w szczególności być przekazywane osobom innym niż te, które w instytucjach wspólnotowych, w państwach członkowskich lub w Konfederacji Szwajcarskiej są, z racji pełnionych funkcji, upoważnione do zapoznania się z nimi, ani też być przez nie wykorzystywane w celach innych niż te, które wchodzi w zakres stosowania niniejszej Umowy.

2. Informacje i dowody uzyskane przez wzywającą Umawiającą się Stronę na mocy niniejszej Umowy mogą zostać przekazane każdej z Umawiających się Stron, jeżeli dana Umawiająca się Strona prowadzi dochodzenie, przy którym współpraca nie byłaby wykluczona, lub jeżeli istnieją wyraźne przesłanki co do tego, że ta Umawiająca się Strona mogłaby w sposób sprawny przeprowadzić takie dochodzenie. Przekazanie tych informacji i dowodów może służyć jedynie realizacji celów określonych w niniejszej Umowie.

3. Przekazanie informacji i dowodów, uzyskanych na mocy niniejszej Umowy, innej z Umawiających się Stron lub kilku Umawiającym się Stronom nie może być przedmiotem odwołania na terytorium pierwotnie wezwanej Umawiającej się Strony.

4. Każda z Umawiających się Stron, korzystająca z przekazania informacji lub dowodów zgodnie z ust. 2, przestrzega ograniczeń w kwestii ich wykorzystywania, nałożonych przez wezwaną Umawiającą się Stronę na wzywającą Umawiającą się Stronę, która jako pierwsza złożyła wniosek o ich przekazanie.

5. Warunkiem przekazania informacji i dowodów, uzyskanych na mocy niniejszej Umowy przez jedną z Umawiających się Stron państwu trzeciemu, jest uzyskanie zezwolenia Umawiającej się Strony, od której pochodzą te informacje i dowody.

Artykuł 6**Poufność**

Wzywająca Umawiająca się Strona może zwrócić się do wezwanej Umawiającej się Strony o dopilnowanie, by jej wniosek wraz z jego treścią pozostały poufne, chyba że nie

da się tego pogodzić z realizacją wniosku. Jeżeli wezwana Umawiająca się Strona nie może zastosować się do wymogów poufności, zawiadania o tym uprzednio władzę wzywającą Umawiającą się Stronę.

TYTUŁ II**POMOC ADMINISTRACYJNA****ROZDZIAŁ 1****Postanowienia ogólne****Artykuł 7****Stosunek do innych umów**

Niniejszy tytuł nie wpływa na postanowienia mające zastosowanie do wzajemnej pomocy sądowej w sprawach karnych, na szersze zobowiązania w dziedzinie pomocy administracyjnej ani na bardziej korzystne postanowienia dwustronnych lub wielostronnych umów o współpracy między Umawiającymi się Stronami, w szczególności na Protokół dodatkowy w sprawie wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych z dnia 9 czerwca 1997 r.

Artykuł 8**Zakres**

1. Umawiające się Strony udzielają sobie wzajemnej pomocy w celu przeciwdziałania nielegalnym działaniom będącym przedmiotem niniejszej Umowy, w szczególności zapobiegając operacjom i innym czynom i zaniechaniom, sprzecznym ze stosownym ustawodawstwem oraz wykrywając je, a także prowadząc dochodzenia w ich sprawie.

2. Pomoc ustanowioną w niniejszym tytule stosuje się do wszelkich właściwych władz administracyjnych Umawiających się Stron, działających w ramach wykonywania uprawnień do prowadzenia dochodzeń w postępowaniu administracyjnym lub uprawnień do prowadzenia dochodzeń karnych, w tym również kiedy władze te wykonują swoje uprawnienia na wniosek władz sądowych.

Jeśli dochodzenie karne prowadzone jest przez władzę sądową lub pod jej kierunkiem, władza ta ustala, czy wnioski o wzajemną pomoc lub związane z nimi wnioski o współpracę należy składać na podstawie przepisów dotyczących wzajemnej pomocy sądowej w sprawach karnych czy na podstawie niniejszego tytułu.

Artykuł 9**Uprawnienia**

1. Właściwe władze Umawiających się Stron stosują postanowienia niniejszego tytułu w granicach uprawnień, które zostały im przyznane na podstawie ich prawa wewnętrznego. Żadne postanowienie niniejszego tytułu nie może być interpretowane jako zmiana uprawnień, przyznanych na mocy przepisów wewnętrznych władzom Umawiających się Stron, w rozumieniu niniejszego tytułu.

Władze te postępują tak, jakby działały na swoją rzecz lub na wniosek innych władz tej samej Umawiającej się Strony. Korzystają one w tym celu ze wszystkich uprawnień ustawowych, którymi dysponują w ramach swojego prawa wewnętrznego, w celu rozpatrzenia wniosku.

2. Wnioski kierowane do niewłaściwych władz są bezzwłocznie przez nie przekazywane władzom właściwym.

Artykuł 10

Proporcjonalność

Właściwa władza wezwanej Umawiającej się Strony może odrzucić wniosek o współpracę, gdy oczywiste jest, że:

- a) liczba i rodzaj wniosków złożonych przez wzywającą Umawiającą się Stronę w danym okresie nakłada nieproporcjonalne obciążenia administracyjne na władzę wezwanej Umawiającej się Strony;
- b) władza wzywającej Umawiającej się Strony nie wyczerpała zwykłych źródeł informacji, których mogłaby użyć w danych okolicznościach do uzyskania informacji, których wniosek dotyczy, bez podejmowania ryzyka narażenia się na niepowodzenie w osiągnięciu pożądanego rezultatu.

Artykuł 11

Jednostki centralne

1. Każda z Umawiających się Stron wyznacza jednostkę lub jednostki centralne właściwe dla rozpatrywania wniosków o pomoc administracyjną w rozumieniu niniejszego tytułu.

Jednostki te odwołują się do wszelkich właściwych władz administracyjnych w celu realizacji pomocy, której wniosek dotyczy.

2. Jednostki centralne pozostają ze sobą w bezpośrednim kontakcie.

3. Działalność jednostek centralnych nie wyklucza, w szczególności w nagłych przypadkach, bezpośredniej współpracy między innymi władzami Umawiających się Stron, właściwymi w dziedzinach, w których ma zastosowanie niniejsza Umowa. Jednostki centralne są informowane o wszelkich działaniach odwołujących się do tej bezpośredniej współpracy.

4. Umawiające się Strony informują, przy notyfikacji przewidzianej w art. 44 ust. 2, które władze uznawane są za jednostki centralne do celów niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ 2

Wnioski o pomoc

Artykuł 12

Wnioski o udzielenie informacji

1. Na wniosek władzy wzywającej Umawiającej się Strony, władza wezwanej Umawiającej się Strony przekazuje jej,

w granicach zakresu stosowania niniejszej Umowy, wszystkie dostępne jej informacje lub informacje dostępne innym władzom tej samej Umawiającej się Strony, umożliwiające jej zapobieganie, dochodzenie i ściganie nielegalnych działań będących przedmiotem niniejszej Umowy lub niezbędne do dochodzenia roszczeń. Władza wezwanej Umawiającej się Strony przeprowadza wszelkie niezbędne czynności administracyjne w celu uzyskania tych informacji.

2. Do przekazywanych informacji należy dołączyć sprawozdania i inne dokumenty albo odpisy lub wyciągi uwierzytelnione z tych sprawozdań i dokumentów, na których oparte są przekazywane informacje i które znajdują się w posiadaniu władzy wezwanej Umawiającej się Strony lub które zostały opracowane bądź uzyskane w celu odpowiedzi na wniosek o udzielenie informacji.

3. Na mocy porozumienia między władzą wzywającą Umawiającą się Strony i władzą wezwanej Umawiającej się Strony oraz zgodnie ze szczegółowymi wytycznymi tej ostatniej, pracownicy upoważnieni w tym celu przez władzę wzywającą Umawiającą się Strony mogą mieć dostęp, w biurach władz wezwanej Umawiającej się Strony, do dokumentów i do informacji w rozumieniu ust. 1, będących w posiadaniu władz tej Umawiającej się Strony, które odnoszą się do konkretnych nielegalnych działań leżących w zakresie stosowania niniejszej Umowy. Pracownicy ci upoważnieni są do sporządzania odpisów tej dokumentacji.

Artykuł 13

Wnioski o sprawowanie nadzoru

Na wniosek władzy wzywającej Umawiającej się Strony władza wezwanej Umawiającej się Strony sprawuje, w miarę możliwości, nadzór w kwestii obrotu towarami z naruszeniem ustawodawstwa określonego w art. 2. Nadzór ten może dotyczyć osób, wobec których istnieją uzasadnione podejrzenia o udział w przeszłości lub obecnie w popełnianiu tych nielegalnych działań lub o dokonywanie czynów przygotowawczych w celu ich popełnienia, a także miejsc, środków transportu i towarów związanych z tymi działaniami.

Artykuł 14

Zawiadomienie i doręczenie pocztą

1. Na wniosek władzy wzywającej Umawiającej się Strony władza wezwanej Umawiającej się Strony zawiadamia adresata lub zleca zawiadomienie go, zgodnie z przepisami wewnętrznymi wezwanej Umawiającej się Strony, o wszelkich instrumentach lub decyzjach podjętych przez właściwe władze wzywającej Umawiającej się Strony, wchodzących w zakres stosowania niniejszej Umowy.

2. Do wniosków o zawiadomienie, zawierających przedmiot aktu lub decyzji, której zawiadomienie dotyczy, załączone jest tłumaczenie na jeden z języków urzędowych wezwanej Umawiającej się Strony lub na język dogodny dla tej Umawiającej się Strony.

3. Umawiające się Strony będą mogły wysyłać bezpośrednio drogą pocztową zawiadomienia oraz wnioski o udzielenie informacji i o udostępnienie dokumentów podmiotom, których dotyczy trzecie i czwarte tiret art. 2 ust. 1 lit. a), mającym swoją siedzibę na terytorium innej Umawiającej się Strony.

Osoby te mogą odpowiedzieć na te wnioski i dostarczyć należyte dokumenty i informacje w postaci przewidzianej w przepisach i porozumieniach, na mocy których zostały przyznane fundusze.

Artykuł 15

Wnioski o przeprowadzenie dochodzenia

1. Na wniosek wzywającej Umawiającej się Strony wezwana Umawiająca się Strona wykonuje lub zleca wykonanie dochodzeń dotyczących czynności lub zachowań stanowiących nielegalne działania będące przedmiotem niniejszej Umowy lub które wzbudzają, ze strony władzy wzywającej Umawiającej się Strony, uzasadnione podejrzenie, że tego rodzaju nielegalne działania zostały popełnione.

2. Wezwana Umawiająca się Strona posługuje się wszelkimi środkami dochodzeniowymi, jakie są dostępne w jej porządku prawnym w warunkach, w których mogłaby posługiwać się tymi środkami, gdyby działała na swoją rzecz lub na wniosek innej władzy wewnętrznej, w tym na zasadzie interwencji lub, jeżeli byłoby to konieczne, na mocy upoważnienia władz sądowych.

Powyższy przepis nie stanowi uszczerbku dla obowiązku współpracy ze strony podmiotów gospodarczych na mocy art. 17.

Władza wezwanej Umawiającej się Strony przekazuje wyniki tych dochodzeń władzy wzywającej Umawiającej się Strony. Artykuł 12 ust. 2 stosuje się *mutatis mutandis*.

3. Władza wezwanej Umawiającej się Strony rozszerza pomoc na wszelkie okoliczności, przedmioty i osoby pozostające w widocznym związku z przedmiotem wniosku o pomoc, bez konieczności formułowania dodatkowego wniosku. W razie wątpliwości władza wezwanej Umawiającej się Strony kontaktuje się najpierw z władzą wzywającej Umawiającej się Strony.

Artykuł 16

Obecność upoważnionych pracowników władz wzywającej Umawiającej się Strony

1. Na mocy porozumienia między władzami wzywającej Umawiającej się Strony a władzami wezwanej Umawiającej się Strony pracownicy wyznaczeni przez władzę wzywającej Umawiającej się Strony mogą być obecni podczas dochodzeń,

o których mowa w poprzednim artykule. Obecność ta nie podlega zgodzie osoby lub podmiotu gospodarczego, w sprawie którego dochodzenie jest prowadzone.

2. Pracownicy władzy wezwanej Umawiającej się Strony w każdej chwili zapewniają prowadzenie dochodzenia. Pracownikom władzy wzywającej Umawiającej się Strony nie wolno, ze swej własnej inicjatywy, wykonywać uprawnień przyznanych pracownikom władz wezwanej Umawiającej się Strony.

Mają oni jednak dostęp do tych samych pomieszczeń i do tych samych dokumentów co pracownicy władz wezwanej Umawiającej się Strony, za ich pośrednictwem i jedynie z uwagi na potrzeby bieżącego dochodzenia.

3. Zezwolenie może wymagać spełnienia pewnych warunków.

4. Informacje przekazane do wiadomości władzy wzywającej Umawiającej się Strony nie mogą zostać wykorzystane jako dowód przed wydaniem zezwolenia na przekazanie dokumentów w tej sprawie.

Artykuł 17

Obowiązek współpracy

Podmioty gospodarcze są zobowiązane do współpracy przy realizacji wniosku o pomoc administracyjną, udostępniając swoje pomieszczenia, swoje środki transportu i swoją dokumentację oraz dostarczając wszelkich właściwych informacji.

Artykuł 18

Forma i treść wniosków o pomoc

1. Wnioski o pomoc sporządzane są pisemnie. Załącza się do nich dokumenty uznane za niezbędne dla udzielenia odpowiedzi.

W sprawach pilnych akceptowane są wnioski ustne, niemniej jednak, gdy tylko będzie to możliwe, muszą one zostać potwierdzone pisemnie.

2. We wnioskach zawarte są następujące informacje:

- a) władza wzywająca;
- b) wnioskowany środek;
- c) przedmiot i uzasadnienie wniosku;
- d) ustawodawstwo, przepisy i inne odpowiednie elementy prawne;
- e) wskazówki, w miarę możliwości jak najbardziej szczegółowe i kompletne, dotyczące osób fizycznych lub prawnych będących przedmiotem dochodzeń;

- f) zestawienie właściwych faktów i dochodzeń już przeprowadzonych, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w art. 14.

3. Wnioski sporządzane są w jednym z języków urzędowych wezwanej Umawiającej się Strony lub w języku dogodnym dla tej Umawiającej się Strony.

4. Niewłaściwie sformułowane lub niekompletne wnioski mogą zostać poprawione lub uzupełnione. Środki niezbędne dla realizacji wniosku są w tym czasie wdrażane.

Artykuł 19

Korzystanie z informacji

1. Z zebranych informacji korzysta się tylko i wyłącznie do celów objętych niniejszą Umową. W przypadku gdy Umawiająca się Strona ma zamiar wykorzystać te informacje do innych celów, musi wystąpić wcześniej z wnioskiem o pisemną zgodę do władzy, która te informacje dostarczyła. Korzystanie z nich podlega wówczas ograniczeniom nałożonym przez tą władzę.

2. Ustęp 1 nie stanowi przeszkody dla korzystania z tych informacji w ramach postępowań sądowych lub administracyjnych, wszczętych z powodu nieprzestrzegania ustawodawstwa, o którym mowa we wniosku o pomoc administracyjną, jeżeli te same środki pomocy byłyby dostępne w tych postępowaniach. Właściwa władza Umawiającej się Strony, która dostarczyła te informacje, powiadamiana jest bezzwłocznie o ich wykorzystaniu w określony sposób.

3. Umawiające się Strony mogą, tytułem dowodu, uwzględnić w swoich protokołach, sprawozdaniach i zeznaniach, a także podczas postępowań i dochodzeń sądowych, zebrane informacje i dokumenty wykorzystywane zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy.

ROZDZIAŁ 3

Pomoc z własnej inicjatywy

Artykuł 20

Pomoc z własnej inicjatywy

1. Formy współpracy ustanowione w poprzednim rozdziale mogą mieć miejsce bez uprzedniego złożenia wniosku przez jedną z pozostałych Umawiających się Stron.

2. Władza Umawiającej się Strony przekazującej informacje może, zgodnie z prawem wewnętrznym, uzależnić korzystanie z tych informacji przez władzę Umawiającej się Strony będącej ich adresatem, od spełnienia pewnych warunków.

3. Wszystkie władze Umawiających się Stron są związane tymi warunkami.

ROZDZIAŁ 4

Szczególne formy współpracy

Artykuł 21

Wspólne operacje

1. Podczas przywozu, wywozu i tranzytu towarów, gdy wartość transakcji i zagrożeń z nich wynikających z punktu widzenia wchodzących w grę opłat i dotacji może spowodować istotne straty dla budżetu Umawiających się Stron, Strony te mogą porozumieć się w celu przeprowadzenia wspólnych operacji transgranicznych w celu zapobieżenia nielegalnym działaniom, wchodzącym w zakres zastosowania niniejszej Umowy, i ich ścigania.

2. Koordynacja i planowanie operacji transgranicznych należą do kompetencji jednostek centralnych lub wyznaczonego przez nie urzędu.

Artykuł 22

Wspólne zespoły ds. dochodzeń specjalnych

1. Władze kilku Umawiających się Stron mogą, za wspólną zgodą, powołać wspólny zespół ds. dochodzenia specjalnego, usytuowany na terytorium jednej z Umawiających się Stron.

2. Zespół ds. dochodzeń zajmuje się trudnymi dochodzeniami, pociągającymi za sobą mobilizację istotnych środków, a także koordynuje wspólne działania.

3. Uczestnictwo w takim zespole nie uprawnia przedstawicieli władz Umawiającej się Strony wchodzących w jego skład do przeprowadzania interwencji na terytorium Umawiającej się Strony, na którym przeprowadzane są dochodzenia.

Artykuł 23

Oficerowie łącznikowi

1. Właściwe władze Umawiających się Stron mogą wspólnie podjąć decyzję o oddelegowaniu, na czas określony lub nieokreślony, oficerów łącznikowych jednej z Umawiających się Stron do właściwych jednostek innej z Umawiających się Stron w celu wzajemnego wspierania się przy udzielaniu pomocy administracyjnej.

2. Zadaniem oficerów łącznikowych jest wydawanie opinii i udzielanie pomocy. Nie mają oni niezależnych uprawnień do interweniowania na terytorium Umawiającej się Strony przyjmującej. Mogą, za zgodą lub na wniosek właściwych władz Umawiających się Stron:

a) ułatwiać i przyspieszać wymianę informacji;

b) udzielać pomocy w prowadzeniu dochodzeń;

c) uczestniczyć w realizowaniu wniosków o pomoc;

- d) doradzać i pomagać przyjmującej Umawiającej się Stronie podczas przygotowywania i wykonywania operacji transgranicznych;
- e) wykonywać każde inne zadanie, jakie Umawiające się Strony uzgodnią między sobą.
3. Właściwe władze Umawiających się Stron ustalają szczegóły za wspólną zgodą.
4. Oficerowie łącznikowi mogą reprezentować interesy jednej lub kilku Umawiających się Stron.

ROZDZIAŁ 5

Dochodzenie roszczeń

Artykuł 24

Dochodzenie roszczeń

1. Na wniosek wzywającej Umawiającej się Strony wezwana Umawiająca się Strona dochodzi roszczeń wchodzących w zakres stosowania niniejszej Umowy, tak jakby chodziło o jej własne roszczenia.
2. Do wniosku o dochodzenie roszczeń należy załączyć urzędowy egzemplarz lub uwierzytelniony odpis instrumentu, który pozwala na jego wykonanie, wydanego przez wzywającą Umawiającą się Stronę oraz, ewentualnie, oryginał lub uwierzytelniony odpis innych dokumentów niezbędnych do dochodzenia roszczeń.
3. Wezwana Umawiająca się Strona podejmuje środki ostrożności w celu zapewnienia dochodzenia roszczeń.
4. Władze wezwanej Umawiającej się Strony przekazują władzom wzywającej Umawiającej się Strony kwotę odpowiadającą roszczeniu. Za zgodą wzywającej Umawiającej się Strony mogą od tej kwoty odliczyć udział procentowy odpowiadający kosztom administracyjnym, jakie sama poniosła.
5. Bez względu na ust. 1, roszczenia, o których odzyskanie prowadzone jest dochodzenie, nie korzystają obowiązkowo z podobnych przywilejów przysługujących roszczeniom powstałym na terytorium wezwanej Umawiającej się Strony.

TYTUŁ III

POMOC SĄDOWA

Artykuł 25

Stosunek do innych umów

1. Postanowienia niniejszego tytułu mają na celu uzupełnienie Europejskiej Konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych z dnia 20 kwietnia 1959 r., a także Konwencji o praniu, ujawnianiu, zajmowaniu i konfiskacie dochodów pochodzących z przestępstwa z dnia 8 listopada 1990 r. i powinny ułatwić ich stosowanie przez Umawiające się Strony.

2. Nie mają one wpływu na korzystniejsze postanowienia wynikające z umów dwustronnych lub wielostronnych pomiędzy Umawiającymi się Stronami.

Artykuł 26

Postępowania, w przypadku których również udzielana jest wzajemna pomoc

1. Wzajemnej pomocy sądowej udziela się również:
- a) w postępowaniach w sprawie czynów karalnych, na mocy prawa krajowego jednej z dwóch Umawiających się Stron, lub obydwu Umawiających się Stron, z tytułu naruszenia norm prawnych, ściganego przez władze administracyjne, których decyzja może stać się podstawą do wszczęcia postępowania przed sądem posiadającym właściwość szczególnie w sprawach karnych;
- b) w powództwach cywilnych w postępowaniu karnym, dopóki sąd karny nie wyda ostatecznej decyzji w postępowaniu karnym;
- c) dla faktów lub naruszeń, za które odpowiedzialność może ponosić osoba prawna wzywającej Umawiającej się Strony.
2. Pomocy sądowej udziela się również na potrzeby dochodzeń i postępowań mających na celu zajęcie i konfiskatę instrumentów i dochodów pochodzących z tych przestępstw.

Artykuł 27

Przekazywanie wniosków

1. Wnioski sporządzane na mocy niniejszego tytułu przedstawiane są przez władze wzywającej Umawiającej się Strony za pośrednictwem właściwej władzy centralnej wezwanej Umawiającej się Strony albo bezpośrednio władzy Umawiającej się Strony właściwej do realizacji wniosku wzywającej Umawiającej się Strony. Władza wzywającej Umawiającej się Strony oraz, ewentualnie, władza wezwanej Umawiającej się Strony przesyłają kopię wniosku do wiadomości swoich odpowiednich władz centralnych.
2. Wszelkie dokumenty związane z wnioskiem lub jego realizacją mogą być przekazywane w taki sam sposób. Dokumenty, a przynajmniej ich odpis, mogą być wysyłane bezpośrednio władzy wzywającej Umawiającej się Strony.
3. Jeżeli władza Umawiającej się Strony otrzymująca wniosek nie jest właściwa do udzielenia pomocy, przekazuje ona bezzwłocznie wniosek właściwej władzy.
4. Wnioski wadliwe lub niekompletne są przyjmowane, o ile zawierają podstawowe elementy umożliwiające ich rozpatrzenie, bez uszczerbku dla ich późniejszego uzupełnienia przez władzę wzywającej Umawiającej się Strony. Władza wezwanej Umawiającej się Strony zawiadamia o tych brakach władzę wzywającej Umawiającej się Strony i wyznacza jej termin na uregulowanie tej kwestii.

Władza wezwanej Umawiającej się Strony przekazuje bezzwłocznie władzy wzywającej Umawiającej się Strony wszelkie inne wskazówki umożliwiające tej władzy uzupełnienie swego wniosku lub poszerzenie go o inne środki.

5. Umawiające się Strony przekazują, przy notyfikacji określonej w art. 44 ust. 2, informacje dotyczące władz centralnych właściwych do celów niniejszego artykułu.

Artykuł 28

Doręczenie pocztą

1. Zasadniczo, Umawiające się Strony wysyłają bezpośrednio drogą pocztową dokumenty procesowe osobom przebywającym na terytorium innej Umawiającej się Strony, w postępowaniach w sprawie nielegalnych działań będących przedmiotem niniejszej Umowy.

2. Jeżeli władza Umawiającej się Strony, od której pochodzą dokumenty, wie lub ma podstawy, aby uważać, że adresat zna tylko inny język, dokumenty lub przynajmniej ich najważniejsze fragmenty powinny zostać przesłane wraz z tłumaczeniem na ten inny język.

3. Władza wysyłającej Umawiającej się Strony uprzedza adresata, że żaden środek przymusu lub sankcji nie będzie mógł być przez tę władzę bezpośrednio egzekwowany na terytorium innej Umawiającej się Strony.

4. Do wszystkich dokumentów procesowych załączona jest adnotacja z informacją, że adresat może uzyskać od władzy opisanej w adnotacji informacje o swoich prawach i obowiązkach dotyczących dokumentu.

Artykuł 29

Środki tymczasowe

1. W granicach swojego prawa wewnętrznego i poszczególnych kompetencji oraz na wniosek władzy wzywającej Umawiającej się Strony właściwa władza wezwanej Umawiającej się Strony zarządza zastosowanie środków tymczasowych niezbędnych w celu utrzymania istniejącej sytuacji, ochrony zagrożonych interesów prawnych albo zachowania środków dowodowych, jeżeli wniosek o pomoc nie wydaje się w sposób oczywisty niedopuszczalny.

2. Zarządza się zapobiegawcze zamrożenie i zajęcie w odniesieniu do instrumentów i dochodów pochodzących z przestępstw, w sprawie których wnioskuje się o pomoc. Jeżeli dochód z przestępstwa już nie istnieje, w części lub w całości, zarządza się podjęcie tych samych środków w stosunku do dóbr znajdujących się na terytorium wezwanej Umawiającej się Strony, odpowiadających wartości tego dochodu.

Artykuł 30

Obecność władz wzywającej Umawiającej się Strony

1. Wezwana Umawiająca się Strona upoważnia, na wniosek wzywającej Umawiającej się Strony, przedstawicieli władz tej

ostatniej, do wspomaganie w realizacji wniosku o pomoc sądową. Obecność ta nie wymaga zgody osoby, której dotyczy podejmowany środek.

Upoważnieniu może towarzyszyć wymóg spełnienia pewnych warunków.

2. Osoby obecne mają dostęp do tych samych pomieszczeń i do tych samych dokumentów co przedstawiciele władzy wezwanej Umawiającej się Strony, za ich pośrednictwem oraz jedynie na potrzeby realizacji wniosku o pomoc sądową. Osoby te mogą w szczególności być upoważnione do zadawania i proponowania pytań oraz na sugerowania czynności dochodzeniowych.

3. Konsekwencją takiej obecności nie może być ujawnienie faktów osobom innym niż tym upoważnionym na mocy poprzednich ustępów, z naruszeniem tajemnicy sądowej lub praw osoby zainteresowanej. Informacje podane do wiadomości władzy wzywającej Umawiającej się Strony nie mogą być wykorzystywane jako środek dowodowy przed uprawomocnieniem się decyzji dotyczącej przekazania dokumentów wykonawczych.

Artykuł 31

Rewizja i zajęcie

1. Umawiające się Strony nie mogą uzależniać dopuszczalności wniosków o udzielenie pomocy sądowej dotyczącej przeprowadzenia rewizji lub zajęcia od spełnienia warunków innych niż następujące:

a) czyn uprawniający do wniosku o udzielenie pomocy sądowej jest zagrożony zgodnie z prawem obu Umawiających się Stron karą pozbawienia wolności lub środkiem zabezpieczającym na okres, którego górna granica wynosi co najmniej sześć miesięcy, lub jest zagrożony, zgodnie z prawem jednej z dwóch Umawiających się Stron, równoważną karą, a zgodnie z prawem drugiej Umawiającej się Strony zagrożony jest karą z tytułu naruszenia przepisów, ściganego przez władze administracyjne, których decyzja może stanowić podstawę do wszczęcia postępowania przed sądem posiadającym właściwość szczególnie w sprawach karnych;

b) wykonanie wniosku o udzielenie pomocy sądowej jest zgodne z prawem wezwanej Umawiającej się Strony.

2. Wnioski o udzielenie pomocy sądowej w celu rewizji lub zajęcia w związku z przypadkami prania pieniędzy, wchodzącymi w zakres stosowania niniejszej Umowy, są również dopuszczalne, pod warunkiem że działania stanowiące przestępstwo źródłowe są zagrożone, zgodnie z prawem obu Umawiających się Stron, karą pozbawienia wolności albo środkiem zabezpieczającym na okres, którego górna granica wynosi ponad sześć miesięcy.

Artykuł 32

Wniosek o udzielenie informacji bankowych i finansowych

1. Jeżeli spełnione zostały warunki art. 31, wezwana Umawiająca się Strona realizuje wnioski o pomoc w sprawie uzyskania i przekazania informacji finansowych i bankowych, w tym:

- a) identyfikacji i informacji dotyczących rachunków bankowych otwartych w bankach znajdujących się na jej terytorium, których osoby, wobec których prowadzone jest dochodzenie, są właścicielami, pełnomocnikami lub nad którymi mają kontrolę;
- b) identyfikacji i informacji dotyczących transakcji i operacji bankowych, wykonywanych z, do lub poprzez jeden albo kilka rachunków bankowych, lub przez konkretne osoby w określonym terminie.

2. W zakresie dozwolonym na mocy jej przepisów w zakresie postępowania karnego, w odniesieniu do podobnych przypadków wewnętrznych, wezwana Umawiająca się Strona może zarządzić, przez określony czas, nadzór nad operacjami bankowymi wykonywanymi z, do lub za pośrednictwem rachunków bankowych albo przez określone osoby, a także przekazanie wyników wzywającej Umawiającej się Stronie. Decyzja dotycząca monitorowania transakcji i przekazywania wyników podejmowana jest za każdym razem indywidualnie przez właściwe władze wezwanej Umawiającej się Strony i musi być zgodna z ustawodawstwem krajowym tej Umawiającej się Strony. Szczegółowe warunki praktyczne monitorowania są przedmiotem umowy między właściwymi władzami Umawiających się Stron, wzywającej i wezwanej.

3. Każda z Umawiających się Stron podejmuje niezbędne środki, aby instytucje finansowe nie ujawniły zainteresowanemu klientowi ani innym osobom trzecim, że środki zostały podjęte na wniosek wzywającej Umawiającej się Strony ani że prowadzone jest dochodzenie, przez okres ograniczony do tego, co niezbędne, by nie wpłynąć negatywnie na wynik tego działania.

4. Władza Umawiającej się Strony występującej z wnioskiem:

- a) wskazuje przyczyny, dla których uważa, iż informacje będące przedmiotem wniosku mogą okazać się zasadnicze dla dochodzenia w sprawie przestępstwa;
- b) uściśla przyczyny, które doprowadziły do powstania przypuszczenia, że w bankach mających siedzibę na terytorium wezwanej Umawiającej się Strony znajdują się przedmiotowe rachunki bankowe oraz wskazuje, jeżeli posiada ku temu przesłanki, jakich banków mogłoby to dotyczyć;
- c) przekazuje wszelkie informacje mogące ułatwić realizację wniosku.

5. Żadna z Umawiających się Stron nie powołuje się na tajemnicę bankową jako na przyczynę umożliwiającą odrzu-

cenie współpracy dotyczącej wniosku o wzajemną pomoc, wystosowanego przez inną z Umawiających się Stron.

Artykuł 33

Dostawy kontrolowane

1. Właściwa władza wezwanej Umawiającej się Strony zobowiązuje się, aby – na wniosek władzy wzywającej Umawiającej się Strony – dostawy kontrolowane mogły odbywać się na jej terytorium w ramach dochodzeń karnych w sprawie przestępstw mogących stanowić podstawę do ekstradycji.

2. Decyzja o podjęciu dostaw kontrolowanych podejmowana jest przez właściwe władze wezwanej Umawiającej się Strony oddzielnie dla każdego przypadku, w poszanowaniu jej prawa krajowego.

3. Dostawy kontrolowane odbywają się zgodnie z procedurami przewidzianymi na mocy prawa wezwanej Umawiającej się Strony. Prawo działania, kierowanie operacją i jej kontrolowanie należą do właściwych władz tej Strony.

Artykuł 34

Przekazanie w celu konfiskaty lub zwrotu

1. Na wniosek wzywającej Umawiającej się Strony przedmioty, dokumenty, środki finansowe lub inne przedmioty wartościowe, które zostały zajęte z tytułu zabezpieczenia, mogą zostać przekazane w celu ich konfiskaty lub zwrotu osobie uprawnionej.

2. Wezwana Umawiająca się Strona nie może odmówić przekazania, uzasadniając to tym, że środki finansowe odpowiadają długowi o charakterze podatkowym lub celnym.

3. Prawa do tych przedmiotów, których osoba trzecia dochodzi w dobrej wierze, pozostają zastrzeżone.

Artykuł 35

Przyspieszenie wzajemnej pomocy

1. Władza wezwanej Umawiającej się Strony realizuje wniosek o wzajemną pomoc sądową, jeżeli tylko jest to możliwe, jak najściślej uwzględniając terminy postępowania lub terminy innego rodzaju, wskazane przez władzę wzywającą Umawiającej się Strony. Strona ta wyjaśnia przyczyny tych terminów.

2. Gdy wniosek nie może zostać zrealizowany lub też nie może zostać zrealizowany całkowicie, zgodnie z wymogami władzy wzywającej Umawiającej się Strony, władza wezwanej Umawiającej się Strony informuje o tym bezzwłocznie władzę wzywającą Umawiającej się Strony oraz wskazuje warunki, w jakich wniosek mógłby zostać zrealizowany. Obie władze mogą później dojść do porozumienia co do dalszego działania w sprawie wniosku, w razie potrzeby uzależniając je od przestrzegania tychże wymogów.

Jeżeli można przewidzieć, że terminu ustalonego przez władzę wzywającą Umawiającą się Strony na realizację jej wniosku nie będzie można uwzględnić oraz jeżeli przyczyny określone w ust. 1 zdanie drugie wskazują wyraźnie, iż jakiegokolwiek opóźnienie w dużym stopniu utrudni postępowanie prowadzone przez tą władzę, władza wezwanej Umawiającej się Strony informuje bezzwłocznie o czasie, jaki uważa za niezbędny dla realizacji wniosku. Władza wzywającą Umawiającą się Strony informuje bezzwłocznie, czy mimo to wniosek zostanie utrzymany. Obie władze mogą następnie dojść do porozumienia co do dalszego działania w sprawie wniosku.

Artykuł 36

Wykorzystywanie dowodów

Informacje i środki dowodowe, przekazane w ramach procedury wzajemnej pomocy, mogą być wykorzystywane, poza celami procedury, w ramach której udzielono pomocy, w następujących przypadkach:

- a) w postępowaniu karnym na terytorium wzywającą Umawiającą się Strony, skierowanym przeciwko innym osobom uczestniczącym w popełnieniu przestępstwa, z powodu którego wzajemna pomoc została przyznana;
- b) gdy fakty będące przyczyną wniosku stanowią inne przestępstwo, z powodu którego pomoc również powinna zostać przyznana;
- c) w postępowaniach mających na celu konfiskatę instrumentów i dochodów z przestępstw, z powodu których pomoc powinna zostać przyznana, oraz w postępowaniach o odszkodowania pozostających w związku z faktami, z powodu których pomoc została przyznana.

Artykuł 37

Przekazywanie informacji i dowodów z własnej inicjatywy

1. W granicach swojego prawa wewnętrznego i swoich kompetencji władze sądowe Umawiającej się Strony mogą z własnej inicjatywy przekazywać informacje oraz dowody innym władzom sądowym innej Umawiającej się Strony, gdy same uznają, że mogłyby one okazać się przydatne władzom Umawiającej się Strony będącej adresatem tych informacji, w celu wszczęcia lub zakończenia dochodzeń albo postępowań lub też gdyby informacje te mogły skłonić tę władzę do przedstawienia wniosku o wzajemną pomoc sądową.

2. Władza Umawiającej się Strony, która przekazuje informacje, może, zgodnie z jej prawem wewnętrznym, uzależnić korzystanie z tych informacji przez władzę Umawiającą się Strony będącą ich adresatem, od spełnienia pewnych warunków.

3. Wszystkie władze Umawiających się Stron są związane tymi warunkami.

Artykuł 38

Postępowanie na terytorium wezwanej Umawiającej się Strony

Wniosek o wzajemną pomoc nie narusza praw, które dla wzywającą Umawiającą się Strony mogłyby wynikać z jej

występowania w charakterze strony cywilnej w wewnętrznych postępowaniach karnych, wszczętych przed władzami wezwanej Umawiającej się Strony.

TYTUŁ IV

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 39

Wspólny Komitet

1. Ustanawia się Wspólny Komitet, składający się z przedstawicieli Umawiających się Stron, który jest odpowiedzialny za właściwe stosowanie niniejszej Umowy. W tym celu zgłasza on zalecenia oraz podejmuje decyzje w przypadkach przewidzianych w Umowie. Stanowi on na podstawie wzajemnego porozumienia Stron.

2. Wspólny Komitet sporządza swój regulamin wewnętrzny, zawierający, poza innymi postanowieniami, szczegółowe warunki zwoływania zebrań, wyznaczania przewodniczącego oraz określania uprawnień przyznawanych temu ostatniemu.

3. Wspólny Komitet zbiera się w zależności od potrzeb, co najmniej raz w roku. Każda z Umawiających się Stron może złożyć wniosek o zwołanie zebrania.

4. Wspólny Komitet może podjąć decyzję o utworzeniu każdej grupy roboczej lub grupy ekspertów mogącej pomóc mu w wywiązywaniu się ze swych zadań.

Artykuł 40

Rozstrzygnięcie sporów

1. Każda z Umawiających się Stron może przedłożyć Wspólnemu Komitetowi kwestię sporną dotyczącą wykładni lub stosowania niniejszej Umowy, w szczególności jeżeli uzna, że inna Umawiająca się Strona w sposób systematyczny nie odpowiada na wnioski o współpracę, które są do niej kierowane.

2. Wspólny Komitet podejmuje starania zmierzające do rozwiązania sporu w jak najkrótszym terminie. Wszelkie informacje, które mogą okazać się użyteczne i umożliwić dogłębną analizę sytuacji w celu znalezienia rozwiązania do przyjęcia, są przekazywane Wspólnemu Komitetowi. Wspólny Komitet rozpatruje w tym celu wszelkie możliwości zapewniające właściwe działanie niniejszej Umowy.

Artykuł 41

Wzajemność

1. Władza wezwanej Umawiającej się Strony może odrzucić wniosek o współpracę, jeżeli wzywająca Umawiająca się Strona w sposób systematyczny odmawia współpracy w podobnych przypadkach.

2. Przed odrzuceniem wniosku o współpracę na podstawie wzajemności Wspólny Komitet jest informowany o sprawie, co umożliwia mu wypowiedzenie się na ten temat.

*Artykuł 42***Rewizja**

Jeżeli jedna z Umawiających się Stron zamierza dokonać rewizji niniejszej Umowy, składa w tym celu wniosek do Wspólnego Komitetu, który zgłasza zalecenia, w szczególności mające na celu rozpoczęcie negocjacji.

*Artykuł 43***Terytorialny zakres stosowania**

Niniejszą Umowa stosuje się do terytorium Konfederacji Szwajcarskiej, z jednej strony, oraz do terytoriów, gdzie Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską jest stosowany na warunkach określonych przez ten ostatni, z drugiej strony.

*Artykuł 44***Wejście w życie**

1. Niniejsza Umowa zostaje zawarta na czas nieokreślony.
2. Jest ona ratyfikowana bądź zatwierdzana przez Umawiającą się Stronę, zgodnie z właściwymi im procedurami. Wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca po ostatnim notyfikowaniu dokumentów ratyfikacji lub zatwierdzenia.
3. Do czasu wejścia w życie niniejszej Umowy każda z Umawiających się Stron może, przy notyfikowaniu, o którym mowa w ust. 2, lub w każdym innym późniejszym terminie, zadeklarować, że Umowę tą stosuje się, w odniesieniu do danej Strony, w jej stosunkach z każdą inną z Umawiających się Stron, która złożyła tę samą deklarację. Deklaracje te stają się skuteczne dziewięćdziesiąt dni po dacie otrzymania notyfikacji.

*Artykuł 45***Wypowiedzenie**

Wspólnota Europejska lub Konfederacja Szwajcarska może wypowiedzieć niniejszą Umowę, notyfikując swoją decyzję drugiej z Umawiających się Stron. Wypowiedzenie staje się skuteczne sześć miesięcy po dacie otrzymania notyfikacji o wypowiedzeniu.

*Artykuł 46***Stosowanie w czasie**

Postanowienia niniejszej Umowy stosowane są do wniosków dotyczących nielegalnych działań popełnionych co najmniej sześć miesięcy po dacie jej podpisania.

*Artykuł 47***Rozszerzenie Umowy na nowe państwa członkowskie UE**

1. Każde państwo, które staje się państwem członkowskim Unii Europejskiej, może stać się Umawiającą się Stroną niniejszej Umowy, po złożeniu pisemnej notyfikacji skierowanej do Umawiających się Stron.
2. Tekst Umowy w języku nowego przystępującego państwa członkowskiego, sporządzony przez Radę Unii Europejskiej, zostanie uwierzytelniony na podstawie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską. Będzie miał wartość tekstu autentycznego w rozumieniu art. 48.
3. Niniejsza Umowa wchodzi w życie w stosunku do każdego nowego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które do niej przystąpi, dziewięćdziesiąt dni po otrzymaniu notyfikacji o jego dokumencie przystąpienia lub z dniem wejścia w życie Umowy, jeżeli nie weszła ona jeszcze w życie po upływie wyżej wymienionego okresu dziewięćdziesięciu dni.
4. Jeżeli niniejsza Umowa nie weszła jeszcze w życie podczas notyfikowania dokumentu przystąpienia, art. 44 ust. 3 stosuje się do nowych przystępujących państw członkowskich.

*Artykuł 48***Teksty autentyczne**

1. Niniejsza Umowa została sporządzona w dwóch egzemplarzach w językach angielskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym każdy z tych tekstów jest na równi autentyczny.
2. Wersja maltańska niniejszej umowy zostanie uwierzytelniona przez Umawiające się Strony na podstawie wymiany listów. Będzie ona na równi autentyczna z innymi językami, o których mowa w ust.1.

NA DOWÓD CZEGO, pełnomocnicy podpisani poniżej złożyli ich podpisy pod niniejszą umową.

Hecho en Luxemburgo, el veintiseis de octubre del dos mil cuatro.

V Lucemburku dne dvacátého šestého října dva tisíce čtyři.

Udfærdiget i Luxembourg den seksogtyvende oktober to tusind og fire.

Geschehen zu Luxemburg am sechszwanzigsten Oktober zweitausendundvier.

Kahe tuhanda neljanda aasta oktoobrikuu kahekümne kuuendal päeval Luxembourgis.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις είκοσι έξι Οκτωβρίου δύο χιλιάδες τέσσερα.

Done at Luxembourg on the twenty sixth day of October in the year two thousand and four.

Fait à Luxembourg, le vingt six octobre deux mille quatre.

Fatto a Lussemburgo, addì ventisei ottobre duemilaquattro.

Luksemburgā, divi tūkstoši ceturta gada divdesmit sestajā oktobrī.

Priimta du tūkstančiai ketvirtų metų spalio dvidešimt šeštą dieną Liuksemburge.

Kelt Luxembourgban, a kettőezer negyedik év október huszonhatodik napján.

Magħmul fil-Lussemburgu fis-sitta u ghoxrin jum ta' Ottubru tas-sena elfejn u erbgħa.

Gedaan te Luxemburg, de zesentwintigste oktober tweeduizendvier.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia dwudziestego szóstego października roku dwutysięcznego czwartego.

Feito no Luxemburgo, em vinte e seis de Outubro de dois mil e quatro.

V Luxemburgu dvadsiateho šiesteho oktobra dvetisícštyri.

V Luxembourggu, dne šestindvajsetega oktobra leta dva tisoč štiri.

Tehty Luxemburgissa kahdentenäkymmenentenäkuudentena päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattaneljä.

Som skedde i Luxemburg den tjugosjätte oktober tjugohundrafyra.

Pour le Royaume de Belgique

Voor het Koninkrijk België

Für das Königreich Belgien

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

Za Českou republiku

På Kongeriget Danmarks vegne

Für die Bundesrepublik Deutschland

Eesti Vabariigi nimel

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

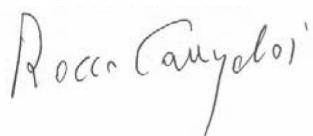
Pour la République française

Thar cheann Na hÉireann
For Ireland

Per la Repubblica italiana

Για την Κυπριακή Δημοκρατία

Latvijas Republikas vārdā

Lietuvos Respublikos vardu

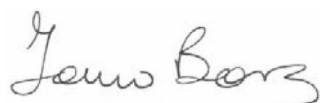
Pour le Grand-Duché de Luxembourg

A Magyar Köztársaság részéről

Għar-Repubblika ta' Malta

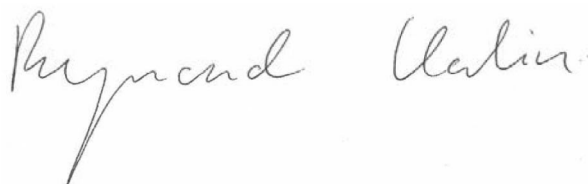
Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Republik Österreich

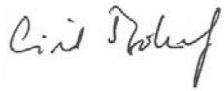
W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

Pela República Portuguesa

Za Republiko Slovenijo

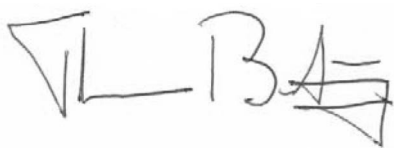
Za Slovinskú republiku

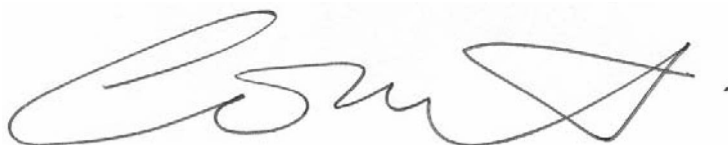
Suomen tasavallan puolesta
För Republiken Finland

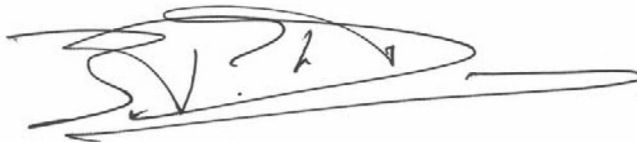
För Konungariket Sverige

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
Az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
Pour la Confédération suisse
Per la Confederazione svizzera

AKT KOŃCOWY

Pełnomocnicy

KRÓLESTWA BELGII,

REPUBLIKI CZESKIEJ,

KRÓLESTWA DANII,

REPUBLIKI FEDERALNEJ NIEMIEC,

REPUBLIKI ESTOŃSKIEJ,

REPUBLIKI GRECKIEJ,

KRÓLESTWA HISZPANII,

REPUBLIKI FRANCUSKIEJ,

IRLANDII,

REPUBLIKI WŁOSKIEJ,

REPUBLIKI CYPRYJSKIEJ,

REPUBLIKI ŁOTEWSKIEJ,

REPUBLIKI LITEWSKIEJ,

WIELKIEGO KSIĘSTWA LUKSEMBURGA,

REPUBLIKI WĘGIERSKIEJ,

REPUBLIKI MALTY,

KRÓLESTWA NIDERLANDÓW,

REPUBLIKI AUSTRII,

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

REPUBLIKI PORTUGALSKIEJ,

REPUBLIKI SŁOWENII,

REPUBLIKI SŁOWACKIEJ,

REPUBLIKI FINLANDII,

KRÓLESTWA SZWECJI,

ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ,

WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ,

z jednej strony, oraz

KONFEDERACJI SZWAJCARSKIEJ,

z drugiej strony,

zebrani w Luksemburgu dnia 26 października 2004 r. w celu podpisania Umowy o współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie przeciwdziałania nadużyciom finansowym i wszelkim innym nielegalnym działaniom naruszającym ich interesy finansowe, przyjęli wspólne deklaracje wymienione poniżej i załączone do niniejszego aktu końcowego:

- 1) Wspólna deklaracja w sprawie prania pieniędzy;
- 2) Wspólna deklaracja w sprawie współpracy Konfederacji Szwajcarskiej z Eurojustem i, w miarę możliwości, z Europejską Siecią Sądową.

Ponadto pełnomocnicy państw członkowskich Unii Europejskiej i pełnomocnicy Wspólnoty, jak również pełnomocnicy Konfederacji Szwajcarskiej, przyjęli uzgodniony protokół negocjacji, który załączony jest do niniejszego aktu końcowego. Uzgodniony protokół ma moc wiążącą.

Hecho en Luxemburgo, el veintiseis de octubre del dos mil cuatro.

V Lucemburku dne dvacátého šestého října dva tisíce čtyři.

Udfærdiget i Luxembourg den seksogtyvende oktober to tusind og fire.

Geschehen zu Luxemburg am sechszwanzigsten Oktober zweitausendundvier.

Kahe tuhanda neljanda aasta oktoobrikuu kahekümne kuuendal päeval Luxembourgis.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις είκοσι έξι Οκτωβρίου δύο χιλιάδες τέσσερα.

Done at Luxembourg on the twenty sixth day of October in the year two thousand and four.

Fait à Luxembourg, le vingt six octobre deux mille quatre.

Fatto a Lussemburgo, addì ventisei ottobre duemilaquattro.

Luksemburgā, divi tūkstoši ceturta gada divdesmit sestajā oktobrī.

Priimta du tūkstančiai ketvirtų metų spalio dvidešimt šeštą dieną Liuksemburge.

Kelt Luxembourgban, a kettőezer negyedik év október huszonhatodik napján.

Magħmul fil-Lussemburgu fis-sitta u ghoxrin jum ta' Ottubru tas-sena elfejn u erbgħa.

Gedaan te Luxemburg, de zesentwintigste oktober tweeduizendvier.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia dwudziestego szóstego października roku dwutysięcznego czwartego.

Feito no Luxemburgo, em vinte e seis de Outubro de dois mil e quatro.

V Luxemburgu dvadsiateho šiesteho oktobra dvetisícštyri.

V Luxembourggu, dne šestindvajsetega oktobra leta dva tisoč štiri.

Tehty Luxemburgissa kahdentenäkymmenentenäkuudentena päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattaneljä.

Som skedde i Luxemburg den tjugosjätte oktober tjugohundrafyra.

Pour le Royaume de Belgique
Voor het Koninkrijk België
Für das Königreich Belgien

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

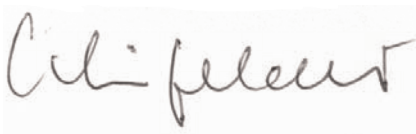
Za Českou republiku

På Kongeriget Danmarks vegne

Für die Bundesrepublik Deutschland

Eesti Vabariigi nimel

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

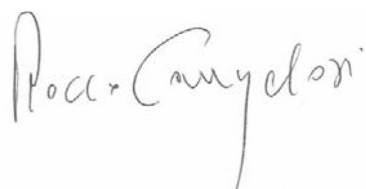
Pour la République française

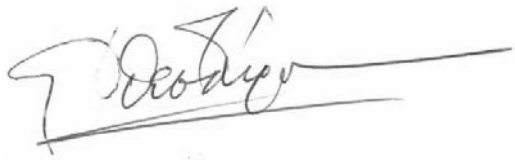
Thar cheann Na hÉireann
For Ireland

Per la Repubblica italiana

Για την Κυπριακή Δημοκρατία

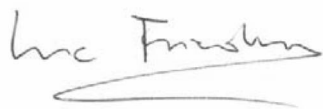
Latvijas Republikas vārdā

Lietuvos Respublikos vardu

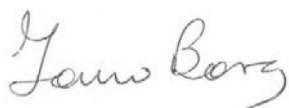
Pour le Grand-Duché de Luxembourg

A Magyar Köztársaság részéről

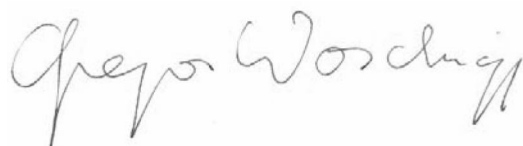
Għar-Repubblika ta' Malta

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

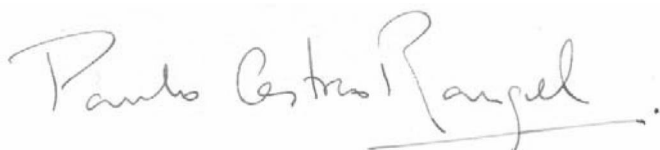
Für die Republik Österreich

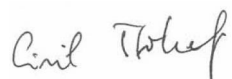
W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

Pela República Portuguesa

Za Republiko Slovenijo

Za Slovinskú republiku

Suomen tasavallan puolesta
För Republiken Finland

För Konungariket Sverige

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
Az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
Pour la Confédération suisse
Per la Confederazione svizzera

WSPÓLNA DEKLARACJA W SPRAWIE PRANIA PIENIĘDZY

Umawiające się Strony uzgadniają, że art. 2 ust. 3 umowy o współpracy w sprawie walki z praniem pieniędzy obejmuje, jako przestępstwa źródłowe, przestępstwa stanowiące oszustwo podatkowe lub przemyt profesjonalny według prawa szwajcarskiego. Informacje uzyskane na podstawie wniosku dotyczącego prania pieniędzy mogą być wykorzystywane w postępowaniach w sprawie prania pieniędzy, z wyjątkiem postępowań przeciwko obywatelom szwajcarskim, jeżeli wszystkie istotne elementy przestępstwa zostały popełnione tylko i wyłącznie w Szwajcarii.

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA WSPÓŁPRACY KONFEDERACJI SZWAJCARSKIEJ Z EUROJUSTEM I, W MIARĘ MOŻLIWOŚCI, Z EUROPEJSKĄ SIECIĄ SĄDOWĄ

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości życzenie Konfederacji Szwajcarskiej umożliwienia jej zbadania możliwości współpracy Konfederacji Szwajcarskiej przy pracach Eurojustu i, w miarę możliwości, Europejskiej Sieci Sądowej.

UZGODNIONY PROTOKÓŁNEGOCJACJI W SPRAWIE UMOWY O WSPÓŁPRACY MIĘDZY WSPÓLNOTĄ EUROPEJSKĄ I JEJ PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI, Z JEDNEJ STRONY, A KONFEDERACJĄ SZWAJCARSKĄ, Z DRUGIEJ STRONY, W SPRAWIE PRZECIWDZIAŁANIA NADUŻYCIOM FINANSOWYCH I WSZELKIM INNYM NIELEGALNYM DZIAŁANIOM NARUSZAJĄCYM ICH INTERESY FINANSOWE

Umawiające się Strony postanowiły, co następuje:

Ad artykuł 2 ustęp 1 litera a)

Termin „nadużycia finansowe i wszelkie inne nielegalne działania” obejmują również przemyt, korupcję oraz pranie pieniędzy, stanowiących dochód z działań objętych niniejszą Umową, z zastrzeżeniem art. 2 ust. 3.

Termin „obróć towarami z naruszeniem ustawodawstwa celnego i rolnego” rozumiany jest niezależnie od przewozu (miejsca pochodzenia, miejsca przeznaczenia lub tranzytu) lub nie towaru przez terytorium innej Umawiającej się Strony.

Termin „obróć z naruszeniem ustawodawstwa podatkowego w kwestii podatku od wartości dodanej, specjalnych podatków konsumpcyjnych i akcyzy” rozumiany jest niezależnie od przewozu (miejsca pochodzenia, miejsca przeznaczenia lub tranzytu) lub nie towarów bądź usług przez terytorium innej Umawiającej się Strony.

Ad artykuł 15 ustęp 2

Termin „środki dochodzeniowe” obejmuje przesłuchania osób, kontrole i rewizje w lokalach i środkach transportu, kopiowanie dokumentów, zbieranie informacji i zajmowanie przedmiotów, dokumentów oraz przedmiotów wartościowych.

Ad artykuł 16 ustęp 2 akapit 2

Niniejszy akapit przewiduje również w szczególności, że osobom obecnym można zezwolić na zadawanie pytań i na proponowanie czynności dochodzeniowych.

Ad artykuł 25 ustęp 2

Pojęcie umów wielostronnych pomiędzy Umawiającymi się Stronami obejmuje również, w szczególności, od chwili jej wejścia w życie, Umowę między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącą włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen.

Ad artykuł 35 ustęp 1

Przez „wniosek o wzajemną pomoc sądową” rozumie się również przekazywanie informacji i dowodów władzom wzywającej Umawiającej się Strony.

Ad artykuł 43

Komisja Europejska ogłosi, najdalej w chwili podpisania Umowy, orientacyjny wykaz terytoriów, do których stosuje się niniejszą Umowę.

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2009/128/WPZiB

z dnia 16 lutego 2009 r.

przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej dla regionu Wielkich Jezior Afrykańskich

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

Artykuł 2

Cele polityki

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14, art. 18 ust. 5 i art. 23 ust. 2,

Mandat SPUE opiera się na celach polityki Unii Europejskiej (UE) związanych z dalszą stabilizacją i poprawą sytuacji po konflikcie w regionie Wielkich Jezior Afrykańskich, przy zwróceniu szczególnej uwagi na wymiar regionalny wydarzeń w państwach położonych na tym obszarze. Cele te są związane w szczególności z propagowaniem przestrzegania podstawowych zasad demokracji i dobrych rządów, w tym poszanowania praw człowieka i praworządności, i obejmują:

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 15 lutego 2007 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2007/112/WPZiB⁽¹⁾, zgodnie z którym pan Roeland VAN DE GEER został mianowany Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) dla regionu Wielkich Jezior Afrykańskich.
- (2) W dniu 12 lutego 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/108/WPZiB⁽²⁾ zmieniające i przedłużające mandat SPUE do dnia 28 lutego 2009 r.
- (3) Na podstawie przeglądu wspólnego działania 2008/108/WPZiB mandat SPUE powinien zostać przedłużony o kolejne dwanaście miesięcy.
- (4) SPUE będzie wykonywać swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i zaszkodzić celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonym w art. 11 Traktatu,

a) wnoszenie aktywnego i skutecznego wkładu w konsekwentną, trwałą i odpowiedzialną politykę UE w regionie Wielkich Jezior Afrykańskich i promowanie ogólnego spójnego podejścia UE w regionie. SPUE wspiera działalność Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela (SG/WP) w regionie;

b) zapewnienie stałego zaangażowania UE w procesy stabilizacji i odbudowy w regionie, poprzez aktywną obecność w terenie i na odpowiednich forach międzynarodowych oraz utrzymywanie kontaktów z głównymi zainteresowanymi stronami, a także wnoszenie wkładu w zarządzanie kryzysowe;

c) wnoszenie wkładu po zakończeniu okresu przejściowego w Demokratycznej Republice Konga (DRK), w szczególności w odniesieniu do procesu politycznego wzmacniania nowych instytucji i definiowania szerszych ram międzynarodowych służących konsultacji i koordynacji politycznej z nowym rządem;

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej

Mandat pana Roelanda VAN DE GEERA jako Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) dla regionu Wielkich Jezior Afrykańskich zostaje niniejszym przedłużony do dnia 28 lutego 2010 r.

d) wnoszenie wkładu, przy ścisłej współpracy z Organizacją Narodów Zjednoczonych/MONUC, w międzynarodowe wysiłki wspierające dążenie do wszechstronnej reformy sektora bezpieczeństwa w DRK, w szczególności w świetle roli koordynatora, którą UE gotowa jest odgrywać w tym kontekście;

⁽¹⁾ Dz.U. L 46 z 16.2.2007, s. 79.

⁽²⁾ Dz.U. L 38 z 13.2.2008, s. 22.

- e) wnoszenie wkładu w odpowiednie działania następcze po konferencji międzynarodowej na temat regionu Wielkich Jezior, w szczególności poprzez nawiązanie bliskich kontaktów z Sekretariatem ds. Wielkich Jezior oraz jego sekretarzem wykonawczym, jak również z trójką prowadzącą działania następcze oraz poprzez propagowanie dobrosąsiedzkich stosunków w regionie;
- f) zajęcie się wciąż znaczącym problemem uzbrojonych grup działających wzdłuż granic, niosących ryzyko destabilizacji państw w regionie i zwiększania ich problemów wewnętrznych;
- g) wnoszenie wkładu w stabilizację po konflikcie w Burundi, Rwandzie i Ugandzie, w szczególności poprzez uczestniczenie w negocjacjach pokojowych z uzbrojonymi grupami, takimi jak FNL czy LRA.

Artykuł 3

Mandat

Dla osiągnięcia celów polityki UE mandat SPUE obejmuje:

- a) nawiązanie i utrzymywanie bliskich kontaktów z państwami w regionie Wielkich Jezior, Organizacją Narodów Zjednoczonych, Unią Afrykańską, kluczowymi państwami afrykańskimi oraz głównymi partnerami DRK i UE, jak również z regionalnymi i subregionalnymi organizacjami afrykańskimi, innymi odpowiednimi państwami trzecimi i innymi kluczowymi przywódcami regionalnymi;
- b) doradztwo i przedstawianie sprawozdań na temat możliwości wspierania przez UE procesu stabilizacji i umacniania oraz najlepszego sposobu realizacji inicjatyw UE;
- c) doradztwo i pomoc w reformie sektora bezpieczeństwa (SSR) w DRK;
- d) wnoszenie wkładu w działania następcze po konferencji międzynarodowej na temat regionu Wielkich Jezior, w szczególności poprzez wspieranie zdefiniowanych w regionie polityk, których celem jest niestosowanie przemocy i wzajemna obrona w trakcie rozwiązywania konfliktów, jak również uwzględnianie współpracy regionalnej, poprzez propagowanie praw człowieka i demokratyzacji, dobrych rządów, współpracy wymiaru sprawiedliwości i walki z bezkarnością i nielegalnym wykorzystywaniem zasobów naturalnych;
- e) wnoszenie wkładu w lepsze zrozumienie roli UE wśród osób kształtujących opinię publiczną w regionie;
- f) wnoszenie wkładu, w odpowiedzi na prośby, w negocjowanie oraz wprowadzanie w życie porozumień pokojowych i porozumień w sprawie zawieszenia broni osiągniętych przez strony oraz podejmowanie działań dyplomatycznych w przypadku nieprzebrzegania warunków tych porozumień; w kontekście trwających negocjacji z LRA działania takie powinny być podejmowane w ścisłej koordynacji ze SPUE w Sudanie;
- g) wnoszenie wkładu w wykonywanie polityki UE w zakresie praw człowieka oraz wytycznych UE na temat praw człowieka, w szczególności wytycznych UE na temat dzieci w konfliktach zbrojnych oraz rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 (2000) na temat kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, w tym poprzez monitorowanie i przedstawianie sprawozdań na temat wydarzeń w tej dziedzinie.

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

1. SPUE odpowiada za wykonywanie mandatu i działa pod zwierzchnictwem i kierownictwem operacyjnym SG/WP.

2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym z Radą. KPiB ukierunkowuje działania SPUE w ramach mandatu pod względem strategicznym i politycznym.

Artykuł 5

Finansowanie

1. Finansowa kwota referencyjna przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 marca 2009 r. do dnia 28 lutego 2010 r. wynosi 1 425 000 EUR.

2. Wydatki pokrywane w ramach kwoty określonej w ust. 1 kwalifikują się do finansowania od dnia 1 marca 2009 r. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich z zastrzeżeniem, że żadne kwoty prefinansowania nie pozostają własnością Wspólnoty.

3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE odpowiada przed Komisją za wszelkie wydatki.

Artykuł 6

Powołanie i skład zespołu

1. W granicach swojego mandatu i odpowiednich dostępnych środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie własnego zespołu w porozumieniu z Prezydencją, przy wsparciu ze strony SG/WP oraz przy pełnym współudziale Komisji. Zgodnie z wymogami mandatu w skład zespołu wchodzi osoby posiadające wiedzę fachową na temat konkretnych kwestii politycznych. SPUE informuje na bieżąco SG/WP, Prezydencję i Komisję o składzie swojego zespołu.

2. Państwa członkowskie i instytucje UE mogą zaproponować oddelegowanie pracowników do współpracy ze SPUE. Wynagrodzenie pracowników oddelegowanych przez państwo członkowskie lub instytucję UE do SPUE jest wypłacane odpowiednio przez dane państwo członkowskie lub daną instytucję UE. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do Sekretariatu Generalnego Rady również mogą być wysyłani do SPUE. Zatrudniani członkowie personelu międzynarodowego posiadają obywatelstwo państwa członkowskiego UE.

3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie wysyłającemu państwu członkowskiemu lub wysyłającej instytucji UE; wypełnia on obowiązki związane z mandatem SPUE i działa na rzecz tego mandatu.

Artykuł 7

Przywileje i immunitety SPUE i jego personelu

Przywileje, immunitety i dalsze gwarancje niezbędne do wykonania i sprawnego działania misji SPUE i jego personelu ustala się odpowiednio ze stroną przyjmującą lub stronami przyjmującymi. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają w tym celu wszelkie niezbędne wsparcie.

Artykuł 8

Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE

SPUE i członkowie jego zespołu przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2001/264/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie przyjęcia przepisów Rady dotyczących bezpieczeństwa⁽¹⁾, w szczególności w odniesieniu do informacji niejawnych UE.

Artykuł 9

Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne

1. Państwa członkowskie, Komisja oraz Sekretariat Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.

2. Prezydencja, Komisja lub państwa członkowskie, zależnie od przypadku, zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

Artykuł 10

Bezpieczeństwo

Zgodnie z polityką UE dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium UE w ramach zadań operacyjnych zgodnie z postanowieniami tytułu V Traktatu, SPUE podejmuje wszelkie środki możliwe do zrealizowania w uzasadnionych granicach, zgodne z jego mandatem oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze geograficznym, za który jest on odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa personelowi bezpośrednio mu podlegającemu, w szczególności:

- a) sporządza plan bezpieczeństwa danej misji oparty na wytycznych Sekretariatu Generalnego Rady obejmujący fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa danej misji, zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru misji i w jego obrębie, jak również reagowanie na zdarzenia związane z naruszaniem bezpieczeństwa, w tym plan awaryjny i plan ewakuacji misji;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium UE ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka odpowiednio do warunków panujących na obszarze misji;
- c) zapewnia, by wszyscy członkowie zespołu rozmieszczeni poza terytorium UE, w tym personel miejscowy, odbyli przed przyjazdem na obszar misji lub niezwłocznie po przyjeździe odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa w oparciu o wskaźniki ryzyka określone dla obszaru prowadzenia misji przez Sekretariat Generalny Rady;
- d) zapewnia wdrażanie wszystkich uzgodnionych zaleceń wydawanych po regularnych ocenach bezpieczeństwa oraz dostarczanie SG/WP, Radzie i Komisji pisemnych sprawozdań o wdrażaniu tych zaleceń i o innych kwestiach związanych z bezpieczeństwem w ramach sprawozdań śródkokresowych oraz sprawozdań z wykonania mandatu.

Artykuł 11

Sprawozdawczość

SPUE regularnie przedstawia SG/WP i KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym. Regularne sprawozdania pisemne są rozprawdane w sieci COREU. Na zalecenie SG/WP lub KPiB, SPUE może składać sprawozdania Radzie ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych.

Artykuł 12

Koordinacja

1. SPUE dąży do zapewnienia spójności między działaniami podmiotów z ramienia Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa/Europejskiej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony i propaguje ogólną koordynację polityczną UE. SPUE pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania wszystkich instrumentów UE w terenie, aby zrealizować cele polityczne UE. SPUE koordynuje zatem swoje działania z działaniami Prezydencji i Komisji, jak również, w odpowiednich przypadkach, z działaniami innych SPUE aktywnych w regionie. SPUE regularnie przekazuje informacje misjom państw członkowskich i przedstawicielstwom Komisji.

2. Prezydencja, Komisja i szefowie misji państw członkowskich utrzymują ścisłą współpracę ze SPUE w terenie. Dokładają wszelkich starań, aby wspierać go w wykonywaniu mandatu. SPUE kontaktuje się również z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi obecnymi w terenie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 11.4.2001, s. 1.

3. SPUE zapewnia zgodność działań misji EUSEC i EUPOL DR Konga i udziela na miejscu szefom tych misji porad z zakresu polityki. Przyczynia się on do koordynacji, która prowadzona jest wraz z innymi międzynarodowymi podmiotami zaangażowanymi w reformę sektora bezpieczeństwa w DRK. W miarę potrzeb SPUE oraz dowódca operacji cywilnych konsultują się wzajemnie.

Artykuł 13

Przegląd

Wykonanie niniejszego wspólnego działania i jego spójność z innymi działaniami UE w regionie są przedmiotem regularnego przeglądu. Przed końcem czerwca 2009 r. SPUE przedstawia SG/WP, Radzie i Komisji sprawozdanie z postępów, a także, do połowy listopada 2009 r., kompleksowe sprawozdanie z wykonania mandatu. Sprawozdania te stanowią podstawę oceny niniejszego wspólnego działania przez odpowiednie grupy robocze oraz przez KPiB. W kontekście ogólnych priorytetów dotyczących rozmieszczania, SG/WP przedstawia KPiB zalecenia dotyczące decyzji Rady w sprawie odnowienia, zmiany lub zakończenia mandatu.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 15

Publikacja

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 lutego 2009 r.

W imieniu Rady

O. LIŠKA

Przewodniczący

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2009/129/WPZiB

z dnia 16 lutego 2009 r.

przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (FYROM)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

SPUE wspiera działania Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela (SG/WP) w regionie.

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14, art. 18 ust. 5 i art. 23 ust. 2,

Artykuł 3

a także mając na uwadze, co następuje:

Mandat

Aby możliwa była realizacja celu polityki, mandat SPUE obejmuje:

- (1) W dniu 17 października 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/724/WPZiB ⁽¹⁾, mianując pana Erwana FOUÉRÉ Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (FYROM).
- (2) W dniu 18 lutego 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/129/WPZiB ⁽²⁾ przedłużające mandat SPUE do dnia 28 lutego 2009 r.
- (3) Na podstawie przeglądu wspólnego działania 2008/129/WPZiB mandat SPUE powinien zostać przedłużony do dnia 30 września 2009 r.,

- a) utrzymywanie bliskich kontaktów z rządem Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii (FYROM) oraz stronami zaangażowanymi w proces polityczny;
- b) udzielanie porad i pomocy Unii Europejskiej w procesie politycznym;
- c) zapewnianie koordynacji wysiłków podejmowanych przez społeczność międzynarodową na rzecz wprowadzenia w życie i trwałego przestrzegania postanowień umowy ramowej z dnia 13 sierpnia 2001 r., określonych w umowie i załącznikach do niej;
- d) uważne śledzenie kwestii związanych z bezpieczeństwem i stosunkami między grupami etnicznymi oraz przekazywanie sprawozdań na ten temat, a także współpraca z właściwymi organami w tym celu;
- e) przyczynianie się do zwiększenia i umocnienia poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (FYROM) zgodnie z polityką Unii Europejskiej dotyczącą praw człowieka i wytycznymi Unii Europejskiej w sprawie praw człowieka.

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej

Mandat pana Erwana FOUÉRÉ jako Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (FYROM) zostaje niniejszym przedłużony do dnia 30 września 2009 r.

Artykuł 2

Cele polityki

Podstawą mandatu SPUE jest cel polityki Unii Europejskiej w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (FYROM), jakim jest przyczynianie się do umocnienia pokojowego procesu politycznego oraz pełnego wprowadzenia w życie umowy ramowej z Ohrid, co z kolei ułatwi dokonanie dalszych postępów w kierunku integracji europejskiej w ramach procesu stabilizacji i stowarzyszenia.

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

1. SPUE odpowiada za wykonywanie mandatu i działa pod zwierzchnictwem i kierownictwem operacyjnym SG/WP.
2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym z Radą. KPiB ukierunkowuje działania SPUE w ramach mandatu pod względem strategicznym i politycznym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 272 z 18.10.2005, s. 26.⁽²⁾ Dz.U. L 43 z 19.2.2008, s. 19.

Artykuł 5**Finansowanie**

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 marca 2009 r. do dnia 30 września 2009 r. wynosi 305 000 EUR.

2. Wydatki pokrywane w ramach kwoty określonej w ust. 1 kwalifikują się do finansowania od dnia 1 marca 2009 r. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.

3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE odpowiada przed Komisją za wszelkie wydatki.

Artykuł 6**Powołanie i skład zespołu**

1. W granicach swojego mandatu i odpowiednich dostępnych środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie własnego zespołu w porozumieniu z Prezydencją, przy wsparciu ze strony SG/WP oraz przy pełnym współudziale Komisji. Zespół dysponuje wiedzą fachową na temat konkretnych kwestii politycznych związanych z mandatem. SPUE informuje na bieżąco SG/WP, Prezydencję i Komisję o składzie swojego zespołu.

2. Państwa członkowskie i instytucje Unii Europejskiej mogą zaproponować oddelegowanie pracowników do współpracy ze SPUE. Wynagrodzenie pracowników oddelegowanych przez państwo członkowskie lub instytucję UE do współpracy ze SPUE jest wypłacane odpowiednio przez to państwo członkowskie lub instytucję UE. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do Sekretariatu Generalnego Rady mogą być również zatrudnieni przy SPUE. Zatrudniani członkowie personelu międzynarodowego posiadają obywatelstwo państwa członkowskiego UE.

3. Cały oddelegowany personel podlega zwierzchnictwu administracyjnemu wysyłającego państwa członkowskiego lub wysyłającej instytucji UE oraz wypełnia swoje obowiązki i działa w interesie mandatu SPUE.

Artykuł 7**Przywileje i immunitety SPUE i jego personelu**

Przywileje, immunitety i dalsze gwarancje niezbędne do wykonania i sprawnego działania misji SPUE i jego personelu uzgadnia się odpowiednio ze stroną przyjmującą lub stronami

przyjmującymi. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają wszelkie niezbędne w tym celu wsparcie.

Artykuł 8**Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE**

SPUE i członkowie jego zespołu przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2001/264/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie przyjęcia przepisów Rady dotyczących bezpieczeństwa⁽¹⁾, w szczególności w odniesieniu do informacji niejawnych UE.

Artykuł 9**Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne**

1. Państwa członkowskie, Komisja oraz Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.

2. Prezydencja, Komisja lub odpowiednio państwa członkowskie, zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

Artykuł 10**Bezpieczeństwo**

Zgodnie z polityką UE dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium UE w ramach zadań operacyjnych zgodnie z tytułem V Traktatu, SPUE podejmuje wszelkie uzasadnione środki możliwe do realizacji, zgodne z jego mandatem oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze geograficznym, za który jest on odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa wszystkim członkom personelu bezpośrednio mu podlegającym, w szczególności:

- a) sporządza plan bezpieczeństwa danej misji oparty na wytycznych Sekretariatu Generalnego Rady obejmujący m.in. fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa misji, dostosowane do potrzeb misji, zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru misji i w jego obrębie, jak również zarządzanie zdarzeniami zagrażającymi bezpieczeństwu, w tym plan awaryjny i plan ewakuacji misji;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium UE ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka odpowiednio do warunków panujących na obszarze misji;
- c) zapewnia, by wszyscy członkowie zespołu rozmieszczeni poza terytorium UE, w tym kontraktowy personel miejscowy, odbyli przed przyjazdem na obszar misji lub niezwłocznie po nim odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa w oparciu o wskaźniki ryzyka określone dla obszaru prowadzenia misji przez Sekretariat Generalny Rady;

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 11.4.2001, s. 1.

d) zapewnia wdrażanie wszelkich uzgodnionych zaleceń wydawanych po regularnych ocenach bezpieczeństwa oraz dostarczanie SG/WP, Radzie i Komisji pisemnych sprawozdań o wdrażaniu tych zaleceń i o innych kwestiach związanych z bezpieczeństwem w ramach sprawozdań śródkresowych oraz sprawozdań z wykonania mandatu.

Artykuł 11

Sprawozdawczość

SPUE regularnie przedstawia SG/WP i KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym. Regularne sprawozdania pisemne są rozprawiane w sieci COREU. Na zalecenie SG/WP lub KPiB, SPUE może składać sprawozdania Radzie ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych.

Artykuł 12

Koordinacja

SPUE propaguje ogólną koordynację polityczną ze strony UE. Pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania wszystkich instrumentów UE w terenie, aby zrealizować cele polityczne UE. SPUE koordynuje zatem swoje działania z działaniami Prezydencji i Komisji, jak również – w odpowiednich przypadkach – z działaniami innych SPUE aktywnych w regionie. SPUE regularnie przekazuje informacje misjom państw członkowskich i przedstawicielstwom Komisji.

Prezydencja, Komisja i szefowie misji państw członkowskich utrzymują ścisłą współpracę ze SPUE w terenie. Dokładają oni wszelkich starań, aby wspierać go w wykonywaniu mandatu.

SPUE współpracuje również z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi obecnymi w terenie.

Artykuł 13

Przegląd

Wykonanie niniejszego wspólnego działania i jego spójność z innymi działaniami Unii Europejskiej w regionie są przedmiotem regularnego przeglądu. SPUE przedstawia SG/WP, Radzie i Komisji kompleksowe sprawozdanie z wykonania mandatu przed końcem czerwca 2009 r. Sprawozdanie to stanowi podstawę oceny niniejszego wspólnego działania przez odpowiednie grupy robocze oraz przez KPiB. W kontekście ogólnych priorytetów dotyczących rozmieszczenia, SG/WP przedstawia KPiB zalecenia dotyczące decyzji Rady w sprawie przedłużenia, zmiany lub zakończenia mandatu.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 15

Publikacja

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 lutego 2009 r.

W imieniu Rady

O. LIŠKA

Przewodniczący

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2009/130/WPZiB**z dnia 16 lutego 2009 r.****przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej dla Azji Środkowej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14, art. 18 ust. 5 i art. 23 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 5 października 2006 r. Rada podjęła decyzję 2006/670/WPZiB ⁽¹⁾, mianując pana Pierre'a MORELA Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) dla Azji Środkowej.
- (2) W dniu 12 lutego 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/107/WPZiB ⁽²⁾ zmieniające i przedłużające mandat SPUE do dnia 28 lutego 2009 r.
- (3) Na podstawie przeglądu wspólnego działania 2008/107/WPZiB mandat SPUE powinien zostać przedłużony o okres kolejnych 12 miesięcy.
- (4) SPUE będzie wykonywać swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i zaszkodzić celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonym w art. 11 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1**Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej**

Mandat pana Pierre'a MORELA jako Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) dla Azji Środkowej zostaje niniejszym przedłużony do dnia 28 lutego 2010 r.

Artykuł 2**Cele polityki**

Mandat SPUE opiera się na celach polityki Unii w Azji Środkowej. Cele te obejmują:

- a) wspieranie dobrych i bliskich stosunków między państwami Azji Środkowej i Unią Europejską na podstawie wspólnych wartości i interesów, jak określone w odpowiednich umowach;
- b) przyczynianie się do wzmocnienia stabilności oraz współpracy pomiędzy państwami w regionie;
- c) przyczynianie się do wzmocnienia demokracji, praworządności, dobrych rządów oraz poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności w Azji Środkowej;
- d) zajmowanie się kluczowymi zagrożeniami, w szczególności konkretnymi problemami mającymi bezpośrednie znaczenie dla Europy;
- e) zwiększanie skuteczności i widoczności Unii Europejskiej w regionie, w tym przez ściślejszą koordynację z pozostałymi właściwymi partnerami i organizacjami międzynarodowymi, takimi jak OBWE.

Artykuł 3**Mandat**

1. Aby możliwa była realizacja celów polityki, mandat SPUE obejmuje:

- a) działanie na rzecz pełnej koordynacji politycznej Unii Europejskiej w Azji Środkowej oraz zapewnianie spójności działań zewnętrznych Unii Europejskiej w regionie bez uszczerbku dla kompetencji Wspólnoty;
- b) monitorowanie, w imieniu Wysokiego Przedstawiciela i zgodnie z jego mandatem, wraz z Komisją oraz Prezydencją i bez uszczerbku dla kompetencji Wspólnoty, procesu realizacji strategii UE dotyczącej nowego partnerstwa z Azją Środkową, przedstawianie zaleceń i systematyczne składanie sprawozdań odpowiednim organom Rady;
- c) pomoc Radzie w dalszym rozwijaniu kompleksowej polityki wobec Azji Środkowej;

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 6.10.2006, s. 65.

⁽²⁾ Dz.U. L 38 z 13.2.2008, s. 19.

- d) uważne śledzenie wydarzeń politycznych w Azji Środkowej przez rozwijanie i utrzymywanie bliskich kontaktów z rządami, parlamentami, władzą sądowniczą, społeczeństwem obywatelskim i środkami masowego przekazu;
- e) zachęcanie Kazachstanu, Kirgistanu, Tadżykistanu, Turkmenistanu i Uzbekistanu do współpracy w kwestiach regionalnych stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania;
- f) rozwijanie odpowiednich kontaktów i współpracy z głównymi zainteresowanymi podmiotami w regionie, w tym ze wszystkimi znaczącymi organizacjami regionalnymi i międzynarodowymi, w szczególności z Szanghajską Organizacją Współpracy (SCO), Euroazjatycką Wspólnotą Gospodarczą (EURASEC), Konferencją o Współdziałaniu i Środkach Budowy Zaufania w Azji (CICA), Organizacją Układu o Bezpieczeństwie Zbiorowym (CSTO), Programem Regionalnej Współpracy Gospodarczej w Azji Środkowej (CAREC) i Środkowoazjatyckim Regionalnym Centrum Informacji i Koordynacji (CARICC);
- g) przyczynianie się do realizacji polityki Unii Europejskiej w zakresie praw człowieka oraz wytycznych Unii Europejskiej w sprawie praw człowieka, zwłaszcza w odniesieniu do dzieci i kobiet na obszarach dotkniętych konfliktem, w szczególności przez monitorowanie rozwoju sytuacji w tym zakresie i reagowanie na tę sytuację;
- h) przyczynianie się, w ścisłej współpracy z OBWE, do zapobiegania konfliktom i ich rozwiązywania przez rozwijanie kontaktów z władzami i innymi podmiotami lokalnymi (organizacjami pozarządowymi, partiami politycznymi, mniejszościami, grupami religijnymi i ich przywódcami);
- i) dostarczanie wkładu w formułowanie aspektów WPZiB związanych z bezpieczeństwem energetycznym, zwalczaniem narkotyków oraz zarządzaniem zasobami wodnymi w odniesieniu do Azji Środkowej.

2. SPUE wspiera działania Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela (SG/WP) oraz prowadzi przegląd wszystkich działań Unii Europejskiej w regionie.

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

1. SPUE odpowiada za wykonywanie mandatu i działa pod zwierzchnictwem i kierownictwem operacyjnym SG/WP.
2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym z Radą. KPiB ukierunkowuje działania wykonywane przez SPUE w ramach mandatu pod względem strategicznym i politycznym.

Artykuł 5

Finansowanie

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 marca 2009 r. do dnia 28 lutego 2010 r. wynosi 998 000 EUR.
2. Wydatki pokrywane w ramach kwoty określonej w ust. 1 kwalifikują się do finansowania od dnia 1 marca 2009 r. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.
3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE odpowiada przed Komisją za wszelkie wydatki.

Artykuł 6

Powołanie i skład zespołu

1. W granicach swojego mandatu i odpowiednich dostępnych środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie własnego zespołu w porozumieniu z Prezydencją, przy wsparciu ze strony SG/WP oraz przy pełnym współdziałaniu Komisji. Zespół dysponuje wiedzą fachową na temat konkretnych kwestii politycznych związanych z mandatem. SPUE powiadamia SG/WP, Prezydencję i Komisję o składzie swojego zespołu.
2. Państwa członkowskie i instytucje Unii Europejskiej mogą zaproponować oddelegowanie pracowników do współpracy ze SPUE. Wynagrodzenie pracowników oddelegowanych przez państwo członkowskie lub instytucję UE do SPUE jest wypłacane odpowiednio przez państwo członkowskie lub instytucję UE. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do Sekretariatu Generalnego Rady mogą być również zatrudnieni SPUE. Zatrudniani na podstawie umów członkowie personelu międzynarodowego posiadają obywatelstwo państwa członkowskiego UE.

3. Cały oddelegowany personel nadal podlega zwierzchnictwu administracyjnemu wysyłającego państwa członkowskiego lub wysyłającej instytucji UE oraz wypełnia swoje obowiązki i działa w interesie mandatu SPUE.

Artykuł 7

Przywileje i immunitety SPUE i jego personelu

Przywileje, immunitety i dalsze gwarancje niezbędne do realizacji i sprawnego działania misji SPUE i jego personelu uzgadnia się odpowiednio ze stroną przyjmującą lub stronami przyjmującymi. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają wszelkie niezbędne w tym celu wsparcie.

Artykuł 8**Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE**

SPUE i członkowie jego zespołu przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2001/264/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie przyjęcia przepisów Rady dotyczących bezpieczeństwa⁽¹⁾, w szczególności w odniesieniu do informacji niejawnych UE.

Artykuł 9**Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne**

1. Państwa członkowskie, Komisja oraz Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.

2. Prezydencja, Komisja i/lub, odpowiednio, państwa członkowskie zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

Artykuł 10**Bezpieczeństwo**

Zgodnie z polityką UE dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium UE w ramach zadań operacyjnych zgodnie z tytułem V Traktatu, SPUE podejmuje wszelkie uzasadnione środki możliwe do realizacji, zgodne z jego mandatem oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze geograficznym, za który jest on odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa wszystkich członków personelu bezpośrednio mu podlegającemu, w szczególności:

- a) sporządza plan bezpieczeństwa danej misji oparty na wytycznych Sekretariatu Generalnego Rady, obejmujący fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa misji, dostosowane do potrzeb misji, zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru misji i w jego obrębie, jak również zarządzanie zdarzeniami związanymi z naruszeniem bezpieczeństwa, w tym plan awaryjny i plan ewakuacji misji;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium UE ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka odpowiednio do warunków panujących na obszarze misji;
- c) zapewnia, by wszyscy członkowie zespołu rozmieszczeni poza terytorium UE, w tym kontraktowy personel miejscowy, odbyli przed przyjazdem na obszar misji lub niezwłocznie po nim odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa, w oparciu wskaźniki ryzyka określone przez Sekretariat Generalny Rady dla obszaru prowadzenia misji;

- d) zapewnia wdrażanie wszelkich uzgodnionych zaleceń wydanych po regularnych ocenach bezpieczeństwa oraz dostarcza SG/WP, Radzie i Komisji pisemne sprawozdania dotyczące wdrażania tych zaleceń i o innych kwestiach związanych z bezpieczeństwem w ramach sprawozdań śródkresowych oraz sprawozdań z wykonania mandatu.

Artykuł 11**Sprawozdawczość**

SPUE regularnie składa SG/WP i KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym. Regularne sprawozdania pisemne są rozprawdane w sieci COREU. Na zalecenie SG/WP lub KPiB, SPUE może składać sprawozdania Radzie ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych.

Artykuł 12**Koordinacja**

SPUE propaguje ogólną koordynację polityczną ze strony UE. Pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania wszystkich instrumentów UE w terenie, aby osiągnąć cele polityki UE. SPUE koordynuje zatem swoje działania z działaniami Prezydencji i Komisji, jak również – w odpowiednich przypadkach – z działaniami SPUE w Afganistanie. SPUE regularnie przekazuje informacje misjom państw członkowskich i przedstawicielstwom Komisji.

Prezydencja, Komisja i szefowie misji państw członkowskich utrzymują ścisłą współpracę ze SPUE w terenie. Dokładają oni wszelkich starań, aby wspierać go w wykonywaniu mandatu. SPUE działa także w porozumieniu z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi obecnymi w terenie.

Artykuł 13**Przeгляд**

Wykonanie niniejszego wspólnego działania i jego spójność z innymi działaniami Unii Europejskiej w regionie są przedmiotem regularnego przeglądu. SPUE przedstawia SG/WP, Radzie i Komisji sprawozdanie z postępów przed końcem czerwca 2009 r., a także kompleksowe sprawozdanie z wykonania mandatu do połowy listopada 2009 r. Sprawozdania te stanowią podstawę oceny niniejszego wspólnego działania przez odpowiednie grupy robocze oraz przez KPiB. Kierując się ogólnymi priorytetami dotyczącymi przemieszczania, SG/WP przedstawia KPiB zalecenia dotyczące decyzji Rady w sprawie odnowienia, zmiany lub zakończenia mandatu.

Artykuł 14**Wejście w życie**

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 11.4.2001, s. 1.

*Artykuł 15***Publikacja**

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 lutego 2009 r.

W imieniu Rady

O. LIŠKA

Przewodniczący

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2009/131/WPZiB

z dnia 16 lutego 2009 r.

w sprawie przedłużenia mandatu Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. kryzysu w Gruzji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

Artykuł 3

Mandat

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14, art. 18 ust. 5 i art. 23 ust. 2,

Mandat SPUE obejmuje:

a także mając na uwadze, co następuje:

a) po pierwsze, zapewnienie pomocy w przygotowaniu międzynarodowych rozmów przewidzianych w pkt 6 porozumienia z dnia 12 sierpnia 2008 r.; będą one dotyczyć zwłaszcza:

(1) W dniu 25 września 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/760/WPZiB ⁽¹⁾, mianując pana Pierre'a MORELA Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) ds. kryzysu w Gruzji na okres do dnia 28 lutego 2009 r.

— warunków bezpieczeństwa i stabilności w regionie,

(2) Na podstawie przeglądu wspólnego działania 2008/760/WPZiB mandat SPUE należy przedłużyć na okres sześciu miesięcy.

— kwestii uchodźców i przesiedleńców wewnętrznych, omawianej na podstawie zasad uznanych na szczeblu międzynarodowym,

(3) SPUE będzie wykonywać swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i zaszkodzić celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonym w art. 11 Traktatu,

— wszelkich innych tematów wspólnie uzgodnionych przez strony,

po drugie, zapewnienie pomocy w określeniu stanowiska UE i reprezentowanie jej, w jego randze, podczas tych rozmów;

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

b) wspieranie realizacji porozumienia zawartego dnia 8 września 2008 r. w Moskwie i Tbilisi, jak również porozumienia z dnia 12 sierpnia 2008 r., w ścisłej koordynacji z Organizacją Narodów Zjednoczonych i Organizacją Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE);

Artykuł 1

Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej

Mandat pana Pierre'a MORELA jako Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) ds. kryzysu w Gruzji zostaje niniejszym przedłużony do dnia 31 sierpnia 2009 r.

w ramach działań określonych powyżej przyczynianie się do realizacji polityki UE w dziedzinie praw człowieka i jej wytycznych w tej dziedzinie, w szczególności dotyczących dzieci i kobiet.

Artykuł 2

Cele

Podstawą mandatu SPUE są cele określone w konkluzjach Prezydencji z nadzwyczajnego posiedzenia Rady Europejskiej, które odbyło się w Brukseli dnia 1 września 2008 r., oraz w konkluzjach Rady w sprawie Gruzji przyjętych dnia 15 września 2008 r.

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

W ramach swoich działań na rzecz rozwiązania konfliktu w Gruzji SPUE zwiększa skuteczność i widoczność działań Unii Europejskiej (UE).

1. SPUE odpowiada za wykonywanie mandatu, działając pod zwierzchnictwem i kierownictwem operacyjnym Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela (SG/WP).

2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktów z Radą. Komitet ukierunkowuje działania SPUE w ramach mandatu pod względem strategicznym i politycznym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 259 z 27.9.2008, s. 16.

Artykuł 5

Finansowanie

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 marca 2009 r. do dnia 31 sierpnia 2009 r. wynosi 445 000 EUR.

2. Wydatki pokrywane w ramach kwoty określonej w ust. 1 kwalifikują się do finansowania od dnia 1 marca 2009 r. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.

3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE odpowiada przed Komisją za wszelkie wydatki.

Artykuł 6

Powołanie i skład zespołu

1. W granicach swojego mandatu i odpowiednich dostępnych środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie swojego zespołu w porozumieniu z Prezydencją, wspieraną przez SG/WP, oraz w pełnej współpracy Komisji. Zespół dysponuje wiedzą fachową na temat konkretnych kwestii politycznych związanych z mandatem. SPUE powiadamia SG/WP, Prezydencję i Komisję o składzie swojego zespołu.

2. Państwa członkowskie i instytucje UE mogą zaproponować oddelegowanie pracowników do współpracy ze SPUE. Wynagrodzenie pracowników oddelegowanych przez państwo członkowskie lub instytucję UE do współpracy ze SPUE jest wypłacane, odpowiednio, przez to państwo członkowskie lub instytucję UE. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do Sekretariatu Generalnego Rady mogą być również zatrudnieni przy SPUE. Zatrudniani na podstawie umów członkowie personelu międzynarodowego posiadają obywatelstwo państwa członkowskiego UE.

3. Cały oddelegowany personel podlega zwierzchnictwu administracyjnemu wysyłającego państwa członkowskiego lub wysyłającej instytucji UE i działa w interesie mandatu SPUE.

Artykuł 7

Przywileje i immunitety SPUE i jego personelu

Przywileje, immunitety i dalsze gwarancje niezbędne do realizacji i sprawnego działania misji SPUE i jego personelu uzgadnia się, odpowiednio, ze stroną przyjmującą lub stronami przyjmującymi. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają wszelkie niezbędne w tym celu wsparcie.

Artykuł 8

Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE

SPUE i członkowie jego zespołu przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2001/264/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie przyjęcia przepisów Rady dotyczących bezpieczeństwa⁽¹⁾, w szczególności w odniesieniu do informacji niejawnych UE.

Artykuł 9

Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne

1. Państwa członkowskie, Komisja oraz Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.

2. Prezydencja, Komisja i/lub, odpowiednio, państwa członkowskie zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

Artykuł 10

Bezpieczeństwo

Zgodnie z polityką Unii Europejskiej dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium UE w ramach zadań operacyjnych zgodnie z tytułem V Traktatu, SPUE podejmuje wszelkie uzasadnione, możliwe do realizacji środki, zgodne z jego mandatem oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze geograficznym, za który jest on odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa wszystkim członkom personelu bezpośrednio mu podlegającego, w szczególności:

- a) sporządza plan bezpieczeństwa misji oparty na wytycznych Sekretariatu Generalnego Rady, obejmujący fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa dostosowane do potrzeb misji, zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu na obszar misji i w jego obrębie, jak również zarządzanie zdarzeniami zagrażającymi bezpieczeństwu, w tym plan awaryjny i plan ewakuacji misji;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium UE ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka odpowiednio do warunków panujących na obszarze misji;
- c) zapewnia, by wszyscy członkowie jego zespołu rozmieszczeni poza terytorium UE, w tym kontraktowy personel miejscowy, odbyli przed przyjazdem na obszar misji lub niezwłocznie po nim odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa w oparciu o wskaźniki ryzyka określone przez Sekretariat Generalny Rady dla obszaru prowadzenia misji;
- d) zapewnia wdrażanie wszelkich uzgodnionych zaleceń wydawanych po regularnych ocenach bezpieczeństwa oraz dostarcza SG/WP, Radzie i Komisji pisemne sprawozdania – w ramach sprawozdań śródkresowych oraz sprawozdań z wykonania mandatu – o wdrażaniu tych zaleceń i o innych kwestiach związanych z bezpieczeństwem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 11.4.2001, s. 1.

*Artykuł 11***Składanie sprawozdań**

SPUE regularnie składa SG/WP i KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym. Regularne sprawozdania pisemne są rozprawdane poprzez sieć COREU. Na zalecenie SG/WP lub KPiB, SPUE może składać sprawozdania Radzie ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych (GAERC).

*Artykuł 12***Koordinacja**

1. SPUE propaguje ogólną koordynację polityczną UE. Pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania wszystkich instrumentów UE, aby zrealizować cele polityczne UE. SPUE koordynuje swoje działania z działaniami Prezydencji i Komisji, jak również z działaniami innych SPUE aktywnych w regionie, w szczególności SPUE w regionie południowego Kaukazu z uwzględnieniem szczególnych celów jego mandatu. SPUE regularnie przekazuje informacje misjom państw członkowskich i przedstawicielstwom Komisji.

2. Prezydencja, Komisja i szefowie misji państw członkowskich utrzymują ścisłą współpracę ze SPUE. Dokładają oni wszelkich starań, aby wspierać go w wykonywaniu mandatu. SPUE współpracuje również z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi.

*Artykuł 13***Przegląd**

Wykonanie niniejszego wspólnego działania i jego spójność z innymi działaniami Unii Europejskiej są przedmiotem regular-

nego przeglądu. SPUE przedstawia SG/WP, Radzie i Komisji pełne sprawozdanie z wykonania mandatu przed końcem maja 2009 r. Sprawozdania te stanowią podstawę oceny niniejszego wspólnego działania przez odpowiednie grupy robocze oraz przez KPiB. Kierując się ogólnymi priorytetami dotyczącymi rozmieszczania, SG/WP przedstawia KPiB zalecenia dotyczące decyzji Rady w sprawie przedłużenia, zmiany lub zakończenia mandatu.

*Artykuł 14***Wejście w życie**

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

*Artykuł 15***Publikacja**

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia, 16 lutego 2009 r.

W imieniu Rady

O. LIŠKA

Przewodniczący

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2009/132/WPZiB

z dnia 16 lutego 2009 r.

przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Republice Mołdowy

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14, art. 18 ust. 5 i art. 23 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 15 lutego 2007 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2007/107/WPZiB ⁽¹⁾ w sprawie mianowania pana Kálmána MIZSEIA Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) ds. Republiki Mołdowy.
- (2) W dniu 12 lutego 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/106/WPZiB ⁽²⁾ przedłużające mandat SPUE do dnia 28 lutego 2009 r.
- (3) Na podstawie przeglądu wspólnego działania 2008/106/WPZiB mandat SPUE powinien zostać przedłużony o kolejne dwanaście miesięcy.
- (4) SPUE będzie wykonywać swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby zaszkodzić celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonym w art. 11 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1**Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej**

Niniejszym przedłuża się mandat pana Kálmána MIZSEIA jako Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) w Republice Mołdowy do dnia 28 lutego 2010 r.

Artykuł 2**Cele polityki**

1. Mandat SPUE opiera się na celach polityki Unii Europejskiej (UE) w Republice Mołdowy. Cele te obejmują:

- a) wnoszenie wkładu w pokojowe rozstrzygnięcie konfliktu naddniestrzańskiego i we wdrażanie takiego rozstrzygnięcia na podstawie wykonalnego rozwiązania, z poszanowaniem suwerenności i integralności terytorialnej Republiki Mołdowy w jej granicach uznanych przez społeczność międzynarodową;
- b) wnoszenie wkładu w umocnienie demokracji, praworządności oraz poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności dla wszystkich obywateli Republiki Mołdowy;

c) wspieranie dobrych i bliskich stosunków między Republiką Mołdowy a UE na podstawie wspólnych wartości i interesów, jak określono w planie działań europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS);

d) pomoc w zwalczaniu handlu ludźmi oraz nielegalnego handlu bronią i innymi towarami pochodzącymi z Republiki Mołdowy i przewożonymi przez jej terytorium;

e) wnoszenie wkładu we wzmocnienie stabilności i współpracy w regionie;

f) zwiększenie skuteczności i widoczności UE w Republice Mołdowy i w regionie;

g) zwiększenie skuteczności kontroli granicznych i celnych oraz działań związanych z ochroną granic w Republice Mołdowy i na Ukrainie, prowadzonych w szczególności przez misję graniczną UE wzdłuż wspólnej granicy tych państw, ze szczególnym uwzględnieniem odcinka naddniestrzańskiego.

2. SPUE wspiera działalność Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela (SG/WP) w Republice Mołdowy i w regionie.

Artykuł 3**Mandat**

1. Dla osiągnięcia celów polityki UE mandat SPUE obejmuje:

a) zwiększenie wkładu UE w rozstrzygnięcie konfliktu naddniestrzańskiego zgodnie z ustalonymi celami polityki UE i w ścisłej koordynacji z OBWE, przez reprezentowanie UE za pośrednictwem stosownych kanałów i na ustalonych forach oraz przez nawiązywanie i utrzymywanie bliskich kontaktów ze wszystkimi właściwymi podmiotami;

b) pomoc w przygotowywaniu, w stosownych przypadkach, wkładu UE w osiągnięcie ostatecznego rozstrzygnięcia konfliktu;

c) uważne śledzenie wydarzeń politycznych w Republice Mołdowy, w tym w regionie naddniestrzańskim, przez rozwijanie i utrzymywanie bliskich kontaktów z rządem Republiki Mołdowy i innymi podmiotami krajowymi, oraz przez oferowanie, w stosownych przypadkach, doradztwa i pomocy organizacyjnej UE;

⁽¹⁾ Dz.U. L 46 z 16.2.2007, s. 59.

⁽²⁾ Dz.U. L 38 z 13.2.2008, s. 15.

- d) pomoc w dalszym opracowywaniu polityki UE wobec Republiki Mołdowy i regionu, zwłaszcza w zakresie zapobiegania konfliktom i ich rozwiązywania;
- e) przy pomocy zespołu wsparcia kierowanego przez wyższego doradcę politycznego przy SPUE:
- (i) zapewnienie politycznego przeglądu wydarzeń i działań mających związek z granicą państwową między Republiką Mołdowy a Ukrainą;
 - (ii) analizowanie politycznego zaangażowania Republiki Mołdowy i Ukrainy w poprawę zarządzania granicą;
 - (iii) wspieranie współpracy w kwestiach dotyczących granicy między Republiką Mołdowy a Ukrainą, także w celu stworzenia warunków wstępnych dla rozwiązania konfliktu naddniestrzańskiego;
- f) przyczynianie się do realizacji polityki UE w sprawie praw człowieka oraz wytycznych UE w sprawie praw człowieka, zwłaszcza w odniesieniu do dzieci i kobiet na obszarach dotkniętych konfliktem, w szczególności przez monitorowanie rozwoju sytuacji w tym zakresie i reagowanie na tę sytuację.
2. W celu wypełniania swojego mandatu SPUE prowadzi przegląd wszystkich działań UE, zwłaszcza odpowiednich aspektów planu działań europejskiej polityki sąsiedztwa.

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu, działając pod zwierzchnictwem i kierownictwem operacyjnym SG/WP.
2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym z Radą. Komitet ukierunkowuje pod względem strategicznym i politycznym działania wykonywane przez SPUE w ramach mandatu.

Artykuł 5

Finansowanie

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 marca 2009 r. do dnia 28 lutego 2010 r. wynosi 1 280 000 EUR.
2. Wydatki pokrywane w ramach kwoty określonej w ust. 1 kwalifikują się do finansowania od dnia 1 marca 2009 r. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.
3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie pomiędzy SPUE a Komisją. SPUE jest odpowiedzialny przed Komisją za wszelkie wydatki.

Artykuł 6

Skład zespołu

1. W granicach swojego mandatu i odpowiednich dostępnych środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie własnego zespołu w porozumieniu z Prezydencją, przy wsparciu ze strony SG/WP oraz przy pełnym udziale Komisji. W skład zespołu wchodzi osoba posiadająca wiedzę fachową na temat konkretnych kwestii politycznych związanych z mandatem. SPUE powiadamia SG/WP, Prezydencję i Komisję o składzie swojego zespołu.
2. Państwa członkowskie i instytucje UE mogą zaproponować oddelegowanie pracowników do współpracy ze SPUE. Wynagrodzenie pracowników oddelegowanych przez państwo członkowskie lub instytucję UE do SPUE jest wypłacane odpowiednio przez dane państwo członkowskie lub daną instytucję UE. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do Sekretariatu Generalnego Rady mogą również być skierowani do pracy dla SPUE. Personel międzynarodowy zatrudniany na podstawie umów ma obywatelstwo państwa członkowskiego UE.
3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie wysyłającemu państwu członkowskiemu lub wysyłającej instytucji UE; spełnia on obowiązki związane z mandatem SPUE i działa na rzecz tego mandatu.

Artykuł 7

Przywileje i immunitety SPUE i jego personelu

Przywileje, immunitety i dalsze gwarancje niezbędne do wykonania i sprawnego działania misji SPUE i jego personelu ustala się, zależnie od przypadku, ze stroną przyjmującą lub stronami przyjmującymi. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają w tym celu wszelkie niezbędne wsparcie.

Artykuł 8

Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE

SPUE i członkowie jego zespołu przestrzegają zasad oraz minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2001/264/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie przyjęcia przepisów Rady dotyczących bezpieczeństwa⁽¹⁾, w szczególności w odniesieniu do informacji niejawnych UE.

Artykuł 9

Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne

1. Państwa członkowskie, Komisja oraz Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.
2. Prezydencja, Komisja lub państwa członkowskie, zależnie od przypadku, zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 11.4.2001, s. 1.

Artykuł 10

Bezpieczeństwo

Zgodnie z polityką UE dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium UE w ramach zadań operacyjnych zgodnie z tytułem V Traktatu SPUE przyjmuje wszelkie środki możliwe do zrealizowania w uzasadnionych granicach, zgodne z jego mandatem oraz odpowiadające sytuacji w dziedzinie bezpieczeństwa na obszarze geograficznym, za który jest odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa wszystkich członków personelu bezpośrednio mu podlegającego, w szczególności:

- a) sporządza plan bezpieczeństwa danej misji oparty na wytycznych Sekretariatu Generalnego Rady, obejmujący fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa danej misji, zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru misji i w jego obrębie, jak również zarządzanie zdarzeniami związanymi z naruszeniem bezpieczeństwa, w tym plan awaryjny i plan ewakuacji misji;
- b) zapewnia, aby wszyscy członkowie personelu zatrudnionego poza UE byli objęci ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka wymaganym w związku z warunkami panującymi na obszarze misji;
- c) zapewnia, aby wszyscy członkowie zespołu rozmieszczeni poza terytorium UE, w tym personel miejscowy, odbyli przed przyjazdem na obszar misji lub niezwłocznie po przyjeździe odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa, w oparciu o wskaźniki ryzyka określone dla obszaru prowadzenia misji przez Sekretariat Generalny Rady;
- d) zapewnia wdrożenie wszelkich uzgodnionych zaleceń wydanych po dokonaniu ocen bezpieczeństwa oraz regularne dostarczanie SG/WP, Radzie i Komisji pisemnych sprawozdań o wdrażaniu tych zaleceń oraz o innych kwestiach związanych z bezpieczeństwem w ramach sprawozdań śródkresowych oraz sprawozdań z wykonania mandatu.

Artykuł 11

Sprawozdawczość

SPUE regularnie przedstawia SG/WP i KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym. Regularne sprawozdania pisemne są rozprawdane w sieci COREU. Na zalecenie SG/WP lub KPiB, SPUE może składać sprawozdania Radzie ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych.

Artykuł 12

Koordinacja

SPUE promuje całościową koordynację polityczną UE. Pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania wszystkich instrumentów UE w terenie, aby osiągnąć cele polityczne UE. SPUE koordynuje zatem swoje działania z działaniami Prezydencji i Komisji, jak również – w stosownych przypadkach – z działaniami innych SPUE aktywnych w regionie. SPUE regularnie dostarcza informacje przedstawicielstwom państw członkowskich i przedstawicielstwom Komisji.

Prezydencja, Komisja i szefowie przedstawicielstw państw członkowskich utrzymują ścisłą współpracę ze SPUE w terenie. Dokładają oni wszelkich starań, aby wspierać go w wykonywaniu mandatu. SPUE kontaktuje się również z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi obecnymi w terenie.

Artykuł 13

Przeгляд

Wykonanie niniejszego wspólnego działania i jego spójność z innymi działaniami UE w regionie są przedmiotem regularnych przeglądów. SPUE przedstawia SG/WP, Radzie i Komisji sprawozdanie z postępu prac do końca czerwca 2009 r., a także obszernie sprawozdanie z wykonania mandatu do połowy listopada 2009 r. Na podstawie tych sprawozdań wspólne działanie jest oceniane przez odpowiednie grupy robocze oraz przez KPiB. W kontekście ogólnych priorytetów dotyczących przemieszczania SG/WP przedstawia KPiB zalecenia dotyczące decyzji Rady w sprawie odnowienia, zmiany lub zakończenia mandatu.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 15

Publikacja

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 lutego 2009 r.

W imieniu Rady

O. LIŠKA

Przewodniczący

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2009/133/WPZiB

z dnia 16 lutego 2009 r.

przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej dla południowego Kaukazu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

praw człowieka, dobrych rządów, rozwoju oraz zmniejszenia ubóstwa;

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14, art. 18 ust. 5 i art. 23 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 20 lutego 2006 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2006/121/WPZiB⁽¹⁾, mianując pana Petera SEMNEBY Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) dla południowego Kaukazu.

b) zgodnie z istniejącymi mechanizmami – zapobieganie konfliktom w regionie, przyczynianie się do pokojowego rozwiązywania konfliktów, również przez wspieranie powrotu uchodźców i przesiedleńców wewnętrznych;

(2) W dniu 18 lutego 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/132/WPZiB⁽²⁾ zmieniające i przedłużające mandat SPUE do dnia 28 lutego 2009 r.

c) konstruktywne działania wobec głównych zainteresowanych podmiotów dotyczące regionu;

(3) Na podstawie przeglądu wspólnego działania 2008/132/WPZiB mandat SPUE powinien zostać przedłużony na okres kolejnych 12 miesięcy.

d) zachęcanie do i wspieranie dalszej współpracy między państwami tego regionu, zwłaszcza między państwami regionu południowego Kaukazu, w tym w zakresie kwestii gospodarczych, energii i transportu;

(4) SPUE będzie wykonywać swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i zaszkodzić celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonym w art. 11 Traktatu,

e) zwiększanie skuteczności i widoczności Unii Europejskiej w regionie.

2. SPUE wspiera działania Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela (SG/WP) w regionie.

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 3

Mandat**Artykuł 1****Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej**

Mandat pana Petera SEMNEBY jako Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej dla południowego Kaukazu zostaje niniejszym przedłużony do dnia 28 lutego 2010 r.

Dla osiągnięcia celów polityki mandat SPUE obejmuje:

a) rozwijanie kontaktów z rządami, parlamentami, instytucjami sądowymi i społeczeństwem obywatelskim w regionie;

Artykuł 2**Cele polityki**

1. Mandat SPUE jest oparty na celach polityki Unii Europejskiej w odniesieniu do regionu południowego Kaukazu. Cele te obejmują:

b) zachęcanie Armenii, Azerbejdżanu i Gruzji do współpracy w zakresie zagadnień regionalnych stanowiących wspólny przedmiot zainteresowania, takich jak wspólne zagrożenia bezpieczeństwa, zwalczanie terroryzmu, nielegalnego handlu i przestępczości zorganizowanej;

a) pomoc Armenii, Azerbejdżanowi i Gruzji w przeprowadzaniu reform politycznych i gospodarczych, zwłaszcza w dziedzinie praworządności, demokratyzacji,

c) wkład w zapobieganie konfliktom i pomoc w stwarzaniu warunków do osiągnięcia postępu w rozstrzygnięciu konfliktów, w tym przez zalecenia dotyczące działań związanych ze społeczeństwem obywatelskim i rewitalizacją terytoriów bez uszczerbku dla zobowiązań Komisji wynikających z Traktatu WE;

⁽¹⁾ Dz.U. L 49 z 21.2.2006, s. 14.

⁽²⁾ Dz.U. L 43 z 19.2.2008, s. 30.

- d) wkład w rozstrzyganie konfliktów i ułatwianie realizacji takich rozstrzygnięć w ścisłej współpracy z Sekretarzem Generalnym Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz jego Specjalnym Przedstawicielem w Gruzji, Grupą Przyjaciół Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych na rzecz Gruzji, Organizacją Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie i jej Grupą Mińską oraz mechanizmem rozwiązywania konfliktu w Południowej Osetii;
- e) dostarczanie szefowi Misji Obserwacyjnej Unii Europejskiej w Gruzji (EUMM Georgia) wskazówek na temat lokalnej polityki;
- f) intensyfikację dialogu Unii Europejskiej z głównymi zainteresowanymi podmiotami dotyczącymi tego regionu;
- g) pomoc Radzie w dalszym rozwijaniu wszechstronnej polityki wobec południowego Kaukazu;
- h) za pośrednictwem zespołu wspierającego:

— przekazywanie Unii Europejskiej sprawozdań oraz bieżącej oceny sytuacji na granicach,

— ułatwianie budowania zaufania między Gruzją a Federacją Rosyjską, zapewniając w ten sposób efektywną współpracę i kontakty ze wszystkimi właściwymi podmiotami,

— nawiązanie stosownych kontaktów w regionach dotkniętych konfliktami, tym samym umożliwienie zespołowi dokonania wkładu w budowę zaufania oraz ocenę kwestii związanych z granicami w tych regionach, po uzgodnieniu zakresu uprawnień z rządem Gruzji i po przeprowadzeniu konsultacji ze wszystkimi zainteresowanymi stronami (z wyłączeniem działań terenowych w Abchazji i Osetii Południowej),

— pomoc gruzińskiej straży granicznej i innym instytucjom rządowym w Tbilisi w realizacji całościowej, zintegrowanej strategii kontroli granic,

— współpraca z gruzińskimi władzami w celu usprawnienia komunikacji między Tbilisi i granicą, w tym mentorowanie. Służyc temu będą kontakty i bliska współpraca na wszystkich szczeblach struktury dowodzenia między Tbilisi a granicą (z wyłączeniem działań terenowych w Abchazji i Osetii Południowej);

- i) przyczynianie się do realizacji polityki UE dotyczącej praw człowieka oraz wytycznych UE w sprawie praw człowieka, zwłaszcza w odniesieniu do dzieci i kobiet na obszarach dotkniętych konfliktem, w szczególności przez monitorowanie rozwoju sytuacji w tym zakresie i reagowanie na tę sytuację.

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

1. SPUE odpowiada za wykonywanie mandatu, działając pod zwierzchnictwem i kierownictwem operacyjnym SG/WP.

2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym z Radą. KPiB ukierunkowuje działania SPUE w ramach mandatu pod względem strategicznym i politycznym.

Artykuł 5

Finansowanie

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 marca 2009 r. do dnia 28 lutego 2010 r. wynosi 2 510 000 EUR.

2. Wydatki pokrywane w ramach kwoty określonej w ust. 1 kwalifikują się do finansowania od dnia 1 marca 2009 r. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.

3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE odpowiada przed Komisją za wszelkie wydatki.

Artykuł 6

Powołanie i skład zespołu

1. W granicach swojego mandatu i odpowiednich dostępnych środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie własnego zespołu w porozumieniu z Prezydencją, przy wsparciu ze strony SG/WP oraz przy pełnym współdziałaniu Komisji. Zespół dysponuje wiedzą fachową na temat konkretnych kwestii politycznych związanych z mandatem. SPUE informuje na bieżąco SG/WP, Prezydencję i Komisję o składzie swojego zespołu.

2. Państwa członkowskie i instytucje Unii Europejskiej mogą zaproponować oddelegowanie pracowników do współpracy ze SPUE. Wynagrodzenie pracowników oddelegowanych przez państwo członkowskie lub instytucję UE do współpracy ze SPUE jest wypłacane odpowiednio przez to państwo członkowskie lub instytucję UE. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do Sekretariatu Generalnego Rady mogą być również zatrudnieni przy SPUE. Zatrudniani na podstawie umów członkowie personelu międzynarodowego posiadają obywatelstwo państwa członkowskiego UE.

3. Cały oddelegowany personel podlega zwierzchnictwu administracyjnemu wysyłającego państwa członkowskiego lub wysyłającej instytucji UE; wypełnia on obowiązki związane z mandatem SPUE i działa w interesie mandatu SPUE.

Artykuł 7

Przywileje i immunitety SPUE i jego personelu

Przywileje, immunitety i dalsze gwarancje niezbędne do realizacji i sprawnego działania misji SPUE i jego personelu uzgadnia się odpowiednio ze stroną przyjmującą lub stronami przyjmującymi. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają wszelkie niezbędne w tym celu wsparcie.

Artykuł 8

Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE

SPUE i członkowie jego zespołu przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2001/264/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie przyjęcia przepisów Rady dotyczących bezpieczeństwa⁽¹⁾, w szczególności w odniesieniu do informacji niejawnych UE.

Artykuł 9

Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne

1. Państwa członkowskie, Komisja oraz Sekretariat Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.

2. Prezydencja, Komisja lub odpowiednio państwa członkowskie zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

Artykuł 10

Bezpieczeństwo

Zgodnie z polityką UE dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium UE w ramach zadań operacyjnych zgodnie z tytułem V Traktatu, SPUE podejmuje wszelkie uzasadnione, możliwe do realizacji środki, zgodnie z jego mandatem oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze geograficznym, za który jest on odpowiedzialny,

służące zapewnieniu bezpieczeństwa wszystkim członkom personelu bezpośrednio mu podlegającym, w szczególności:

- a) sporządza plan bezpieczeństwa misji oparty na wytycznych Sekretariatu Generalnego Rady, obejmujący fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa dostosowane do potrzeb misji, zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru misji i w jego obrębie, jak również zarządzanie zdarzeniami zagrażającymi bezpieczeństwu, w tym plan awaryjny i plan ewakuacji misji;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium UE ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka odpowiednio do warunków panujących na obszarze misji;
- c) zapewnia, by wszyscy członkowie zespołu rozmieszczeni poza terytorium UE, w tym kontraktowy personel miejscowy, odbyli przed przyjazdem na obszar misji lub niezwłocznie po nim odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa w oparciu o wskaźniki ryzyka określone przez Sekretariat Generalny Rady dla obszaru prowadzenia misji;
- d) zapewnia wdrażanie wszelkich uzgodnionych zaleceń wydawanych po regularnych ocenach bezpieczeństwa oraz dostarczanie SG/WP, Radzie i Komisji pisemnych sprawozdań o wdrażaniu tych zaleceń i o innych kwestiach związanych z bezpieczeństwem w ramach sprawozdań śródkresowych oraz sprawozdań z wykonania mandatu.

Artykuł 11

Sprawozdawczość

SPUE regularnie przedstawia SG/WP i KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym. Regularne sprawozdania pisemne są rozprawiane w sieci COREU. Na zalecenie SG/WP lub KPiB, SPUE może składać sprawozdania Radzie ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych.

Artykuł 12

Koordinacja

1. SPUE propaguje ogólną koordynację polityczną UE. Pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania wszystkich instrumentów UE w terenie, aby zrealizować cele polityczne UE. SPUE koordynuje swoje działania z działaniami Prezydencji i Komisji, jak również z działaniami innych SPUE aktywnych w regionie, w szczególności SPUE ds. kryzysu w Gruzji, z uwzględnieniem szczególnych celów jego mandatu. SPUE regularnie przekazuje informacje misjom państw członkowskich i przedstawicielstwom Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 11.4.2001, s. 1.

2. Prezydencja, Komisja i szefowie misji państw członkowskich utrzymują ścisłą współpracę ze SPUE w terenie. Dokładają oni wszelkich starań, aby wspierać go w wykonywaniu mandatu. SPUE udziela szefowi Misji Obserwacyjnej Unii Europejskiej (EUMM Georgia) wskazówki na temat polityki lokalnej. W miarę potrzeb SPUE i dowódca operacji cywilnych konsultują się wzajemnie. SPUE współpracuje również w terenie z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi.

Artykuł 13

Przegląd

Wykonanie niniejszego wspólnego działania i jego spójność z innymi działaniami Unii Europejskiej w regionie są przedmiotem regularnego przeglądu. SPUE przedstawia SG/WP, Radzie i Komisji sprawozdanie z postępów przed końcem czerwca 2009 r., a także – do połowy listopada 2009 r. – pełne sprawozdanie z wykonania mandatu. Sprawozdania te stanowią podstawę oceny niniejszego wspólnego działania przez odpowiednie grupy robocze oraz przez KPiB. Kierując się ogólnymi priorytetami dotyczącymi rozmieszczenia, SG/WP przedstawia KPiB zalecenia dotyczące decyzji Rady w sprawie przedłużenia, zmiany lub zakończenia mandatu.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 15

Publikacja

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 lutego 2009 r.

W imieniu Rady

O. LIŠKA

Przewodniczący

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2009/134/WPZiB**z dnia 16 lutego 2009 r.****przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Sudanie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14, art. 18 ust. 5 i art. 23 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 19 kwietnia 2007 r. Rada przyjęła decyzję 2007/238/WPZiB⁽¹⁾ w sprawie mianowania pana Torbena BRYLLEGO Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) w Sudanie.
- (2) W dniu 12 lutego 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/110/WPZiB⁽²⁾ zmieniające i przedłużające mandat SPUE do dnia 28 lutego 2009 r.
- (3) Na podstawie przeglądu wspólnego działania 2008/110/WPZiB mandat SPUE należy przedłużyć o dalsze 12 miesięcy.
- (4) SPUE będzie wykonywał swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i zaszkodzić celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonym w art. 11 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1**Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej**

Mandat pana Torbena BRYLLEGO, Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) w Sudanie, zostaje niniejszym przedłużony do dnia 28 lutego 2010 r.

Artykuł 2**Cele polityki**

1. Podstawą mandatu SPUE są cele polityki Unii Europejskiej (UE) w Sudanie, w szczególności dotyczące: wysiłków podejmowanych w ramach społeczności międzynarodowej i wspierania Unii Afrykańskiej (UA) i Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) w celu udzielenia stronom sudańskim, UA i ONZ pomocy w osiągnięciu politycznego rozwiązania konfliktu w Darfurze, w tym przez ułatwienie realizacji porozumienia

pokoju w sprawie Darfuru (DPA), jak również w celu ułatwienia realizacji ogólnego porozumienia pokojowego (CPA) oraz wspierania dialogu pomiędzy stronami w południowej części Sudanu, a także ułatwienia realizacji porozumienia pokojowego w sprawie wschodniego Sudanu (ESPA), z należywym uwzględnieniem regionalnych konsekwencji tych problemów oraz zasady samodzielnej odpowiedzialności Afryki.

2. Podstawą mandatu SPUE są ponadto cele polityki UE w związku ze wspólnym działaniem Rady 2007/677/WPZiB z dnia 15 października 2007 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej w Republice Czadu i w Republice Środkowoafrykańskiej⁽³⁾ (EUFOR Tchad/RCA).

Artykuł 3**Mandat**

1. Dla osiągnięcia wymienionych celów polityki mandat SPUE obejmuje:

- a) współdziałanie z UA, rządem Sudanu, rządem Sudanu Południowego, ugrupowaniami zbrojnymi z Darfuru, innymi stronami w Sudanie oraz społeczeństwem obywatelskim i organizacjami pozarządowymi w Darfurze, a także utrzymywanie ścisłej współpracy z ONZ i innymi stosownymi podmiotami międzynarodowymi z myślą o realizacji celów polityki Unii Europejskiej;
- b) reprezentowanie Unii Europejskiej podczas rozmów prowadzonych przez strony konfliktu w Darfurze, podczas posiedzeń wysokiego szczebla Wspólnej Komisji, jak również, jeśli będzie to wymagane, na innych stosownych posiedzeniach;
- c) reprezentowanie Unii Europejskiej, gdy jest to możliwe, w komisjach oceniających realizację porozumień CPA i DPA;
- d) śledzenie wydarzeń związanych z realizacją ESPA;
- e) zapewnianie spójności między pomocą Unii Europejskiej w zarządzaniu kryzysowym w Darfurze oraz ogólnymi stosunkami politycznymi Unii Europejskiej z Sudanem;

⁽¹⁾ Dz.U. L 103 z 20.4.2007, s. 52.

⁽²⁾ Dz.U. L 38 z 13.2.2008, s. 28.

⁽³⁾ Dz.U. L 279 z 23.10.2007, s. 21.

- f) w dziedzinie praw człowieka, w tym praw dzieci i kobiet, oraz w dziedzinie walki z bezkarnością w Sudanie – śledzenie sytuacji i utrzymywanie stałych kontaktów z władzami Sudanu, UA i ONZ, w szczególności z Biurem Wysokiego Komisarza ds. Praw Człowieka, obserwatorami praw człowieka działającymi w regionie oraz z Urzędem Prokuratora Międzynarodowego Trybunału Karnego;
- g) współdziałanie z Prezydencją, Sekretarzem Generalnym/Wysokim Przedstawicielem SG/WP), dowódcą operacji UE i dowódcą sił UE operacji EUFOR Tchad/RCA w celu zapewnienia ścisłej koordynacji ich działań pod kątem realizacji wspólnego działania 2007/677/WPZiB; zapewnia się również ścisłą współpracę z lokalnymi delegacjami Komisji;
- h) w odniesieniu do realizacji wspólnego działania 2007/677/WPZiB – pomoc SG/WP w zakresie jego kontaktów z Organizacją Narodów Zjednoczonych, władzami Czadu, władzami Republiki Środkowoafrykańskiej i krajami sąsiadującymi oraz z innymi stosownymi podmiotami;
- i) bez uszczerbku dla wojskowej struktury dowodzenia – sporządzanie wytycznych politycznych dla dowódcy sił UE operacji EUFOR Tchad/RCA, w szczególności w odniesieniu do kwestii o regionalnym wymiarze politycznym;
- j) w odniesieniu do zadań związanych z operacją EUFOR Tchad/RCA – przeprowadzanie konsultacji z dowódcą sił UE w kwestiach politycznych dotyczących bezpieczeństwa.
2. W celu sprawowania swojego mandatu SPUE między innymi:
- a) obserwuje wszelkie działania Unii Europejskiej;
- b) zapewnia ścisłą koordynację i spójność działań Unii Europejskiej w odniesieniu do operacji EUFOR Tchad/RCA;
- c) wspiera proces polityczny oraz działania związane z realizacją porozumień CPA, DPA i ESPA; oraz
- d) śledzi zgodność działań podejmowanych przez strony w Sudanie z odpowiednimi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa ONZ, w szczególności z rezolucjami nr 1556 (2004), 1564 (2004), 1591 (2005), 1593 (2005), 1672 (2006),

1679 (2006), 1706 (2006), 1769 (2007) i 1778 (2007) oraz składa sprawozdania na ten temat.

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu i działa pod zwierzchnictwem i kierownictwem operacyjnym Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela (SG/WP).

2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym z Radą. KPiB ukierunkowuje działania SPUE w ramach mandatu pod względem strategicznym i politycznym.

Artykuł 5

Finansowanie

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 marca 2009 r. do dnia 28 lutego 2010 r. wynosi 1 800 000 EUR.

2. Wydatki pokrywane w ramach kwoty określonej w ust. 1 kwalifikują się do finansowania od dnia 1 marca 2009 r. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.

3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie pomiędzy SPUE a Komisją. SPUE jest odpowiedzialny przed Komisją za wszelkie wydatki.

Artykuł 6

Powołanie i skład zespołu

1. W granicach swojego mandatu i odpowiednich dostępnych środków finansowych SPUE jest odpowiedzialny za powołanie własnego zespołu w porozumieniu z Prezydencją, przy wsparciu ze strony SG/WP oraz przy pełnym współdziałaniu Komisji. W skład zespołu wchodzi osoba posiadająca wiedzę fachową na temat konkretnych kwestii politycznych związanych z mandatem. SPUE informuje na bieżąco SG/WP, Prezydencję i Komisję o składzie swojego zespołu.

2. Państwa członkowskie i instytucje Unii Europejskiej mogą zaproponować oddelegowanie pracowników do współpracy ze SPUE. Wynagrodzenie pracowników oddelegowanych przez państwo członkowskie lub instytucję UE do SPUE jest wypłacane odpowiednio przez dane państwo członkowskie lub daną instytucję UE. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do Sekretariatu Generalnego Rady również mogą być wysyłani do SPUE. Zatrudniani członkowie personelu międzynarodowego posiadają obywatelstwo państwa członkowskiego UE.

3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie wysyłającemu państwu członkowskiemu lub wysyłającej instytucji UE; personel ten wypełnia obowiązki związane z mandatem SPUE i działa na rzecz tego mandatu.

4. Biura SPUE mieszczą się w Chartumie i w Jubie; składają się one z doradcy politycznego oraz pracowników niezbędnych do zapewnienia wsparcia administracyjnego i logistycznego. Zgodnie z mandatem SPUE opisanym w art. 3 można również utworzyć mniejsze biuro w Darfurze, w przypadku gdy istniejące biura w Chartumie i Jubie nie są w stanie zapewnić całego niezbędnego wsparcia personelowi SPUE rozmieszczonemu w regionie Darfuru.

Artykuł 7

Przywileje i immunitety SPUE i jego personelu

Przywileje, immunitety i dalsze gwarancje niezbędne do wykonania i sprawnego działania misji SPUE i jego personelu ustala się odpowiednio ze stroną przyjmującą lub stronami przyjmującymi. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają wszelkie niezbędne w tym celu wsparcie.

Artykuł 8

Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE

SPUE i członkowie jego zespołu przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2001/264/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie przyjęcia przepisów Rady dotyczących bezpieczeństwa⁽¹⁾, w szczególności w odniesieniu do informacji niejawnych UE.

Artykuł 9

Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne

1. Państwa członkowskie, Komisja oraz Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.

2. Prezydencja, Komisja lub państwa członkowskie, zależnie od przypadku, zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

Artykuł 10

Bezpieczeństwo

Zgodnie z polityką UE dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium UE w ramach zadań operacyjnych zgodnie z tytułem V Traktatu, SPUE podejmuje wszelkie środki możliwe do zrealizowania w uzasadnionych granicach, zgodne z jego mandatem oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze geograficznym, za który jest on odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa całemu personelowi bezpośrednio mu podlegającemu, w szczególności obejmujące:

- a) sporządzenie planu bezpieczeństwa danej misji opartego na wytycznych Sekretariatu Generalnego Rady, obejmującego fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa danej misji, zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru misji i w jego obrębie, zarządzanie zdarzeniami związanymi z naruszeniem bezpieczeństwa, jak również plan awaryjny i plan ewakuacji misji;
- b) zapewnienie objęcia wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium UE ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka odpowiednio do warunków panujących na obszarze misji;
- c) dopilnowanie, by wszyscy członkowie zespołu rozmieszczani poza terytorium UE, w tym personel miejscowy, odbyli przed przyjazdem na obszar misji lub niezwłocznie po przyjeździe odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa w oparciu o wskaźniki ryzyka określone dla obszaru prowadzenia misji przez Sekretariat Generalny Rady;
- d) zapewnienie wdrażania wszystkich uzgodnionych zaleceń wydawanych po regularnych ocenach bezpieczeństwa oraz dostarczanie SG/WP, Radzie i Komisji pisemnych sprawozdań o wdrażaniu tych zaleceń i o innych kwestiach związanych z bezpieczeństwem w ramach sprawozdań śródk okresowych oraz sprawozdań z wykonania mandatu.

Artykuł 11

Sprawozdawczość

1. SPUE regularnie przedstawia SG/WP i KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym. Regularne sprawozdania pisemne są rozprowadzane w sieci COREU. Na zalecenie SG/WP lub KPiB, SPUE może składać sprawozdania Radzie ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych.

2. SPUE składa regularne sprawozdania KPiB na temat sytuacji w Darfurze i na temat sytuacji w całym Sudanie, jak również w Republice Czadu i w Republice Środkowoafrykańskiej w odniesieniu do EUFOR Tchad/RCA.

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 11.4.2001, s. 1.

*Artykuł 12***Koordinacja**

1. SPUE wspiera ogólną koordynację polityczną ze strony UE. Pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania wszystkich instrumentów UE w terenie, aby zrealizować cele polityczne UE. SPUE koordynuje swoje działania z działaniami prezydencji i Komisji, jak również – w stosownych przypadkach – z działaniami innych SPUE działających w regionie. SPUE regularnie przekazuje informacje misjom państw członkowskich i delegacjom Komisji.

2. Prezydencja, Komisja i szefowie misji państw członkowskich utrzymują ścisłą współpracę ze SPUE w terenie i dokładają wszelkich starań, aby wspierać go w wykonywaniu mandatu. SPUE kontaktuje się również z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi obecnymi w terenie.

*Artykuł 13***Przegląd**

Wykonanie niniejszego wspólnego działania i jego spójność z innymi działaniami Unii Europejskiej w regionie jest przedmiotem regularnego przeglądu. SPUE przedstawi SG/WP, Radzie i Komisji sprawozdanie z postępów przed końcem czerwca 2009 r., a także kompleksowe sprawozdanie z wykonania mandatu do połowy listopada 2009 r. Sprawozdania te

stanowią podstawę oceny niniejszego wspólnego działania przez odpowiednie grupy robocze oraz przez KPiB. W kontekście ogólnych priorytetów dotyczących rozmieszczenia SG/WP przedstawia KPiB zalecenia dotyczące decyzji Rady w sprawie odnowienia, zmiany lub zakończenia mandatu.

*Artykuł 14***Wejście w życie**

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

*Artykuł 15***Publikacja**

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 lutego 2009 r.

W imieniu Rady

O. LIŠKA

Przewodniczący

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2009/135/WPZiB

z dnia 16 lutego 2009 r.

przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Afganistanie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

pokoju w Afganistanie, przyczyniając się w ten sposób do konsolidacji państwa afgańskiego;

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14, art. 18 ust. 5 i art. 23 ust. 2,

c) wspiera kluczową rolę odgrywaną przez ONZ, zwłaszcza przez Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego; oraz

a także mając na uwadze, co następuje:

d) wspiera działania Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela (SG/WP) w regionie.

(1) W dniu 24 lipca 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/612/WPZiB⁽¹⁾, mianując pana Ettore F. SEQUI Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) w Afganistanie do dnia 28 lutego 2009 r.

Artykuł 3

Mandat

(2) Na podstawie przeglądu wspólnego działania 2008/612/WPZiB mandat SPUE należy wydłużyć na okres 12 miesięcy.

Dla osiągnięcia celów polityki Unii Europejskiej mandat SPUE obejmuje:

(3) SPUE będzie wykonywał swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i zaszkodzić celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonym w art. 11 Traktatu,

a) przedstawianie stanowiska Unii Europejskiej w sprawie procesu politycznego, opierając się jednocześnie na kluczowych zasadach uzgodnionych między Afganistanem a społecznością międzynarodową, zwłaszcza wspólnej deklaracji UE i Afganistanu oraz porozumieniu „Afghanistan Compact”;

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej

Mandat pana Ettore F. SEQUI jako Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) w Afganistanie zostaje niniejszym przedłużony do dnia 28 lutego 2010 r.

Artykuł 2

Cele polityki

Mandat SPUE jest oparty na celach polityki Unii Europejskiej w Afganistanie. SPUE w szczególności:

b) nawiązywanie i utrzymywanie ścisłego kontaktu z afgańskimi instytucjami przedstawicielskimi, w szczególności z rządem i parlamentem, i ich wspieranie. Należy również utrzymywać kontakty z innymi osobistościami politycznymi Afganistanu oraz innymi ważnymi podmiotami w kraju i poza jego granicami;

a) przyczynia się do realizacji wspólnej deklaracji UE i Afganistanu oraz porozumienia „Afghanistan Compact”, a także odpowiednich rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) i innych odpowiednich rezolucji ONZ;

c) utrzymywanie ścisłego kontaktu z odpowiednimi organizacjami międzynarodowymi i regionalnymi, zwłaszcza z przedstawicielami ONZ na miejscu;

b) zachęca podmioty regionalne w Afganistanie i krajach sąsiadujących do wnoszenia pozytywnego wkładu w proces

d) pozostawanie w ścisłym kontakcie z krajami sąsiadującymi i innymi krajami zainteresowanymi z tego regionu, aby uwzględnić w polityce Unii Europejskiej ich poglądy na sytuację w Afganistanie i rozwój współpracy między tymi krajami a Afganistanem;

e) dostarczanie informacji na temat postępów osiągniętych w realizacji celów wspólnej deklaracji UE i Afganistanu oraz porozumienia „Afghanistan Compact”, zwłaszcza w takich dziedzinach, jak:

— dobre zarządzanie sprawami publicznymi i ustanawianie instytucji służących zapewnieniu państwa prawa,

⁽¹⁾ Dz.U. L 197 z 25.7.2008, s. 60.

— reformy w dziedzinie bezpieczeństwa, w tym tworzenie instytucji sądowniczych oraz policji i armii krajowej,

— poszanowanie praw człowieka w odniesieniu do całej ludności afgańskiej, niezależnie od płci, pochodzenia etnicznego lub religii,

— poszanowanie zasad demokracji, państwa prawa, praw osób należących do mniejszości, praw kobiet i dzieci oraz zasad prawa międzynarodowego,

— wspieranie uczestnictwa kobiet w administracji publicznej i społeczeństwie obywatelskim,

— poszanowanie zobowiązań międzynarodowych Afganistanu, w tym do współpracy w ramach międzynarodowych działań na rzecz zwalczania terroryzmu, handlu narkotykami i handlu ludźmi,

— środki mające na celu ułatwienie dostarczania pomocy humanitarnej oraz uporządkowanego powrotu uchodźców i wysiedleńców;

f) w porozumieniu z przedstawicielami państw członkowskich i Komisji, pomoc w zapewnieniu, że podejście polityczne Unii Europejskiej będzie odzwierciedlone w jej działaniach na rzecz rozwoju Afganistanu;

g) aktywne uczestnictwo wspólnie z Komisją we wspólnej radzie koordynującej i monitorującej ustanowionej w ramach porozumienia „*Afghanistan Compact*”;

h) doradztwo w sprawie uczestnictwa Unii Europejskiej w międzynarodowych konferencjach dotyczących Afganistanu oraz zajmowanych tam przez nią stanowisk.

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

1. SPUE odpowiada za wykonywanie mandatu, działając pod zwierzchnictwem i kierownictwem operacyjnym SG/WP.

2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym z Radą. KPiB ukierunkowuje działania SPUE w ramach mandatu pod względem strategicznym i politycznym.

Artykuł 5

Finansowanie

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 marca 2009 r. do dnia 28 lutego 2010 r. wynosi 2 830 000 EUR.

2. Wydatki pokrywane w ramach kwoty określonej w ust. 1 kwalifikują się do finansowania od dnia 1 marca 2009 r. Wydatkami zarządza się zgodnie z zasadami i procedurami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.

3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE odpowiada przed Komisją za wszelkie wydatki.

Artykuł 6

Powołanie i skład zespołu

1. W granicach swojego mandatu i odpowiednich dostępnych środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie własnego zespołu w porozumieniu z prezydentką, przy wsparciu ze strony SG/WP oraz przy pełnym współdziałaniu Komisji. Zespół dysponuje wiedzą fachową na temat konkretnych kwestii politycznych związanych z mandatem. SPUE powiadamia SG/WP, prezydentkę i Komisję o ostatecznym składzie swojego zespołu.

2. Państwa członkowskie i instytucje Unii Europejskiej mogą zaproponować oddelegowanie pracowników do współpracy ze SPUE. Wynagrodzenie personelu oddelegowanego do SPUE przez państwo członkowskie lub instytucję UE jest wypłacane odpowiednio przez to państwo członkowskie lub instytucję UE. Eksperti oddelegowani do Sekretariatu Generalnego Rady przez państwa członkowskie mogą być również zatrudnieni przy SPUE. Zatrudniani na podstawie umów członkowie personelu międzynarodowego posiadają obywatelstwo państwa członkowskiego UE.

3. Cały oddelegowany personel podlega zwierzchnictwu administracyjnemu wysyłającego państwa członkowskiego lub wysyłającej instytucji UE oraz działa w interesie mandatu SPUE.

Artykuł 7

Przywileje i immunitety SPUE i jego personelu

Przywileje, immunitety i dalsze gwarancje niezbędne do realizacji i sprawnego działania misji SPUE oraz członków jego personelu uzgadnia się odpowiednio, ze stroną przyjmującą lub stronami przyjmującymi. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają wszelkie niezbędne w tym celu wsparcie.

Artykuł 8

Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE

SPUE i członkowie jego zespołu przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2001/264/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie przyjęcia przepisów Rady dotyczących bezpieczeństwa⁽¹⁾, w szczególności w odniesieniu do informacji niejawnych UE.

Artykuł 9

Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne

1. Państwa członkowskie, Komisja oraz Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.

2. Prezydencja, Komisja lub odpowiednio państwa członkowskie, zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

Artykuł 10

Bezpieczeństwo

Zgodnie z polityką UE dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium UE w ramach zadań operacyjnych zgodnie z tytułem V Traktatu, SPUE podejmuje wszelkie uzasadnione środki możliwe do realizacji, zgodne z jego mandatem oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze geograficznym, za który jest on odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa wszystkim członkom personelu bezpośrednio mu podlegającemu, w szczególności:

- a) sporządza plan bezpieczeństwa misji oparty na wytycznych Sekretariatu Generalnego Rady obejmujący fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa misji, dostosowane do potrzeb misji, zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru misji i w jego obrębie, jak również zarządzanie zdarzeniami związanymi z naruszeniem bezpieczeństwa, w tym plan awaryjny i plan ewakuacji misji;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium UE ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka odpowiednio do warunków panujących na obszarze misji;
- c) zapewnia, by wszyscy członkowie zespołu rozmieszczeni poza terytorium UE, w tym kontraktowy personel miejscowy, odbyli przed przyjazdem na obszar misji lub niezwłocznie po nim odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa, w oparciu o wskaźniki ryzyka określone przez Sekretariat Generalny Rady dla obszaru prowadzenia misji;

d) zapewnia wdrażanie wszystkich uzgodnionych zaleceń wydawanych po regularnych ocenach bezpieczeństwa oraz dostarcza SG/WP, Radzie i Komisji pisemne sprawozdania o wdrażaniu tych zaleceń i o innych kwestiach związanych z bezpieczeństwem w ramach sprawozdań z wykonania mandatu.

Artykuł 11

Sprawozdawczość

SPUE regularnie składa SG/WP i KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym. Regularne sprawozdania pisemne są rozprawdane w sieci COREU. Na zalecenie SG/WP lub KPiB, SPUE może przekazywać sprawozdania Radzie ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych.

Artykuł 12

Koordinacja

1. SPUE propaguje ogólną koordynację polityczną UE. Pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania wszystkich instrumentów UE w terenie, aby osiągnąć cele polityczne UE. SPUE koordynuje swoje działania z działaniami prezydencji i Komisji, jak również z działaniami SPUE w Azji Środkowej. SPUE regularnie przekazuje informacje misjom państw członkowskich i przedstawicielstwu Komisji.

2. W terenie ściśle kontakty utrzymywane są z prezydencją, Komisją i szefami misji państw członkowskich. Dokładają oni wszelkich starań, aby wspierać SPUE w wykonywaniu jego mandatu. Na miejscu, SPUE udziela szefowi misji policyjnej Unii Europejskiej w Afganistanie (EUPOL Afghanistan) wskazówek politycznych. W miarę potrzeb SPUE i dowódca operacji cywilnej konsultują się wzajemnie. SPUE współpracuje również w terenie z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi.

Artykuł 13

Przegląd

Wykonanie niniejszego wspólnego działania i jego spójność z innymi działaniami Unii Europejskiej w regionie są przedmiotem regularnego przeglądu. SPUE przedstawia SG/WP, Radzie i Komisji sprawozdanie z postępów przed końcem czerwca 2009 r. oraz całościowe sprawozdanie z wykonania mandatu do połowy listopada 2009 r. Sprawozdania te stanowią podstawę oceny mandatu przez odpowiednie grupy robocze i przez KPiB. Kierując się ogólnymi priorytetami dotyczącymi przemieszczania, SG/WP przedstawia KPiB zalecenia dotyczące decyzji Rady w sprawie przedłużenia, zmiany lub zakończenia mandatu.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 11.4.2001, s. 1.

*Artykuł 15***Publikacja**

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 lutego 2009 r.

W imieniu Rady

O. LIŠKA

Przewodniczący

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2009/136/WPZiB

z dnia 16 lutego 2009 r.

przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. bliskowschodniego procesu pokojowego

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

Artykuł 2

Cele polityki

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14, art. 18 ust. 5 i art. 23 ust. 2,

1. Mandat SPUE opiera się na celach polityki Unii Europejskiej w odniesieniu do bliskowschodniego procesu pokojowego.

2. Cele te obejmują:

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 21 lipca 2003 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2003/537/WPZiB ⁽¹⁾ w sprawie mianowania pana Marca OTTEGO jako Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) ds. bliskowschodniego procesu pokojowego.

(2) W dniu 18 lutego 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/133/WPZiB ⁽²⁾ zmieniające i przedłużające mandat SPUE do dnia 28 lutego 2009 r.

(3) Na podstawie przeglądu wspólnego działania 2008/133/WPZiB mandat SPUE należy przedłużyć o kolejne dwanaście miesięcy.

(4) SPUE będzie wykonywać swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby zaszkodzić celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonym w art. 11 Traktatu,

a) osiągnięcie rozwiązania opartego na koncepcji dwóch państw, w którym Izrael oraz demokratyczne, samodzielne, pokojowe i suwerenne państwo palestyńskie współistnieją w bezpiecznych i uznanych granicach, utrzymując normalne stosunki ze swoimi sąsiadami zgodnie z rezolucjami Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 242 (1967), 338 (1973), 1397 (2002) i 1402 (2002) oraz zgodnie z zasadami konferencji madryckiej;

b) rozwiązanie problemu izraelsko-syryjskiego i izraelsko-libańskiego;

c) uczciwe rozwiązanie złożonego problemu Jerozolimy i sprawiedliwe, trwałe i uzgodnione rozwiązanie problemu uchodźców palestyńskich;

d) dalsze działania w następstwie konferencji z Annapolis, zmierzające do uzgodnienia ostatecznego statusu i utworzenia państwa palestyńskiego, obejmujące także wzmocnienie roli kwartetu jako strażnika przestrzegania harmonogramu działań, zwłaszcza w zakresie bieżącego nadzorowania realizacji zobowiązań obydwu stron w ramach tego harmonogramu i zgodnie ze wszystkimi staraniami na szczeblu międzynarodowym na rzecz zaprowadzenia ogólnego pokoju arabsko-izraelskiego;

e) ustanowienie trwałych i skutecznych rozwiązań dotyczących sił policyjnych podlegających zwierzchnictwu palestyńskiemu, zgodnie z najwyższymi standardami międzynarodowymi, we współpracy z programami rozwoju instytucjonalnego Wspólnoty Europejskiej, jak również zgodnie z innymi działaniami podejmowanymi na szczeblu międzynarodowym w obszarze bezpieczeństwa, w tym z reformą wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych;

f) ponowne otwarcie przejść granicznych w Strefie Gazy, w tym przejścia w Rafah, oraz zapewnianie obecności strony trzeciej, jeśli zostało to uzgodnione przez obydwie strony, we współpracy ze Wspólnotą w ramach jej działań na rzecz tworzenia instytucji.

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej

Niniejszym przedłuża się mandat pana Marca OTTEGO jako Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) ds. bliskowschodniego procesu pokojowego do dnia 28 lutego 2010 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 23.7.2003, s. 45.

⁽²⁾ Dz.U. L 43 z 19.2.2008, s. 34.

3. Cele te oparte są na zaangażowaniu Unii Europejskiej na rzecz:

- a) współpracy ze stronami i z partnerami w społeczności międzynarodowej, zwłaszcza w ramach Kwartetu Bliskowschodniego, mającej na celu wykorzystanie wszystkich możliwości osiągnięcia pokoju i godnej przyszłości dla wszystkich ludzi w tym regionie;
- b) dalszej pomocy w przeprowadzeniu reform politycznych i administracyjnych, reform procesu wyborczego oraz reform zmierzających do osiągnięcia bezpieczeństwa w Palestynie;
- c) wnoszenia pełnego wkładu w budowanie pokoju, a także odbudowę gospodarki palestyńskiej, co stanowiłoby integralną część rozwoju regionalnego.

4. SPUE wspiera działania Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela (SG/WP) w regionie, w tym także działania w ramach Kwartetu Bliskowschodniego.

Artykuł 3

Mandat

Aby możliwa była realizacja celów polityki, mandat SPUE obejmuje:

- a) wnoszenie przez Unię Europejską aktywnego i skutecznego wkładu w działania i inicjatywy prowadzące do ostatecznego rozstrzygnięcia konfliktu izraelsko-palestyńskiego, a także konfliktów izraelsko-syryjskiego i izraelsko-libańskiego;
- b) ułatwianie i utrzymywanie ścisłych kontaktów ze wszystkimi stronami bliskowschodniego procesu pokojowego, innymi krajami tego regionu, członkami Kwartetu Bliskowschodniego i innymi właściwymi krajami, a także z ONZ i innymi właściwymi organizacjami międzynarodowymi, z myślą o współpracy we wzmacnianiu procesu pokojowego;
- c) zapewnienie stałej obecności Unii Europejskiej na miejscu i na odpowiednich forach międzynarodowych oraz wnoszenie wkładu do zarządzania kryzysowego i zapobiegania kryzysom;
- d) obserwowanie i wspieranie negocjacji pokojowych między stronami oraz, w stosownych przypadkach, oferowanie porad i pośrednictwa Unii Europejskiej;
- e) w odpowiedzi na prośby, przyczynianie się do wprowadzania w życie porozumień międzynarodowych osiągniętych przez strony oraz podejmowanie działań dyplomatycznych w przypadku nieprzestrzegania warunków tych porozumień;

f) zwracanie szczególnej uwagi na czynniki mające wpływ na regionalny wymiar bliskowschodniego procesu pokojowego;

g) podejmowanie konstruktywnych działań z sygnatariuszami porozumień w ramach procesu pokojowego, mających na celu wsparcie przestrzegania podstawowych zasad demokracji, w tym poszanowania praw człowieka i zasad praworządności;

h) przyczynianie się do realizacji polityki Unii Europejskiej dotyczącej praw człowieka oraz wytycznych Unii Europejskiej w sprawie praw człowieka, zwłaszcza w odniesieniu do dzieci i kobiet na obszarach dotkniętych konfliktem, w szczególności przez monitorowanie rozwoju sytuacji w tym zakresie i reagowanie na tę sytuację;

i) składanie sprawozdań dotyczących możliwości interwencji Unii Europejskiej w procesie pokojowym i najlepszego sposobu realizacji jej inicjatyw oraz prowadzonych przez nią aktualnie działań związanych z bliskowschodnim procesem pokojowym, takich jak jej wkład w reformy palestyńskie, wraz z aspektami politycznymi odpowiednich przedsięwzięć Unii Europejskiej w zakresie rozwoju;

j) nadzorowanie działań obu stron związanych z realizacją harmonogramu i z kwestiami mogącymi zaszkodzić wynikom negocjacji w sprawie stałego statusu, aby umożliwić Kwartetowi Bliskowschodniemu bardziej rzetelną ocenę wykonywania zobowiązań przez strony;

k) angażowanie się w szerzej zakrojone prace przy reformie sektora bezpieczeństwa we współpracy z Komisją Europejską i koordynatorem ds. bezpieczeństwa z USA oraz ułatwianie współpracy w kwestiach bezpieczeństwa ze wszystkimi właściwymi podmiotami;

l) przyczynianie się do lepszego zrozumienia roli Unii Europejskiej wśród podmiotów mających wpływ na opinię publiczną w regionie.

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu i działa pod zwierzchnictwem i kierownictwem operacyjnym SG/WP.

2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym z Radą. KPiB ukierunkowuje działania wykonywane przez SPUE w ramach mandatu pod względem strategicznym i politycznym.

Artykuł 5**Finansowanie**

1. Finansowa kwota referencyjna przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 marca 2009 r. do dnia 28 lutego 2010 r. wynosi 1 190 000 EUR.

2. Wydatki pokrywane w ramach kwoty przewidzianej w ust. 1 kwalifikują się do finansowania od dnia 1 marca 2009 r. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.

3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE jest odpowiedzialny przed Komisją za wszelkie wydatki.

Artykuł 6**Powołanie i skład zespołu**

1. W granicach swojego mandatu i odpowiednich dostępnych środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie własnego zespołu w porozumieniu z Prezydencją, przy wsparciu ze strony SG/WP oraz przy pełnym udziale Komisji. W skład zespołu wchodzi osoba posiadająca wiedzę fachową na temat specyficznych kwestii politycznych związanych z mandatem. SPUE powiadamia SG/WP, Prezydencję i Komisję o składzie swojego zespołu.

2. Państwa członkowskie i instytucje Unii Europejskiej mogą zaproponować oddelegowanie pracowników do współpracy ze SPUE. Wynagrodzenie ewentualnych pracowników oddelegowanych przez państwo członkowskie lub instytucję UE do SPUE jest wypłacane odpowiednio przez dane państwo członkowskie lub daną instytucję UE. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do Sekretariatu Generalnego Rady również mogą być wysłani do SPUE. Zatrudniani członkowie personelu międzynarodowego posiadają obywatelstwo państwa członkowskiego UE.

3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie wysyłającemu państwu członkowskiemu lub wysyłającej instytucji UE oraz wypełnia obowiązki związane z mandatem SPUE i działa na rzecz tego mandatu.

Artykuł 7**Przywileje i immunitety SPUE i jego personelu**

Przywileje, immunitety i dalsze gwarancje niezbędne do wykonania i sprawnego działania misji SPUE i jego personelu ustala się odpowiednio ze stroną przyjmującą lub stronami przyjmującymi. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają wszelkie niezbędne w tym celu wsparcie.

Artykuł 8**Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE**

SPUE i członkowie jego zespołu przestrzegają zasad oraz minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2001/264/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie przyjęcia przepisów Rady dotyczących bezpieczeństwa⁽¹⁾, w szczególności w odniesieniu do informacji niejawnych UE.

Artykuł 9**Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne**

1. Państwa członkowskie, Komisja oraz Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.

2. Prezydencja, Komisja lub państwa członkowskie, zależnie od przypadku, zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

Artykuł 10**Bezpieczeństwo**

Zgodnie z polityką UE dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium UE w ramach zadań operacyjnych zgodnie z tytułem V Traktatu, SPUE podejmuje wszelkie środki możliwe do zrealizowania w rozsądnych granicach, zgodne z jego mandatem oraz odpowiadające sytuacji w dziedzinie bezpieczeństwa na obszarze geograficznym, za który jest on odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa wszystkich członków personelu bezpośrednio mu podlegającego, w szczególności:

- a) sporządza plan bezpieczeństwa danej misji oparty na wytycznych Sekretariatu Generalnego Rady, obejmujący fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa danej misji, zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru misji i w jego obrębie, jak również reagowanie na zdarzenia związane z naruszeniem bezpieczeństwa, w tym plan awaryjny i plan ewakuacji misji;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu zatrudnionego poza terytorium UE ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka odpowiednio do warunków panujących na obszarze misji;
- c) zapewnia, aby wszyscy członkowie jego zespołu rozmieszczeni poza terytorium UE, w tym personel miejscowy, odbyli przed przyjazdem na obszar misji lub niezwłocznie po przyjeździe odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa, na podstawie wskaźników ryzyka określonych dla obszaru prowadzenia misji przez Sekretariat Generalny Rady;

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 11.4.2001, s. 1.

d) zapewnia wdrożenie wszelkich uzgodnionych zaleceń wydanych po regularnych ocenach bezpieczeństwa oraz dostarczanie SG/WP, Radzie i Komisji pisemnych sprawozdań dotyczących wdrażania tych zaleceń oraz innych kwestii związanych z bezpieczeństwem w ramach sprawozdań śródkresowych oraz sprawozdań z wykonania mandatu.

Artykuł 11

Sprawozdawczość

SPUE regularnie przedstawia SG/WP i KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym. Regularne sprawozdania pisemne są rozprowadzane w sieci COREU. Na zalecenie SG/WP lub KPiB, SPUE może składać sprawozdania Radzie ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych.

Artykuł 12

Koordynacja

1. SPUE promuje ogólną koordynację polityczną ze strony UE. Pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania wszystkich instrumentów UE w terenie, aby osiągnąć cele polityki UE. SPUE koordynuje swoje działania z działaniami Prezydencji i Komisji, jak również – w stosownych przypadkach – z działaniami innych SPUE aktywnych w regionie. SPUE regularnie przekazuje informacje misjom państw członkowskich i delegaturom Komisji.

2. Prezydencja, Komisja i szefowie misji państw członkowskich utrzymują ścisłą współpracę ze SPUE w terenie. Dokładają oni wszelkich starań, aby wspierać SPUE w wykonywaniu mandatu. SPUE zapewnia szefom Misji Policyjnej Unii Europejskiej na Terytoriach Palestyńskich (EUPOL COPPS) oraz Misji Unii Europejskiej ds. Szkolenia i Kontroli na przejściu granicznym w Rafah (EU BAM Rafah) wskazówki na temat lokalnej sytuacji politycznej. W miarę potrzeb SPUE oraz cywilny dowódca operacyjny konsultują się wzajemnie. SPUE

działa także w porozumieniu z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi obecnymi w terenie.

Artykuł 13

Przegląd

Wykonanie niniejszego wspólnego działania i jego spójność z innymi działaniami Unii Europejskiej w regionie są przedmiotem regularnego przeglądu. Przed końcem czerwca 2009 r. SPUE przedstawia SG/WP, Radzie i Komisji sprawozdanie z postępu prac, a do połowy listopada 2009 r. – kompleksowe sprawozdanie z wykonania mandatu. Sprawozdania te stanowią podstawę oceny niniejszego wspólnego działania przez odpowiednie grupy robocze oraz przez KPiB. W kontekście ogólnych priorytetów dotyczących przemieszczania SG/WP przedstawia KPiB zalecenia dotyczące decyzji Rady w sprawie odnowienia, zmiany lub zakończenia mandatu.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 15

Publikacja

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 lutego 2009 r.

W imieniu Rady

O. LIŠKA

Przewodniczący

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2009/137/WPZiB

z dnia 16 lutego 2009 r.

przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Kosowie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14, art. 18 ust. 5 i art. 23 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 10 czerwca 1999 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła rezolucję 1244.
- (2) W dniu 15 września 2006 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2006/623/WPZiB ⁽¹⁾ w sprawie utworzenia zespołu UE uczestniczącego w przygotowaniach do ewentualnego ustanowienia międzynarodowego misji cywilnej w Kosowie z elementem funkcji Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (zespół przygotowawczy MMC/SPUE).
- (3) W dniach 13–14 grudnia 2007 r. Rada Europejska podkreśliła, że Unia Europejska (UE) jest gotowa odgrywać wiodącą rolę we wzmacnianiu stabilności w regionie i w realizacji porozumienia określającego przyszły status Kosowa. Wskazała na gotowość UE do wspierania Kosowa na drodze do trwałej stabilności, w tym przez misję Europejskiej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony (EPBiO) i przez wniesienie wkładu w utworzenie międzynarodowego biura cywilnego, co stanowi element obecności międzynarodowej.
- (4) W dniu 4 lutego 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/124/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie, EULEX KOSOWO ⁽²⁾ oraz wspólne działanie 2008/123/WPZiB ⁽³⁾ w sprawie mianowania pana Pietera FEITH Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) w Kosowie do dnia 28 lutego 2009 r.
- (5) Na podstawie przeglądu wspólnego działania 2008/123/WPZiB mandat SPUE należy przedłużyć na okres 12 miesięcy.
- (6) Proces stabilizacji i stowarzyszenia stanowi strategiczne rami polityki UE wobec regionu Bałkanów Zachodnich, a jego instrumenty – w tym partnerstwo europejskie, dialog polityczny i techniczny w ramach mechanizmu monitorowania procesu stabilizacji i stowarzyszenia oraz powiązane programy pomocowe Wspólnoty – mają zastosowanie do Kosowa.
- (7) Mandat SPUE powinien być wykonywany we współpracy z Komisją, aby zapewnić spójność z innymi odpowied-

nimi działaniami wchodzącymi w zakres kompetencji Wspólnoty.

- (8) Rada przewiduje, że uprawnienia i upoważnienia SPUE oraz międzynarodowego przedstawiciela cywilnego zostaną nadane tej samej osobie.
- (9) SPUE będzie wykonywać swój mandat w warunkach, które mogą ulec pogorszeniu i mogłyby zaszkodzić celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonym w art. 11 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1**Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej**

Mandat pana Pietera FEITH jako Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE) w Kosowie zostaje niniejszym przedłużony do dnia 28 lutego 2010 r.

Artykuł 2**Cele polityki**

Mandat SPUE opiera się na celach polityki Unii Europejskiej (UE) wobec Kosowa. Obejmują one odgrywanie wiodącej roli we wzmacnianiu stabilności w regionie i we wprowadzaniu w życie porozumienia określającego przyszły status Kosowa; działania te mają sprawić, że Kosowo stanie się stabilne, samodzielne, pokojowe, demokratyczne i wieloetniczne, że będzie się przyczyniało do regionalnej współpracy i stabilizacji na podstawie stosunków dobrosąsiedzkich i angażowało na rzecz praworządności oraz ochrony mniejszości i dziedzictwa kulturowego i religijnego.

Artykuł 3**Mandat**

Aby możliwa była realizacja celów polityki UE wobec Kosowa, mandat SPUE obejmuje:

- a) doradztwo w imieniu UE i pomoc w procesie politycznym;
- b) wspieranie ogólnej koordynacji politycznej UE w Kosowie;
- c) udzielanie szefowi misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie (EULEX KOSOWO) porad i informacji dotyczących miejscowej sytuacji politycznej, także na temat politycznych aspektów kwestii związanych z jego obowiązkami;

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 16.9.2006, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 42 z 16.2.2008, s. 92.

⁽³⁾ Dz.U. L 42 z 16.2.2008, s. 88.

- d) zapewnianie konsekwencji i spójności działania UE wobec społeczeństwa. Rzecznik SPUE jest głównym punktem kontaktowym z ramienia UE, udzielającym mediom w Kosowie informacji na temat kwestii związanych ze wspólną polityką zagraniczną i bezpieczeństwem/europejską polityką bezpieczeństwa i obrony (WPZiB/EPBiO). Wszystkie działania związane z mediami i informacją publiczną będą odbywać się w ścisłej i ciągłej współpracy z rzecznikiem Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela (SG/WP) lub biurem prasowym Sekretariatu Rady;
- e) przyczynianie się do zwiększenia i umocnienia poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności w Kosowie – także w odniesieniu do kobiet i dzieci – zgodnie z polityką UE dotyczącą praw człowieka i wytycznymi UE dotyczącymi praw człowieka.

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

1. SPUE odpowiada za wykonywanie mandatu, przy czym działa z umocowania i pod kierownictwem operacyjnym SG/WP.
2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym z Radą. Komitet ukierunkowuje pod względem strategicznym i politycznym działania wykonywane przez SPUE w ramach mandatu.

Artykuł 5

Finansowanie

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 marca 2009 r. do dnia 28 lutego 2010 r. wynosi 645 000 EUR.
2. Wydatki pokrywane w ramach kwoty określonej w ust. 1 kwalifikują się do finansowania od dnia 1 marca 2009 r. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich. Obywatele krajów Bałkańskich Zachodnich są dopuszczani do udziału w przetargach.
3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE odpowiada przed Komisją za wszelkie wydatki.

Artykuł 6

Powołanie i skład zespołu

1. Do pomocy SPUE w wykonywaniu mandatu i do wspomagania spójności, widoczności i skuteczności wszelkich działań UE w Kosowie przydziela się specjalny personel UE. W granicach swojego mandatu i odpowiednich dostępnych środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie własnego

zespołu – w porozumieniu z Prezydentą, przy wsparciu ze strony SG/WP oraz przy pełnym współudziale Komisji. Zespół dysponuje wiedzą fachową na temat konkretnych kwestii politycznych związanych z mandatem. SPUE powiadamia SG/WP, Prezydentę i Komisję o składzie swojego zespołu.

2. Państwa członkowskie i instytucje Unii Europejskiej mogą zaproponować oddelegowanie personelu do pracy ze SPUE. Wynagrodzenie personelu oddelegowanego przez państwo członkowskie lub instytucję Unii Europejskiej do współpracy ze SPUE jest pokrywane odpowiednio przez państwo członkowskie lub instytucję Unii Europejskiej. Eksperti oddelegowani do Sekretariatu Generalnego Rady przez państwa członkowskie mogą także być zatrudnieni przy SPUE. Zatrudniani na podstawie umów członkowie personelu międzynarodowego posiadają obywatelstwo państw członkowskich UE.

3. Cały oddelegowany personel podlega zwierzchnictwu administracyjnemu wysyłającego państwa członkowskiego lub wysyłającej instytucji UE i wykonuje swoje zadania oraz działa w interesie mandatu SPUE.

Artykuł 7

Przywileje i immunitety SPUE i jego personelu

Przywileje, immunitety i dalsze gwarancje niezbędne do wykonania i sprawnego działania misji SPUE i jego personelu uzgadnia się we właściwy sposób. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają w tym celu wszelkie niezbędne wsparcie.

Artykuł 8

Bezpieczeństwo informacji niejawnych

1. SPUE i członkowie jego zespołu przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustalonych decyzją Rady 2001/264/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie przyjęcia przepisów Rady dotyczących bezpieczeństwa⁽¹⁾, w szczególności przy wykorzystywaniu informacji niejawnych UE.
2. SG/WP jest upoważniony do udostępniania NATO/KFOR informacji i dokumentów niejawnych UE, powstałych do celów tego działania, objętych klauzulą niejawności do poziomu „CONFIDENTIEL UE”, zgodnie z przepisami Rady dotyczącymi bezpieczeństwa.

3. SG/WP jest upoważniony do udostępniania Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) oraz Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE) – zgodnie z potrzebami operacyjnymi SPUE – informacji i dokumentów niejawnych UE powstałych do celów niniejszego działania, objętych klauzulą tajności do poziomu „RESTREINT UE”, zgodnie z przepisami Rady dotyczącymi bezpieczeństwa. W tym celu dokonuje się uzgodnień na szczeblu lokalnym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 11.4.2001, s. 1.

4. SG/WP jest upoważniony do udostępniania stronom trzecim powiązanych z niniejszym wspólnym działaniem dokumentów jawnych UE dotyczących treści obrad Rady dotyczących tego działania, które są objęte tajemnicą zawodową na podstawie art. 6 ust. 1 regulaminu Rady⁽¹⁾.

Artykuł 9

Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne

1. Państwa członkowskie, Komisja oraz Sekretariat Ogólny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.

2. Prezydencja, Komisja lub państwa członkowskie zależnie od przypadku zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

Artykuł 10

Bezpieczeństwo

Zgodnie z polityką UE dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium UE w ramach zadań operacyjnych zgodnie z tytułem V Traktatu, SPUE stosuje wszelkie uzasadnione środki możliwe do zrealizowania, zgodnie z jego mandatem oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze geograficznym, za który jest on odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa personelowi bezpośrednio mu podlegającemu, w szczególności:

- a) sporządza plan bezpieczeństwa danej misji oparty na wytycznych Sekretariatu Generalnego Rady, obejmujący fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa misji, dostosowane do potrzeb misji, zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru misji i w jego obrębie, jak również zarządzanie zdarzeniami związanymi z naruszeniem bezpieczeństwa, w tym plan awaryjny i plan ewakuacji misji;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium UE ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka odpowiednio do warunków panujących na obszarze misji;
- c) zapewnia, by wszyscy członkowie zespołu rozmieszczeni poza terytorium UE, w tym kontraktowy personel miejscowy, odbyli przed przyjazdem na obszar misji lub niezwłocznie po nim odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa, w oparciu wskaźniki ryzyka określone przez Sekretariat Generalny Rady dla obszaru prowadzenia misji;
- d) zapewnia wdrażanie wszelkich uzgodnionych zaleceń wydanych po regularnych ocenach bezpieczeństwa oraz dostarcza SG/WP, Radzie i Komisji pisemne sprawozdania dotyczące wdrażania tych zaleceń i o innych kwestiach związanych z bezpieczeństwem w ramach sprawozdań śródkresowych oraz sprawozdań z wykonania mandatu.

Artykuł 11

Sprawozdawczość

SPUE regularnie składa SG/WP i KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym. Regularne sprawozdania pisemne są udostępniane w sieci COREU. Na zalecenie SG/WP lub KPiB SPUE może przekazywać sprawozdania Radzie ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych.

Artykuł 12

Koordinacja

1. SPUE propaguje ogólną koordynację polityczną UE. Pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania w terenie wszystkich instrumentów UE, tak aby możliwe było osiągnięcie celów politycznych UE. SPUE koordynuje swoje działania z działaniami Prezydencji i Komisji, jak również – w odpowiednich przypadkach – z działaniami innych SPUE w regionie. SPUE regularnie dostarcza informacji przedstawicielstwom państw członkowskich i przedstawicielstwom Komisji.

2. W terenie utrzymywane są bliskie kontakty z Prezydencją, Komisją i szefami przedstawicielstw państw członkowskich. Dokładają oni wszelkich starań, aby wspierać SPUE w wykonywaniu jego mandatu. SPUE udziela szefowi misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie (EULEX KOSOWO) porad i informacji dotyczących miejscowej sytuacji politycznej, także na temat politycznych aspektów kwestii związanych z jego obowiązkami. SPUE i dowódca operacji cywilnej stosownie do potrzeb konsultują się ze sobą.

3. SPUE nawiązuje także kontakty z właściwymi organami lokalnymi oraz innymi podmiotami regionalnymi i międzynarodowymi obecnymi w terenie.

4. SPUE wraz z innymi podmiotami UE obecnymi w terenie zapewnia rozpowszechnianie i przekazywanie sobie wzajemnie informacji przez podmioty UE obecne w terenie, tak by osiągnąć wysoki stopień zbieżności wiedzy na temat sytuacji i jej oceny.

Artykuł 13

Przegląd

Wykonanie niniejszego wspólnego działania i jego spójność z innymi działaniami Unii Europejskiej w regionie są przedmiotem regularnych przeglądów. Do końca czerwca 2009 r. SPUE przedstawia SG/WP, Radzie i Komisji sprawozdanie z postępu prac, a także – do połowy listopada 2009 r. – wszechstronne sprawozdanie z wykonania mandatu. Na podstawie tych sprawozdań niniejsze wspólne działanie jest oceniane przez odpowiednie grupy robocze oraz przez KPiB. W kontekście ogólnych priorytetów dotyczących rozmieszczenia misji, SG/WP przedstawia KPiB zalecenia dotyczące decyzji Rady w sprawie przedłużenia, zmiany lub zakończenia mandatu.

⁽¹⁾ Decyzja 2006/683/WE, Euratom z dnia 15 września 2006 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu Rady (Dz.U. L 285 z 16.10.2006, s. 47).

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 15

Publikacja

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 lutego 2009 r.

W imieniu Rady

O. LIŠKA

Przewodniczący

WSPÓLNE STANOWISKO RADY 2009/138/WPZiB

z dnia 16 lutego 2009 r.

dotyczące środków ograniczających wobec Somalii i uchylające wspólne stanowisko 2002/960/WPZiB

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 10 grudnia 2002 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2002/960/WPZiB ⁽¹⁾ w następstwie rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (rezolucje RB ONZ) nr 733 (1992), 1356 (2001) oraz 1425 (2002) dotyczących objęcia Somalii embargiem na broń.
- (2) Dnia 20 listopada 2008 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła rezolucję RB ONZ nr 1844 (2008) wprowadzającą środki ograniczające wobec podmiotów usiłujących nie dopuścić do pokojowych działań politycznych lub blokować takie działania lub wobec podmiotów, które przez użycie siły zagrażają tymczasowym instytucjom federalnym (TIF) w Somalii lub misji Unii Afrykańskiej w Somalii (AMISOM) lub podejmują działania podważające stabilność w Somalii i w regionie.
- (3) Aby zapewnić przejrzystość, należy połączyć w jeden akt prawny środki nałożone na mocy wspólnego stanowiska 2002/960/WPZiB oraz środki, które mają zostać nałożone zgodnie z rezolucją RB ONZ nr 1844 (2008).
- (4) Należy zatem uchylić wspólne stanowisko 2002/960/WPZiB.
- (5) Wspólnota powinna podjąć działania, aby wprowadzić w życie niektóre środki,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE STANOWISKO:

Artykuł 1

1. Dostawy lub sprzedaż uzbrojenia i podobnych materiałów wszystkich rodzajów, włącznie z bronią i amunicją, pojazdami wojskowymi i sprzętem, sprzętem paramilitarnym i częściami zapasowymi do wcześniej wymienionych sprzętów do Somalii

przez obywateli państw członkowskich lub z terytoriów państw członkowskich są zakazane, bez względu na to, czy pochodzą one z tych terytoriów.

2. Bezpośrednie lub pośrednie zapewnianie Somalii doradztwa technicznego, finansowego i innej pomocy oraz szkoleń związanych z działaniami wojskowymi, włączając w szczególności szkolenia techniczne i pomoc związaną z dostarczaniem, produkcją, utrzymaniem lub wykorzystaniem produktów wymienionych w ust. 1 przez obywateli państw członkowskich lub z terytoriów państw członkowskich, jest zakazane.

3. Ustępy 1 i 2 nie mają zastosowania do:

- a) dostaw lub sprzedaży uzbrojenia i podobnych materiałów wszystkich rodzajów oraz do bezpośredniego lub pośredniego zapewniania doradztwa technicznego, pomocy finansowej i innej oraz szkoleń związanych z działaniami wojskowymi służących wyłącznie wsparciu misji lub przeznaczonych do wykorzystania przez misję AMISON, zgodnie z ust. 4 rezolucji RB ONZ nr 1744 (2007), lub wyłączonego użytku państw lub organizacji podejmujących środki zgodnie z ust. 6 rezolucji RB ONZ nr 1851 (2008) i ust. 10 rezolucji RG ONZ nr 1846 (2008);
- b) dostaw lub sprzedaży uzbrojenia i podobnych materiałów wszystkich rodzajów oraz do bezpośredniego lub pośredniego zapewniania doradztwa technicznego, przeznaczonego wyłącznie do pomocy w rozwoju instytucji sektora bezpieczeństwa, zgodnie z procesem politycznym określonym w ust. 1, 2 i 3 rezolucji RB ONZ nr 1744 (2007) i w braku decyzji odmownej przez komitet ustanowiony na mocy ust. 11 rezolucji RB ONZ nr 751 (1992) (zwany dalej „Komitetem Sankcji”) w terminie pięciu dni roboczych od otrzymania odpowiedniego powiadomienia;
- c) dostaw nieśmiercionośnego sprzętu wojskowego, przeznaczonego wyłącznie do użytku w celach humanitarnych lub ochronnych, ani do dostaw materiałów przeznaczonych do wykorzystania w programach rozwoju instytucjonalnego przygotowanych przez Unię, Wspólnotę lub państwa członkowskie, w tym w programach z dziedziny bezpieczeństwa, prowadzonych w ramach procesu pokojowego i procesu pojednania zatwierdzonych uprzednio przez Komitet Sankcji, oraz odzieży ochronnej, w tym kamizelek przeciwodłamkowych i hełmów wojskowych, przywożonej na określony czas do Somalii wyłącznie na własny użytek przez pracowników Organizacji Narodów Zjednoczonych, przedstawicieli mediów i pracowników zajmujących się pomocą humanitarną i rozwojem oraz związanego z nimi personelu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 334 z 11.12.2002, s. 1.

Artykuł 2

Środki ograniczające, o których mowa w art. 3, art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 1 i 2, są nakładane na osoby i podmioty wyznaczone przez Komitet Sankcji:

- angażujące się lub wspierające działania zagrażające pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności Somalii, w tym akty zagrażające porozumieniu z Dżibuti z dnia 18 sierpnia 2008 r. lub politycznemu procesowi, czy też zagrażające użyciem siły wobec TIF lub AMISOM,
- naruszające embargo na uzbrojenie i podobne środki, o których mowa w art. 1,
- utrudniające dostarczanie pomocy humanitarnej do Somalii lub dostęp do niej i jej dystrybucję w Somalii.

Osoby i podmioty, o których mowa, są wymienione w załączniku.

Artykuł 3

Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zapobiec bezpośredniemu lub pośredniemu dostarczaniu, sprzedaży lub transferowi uzbrojenia i materiałów wojskowych oraz bezpośredniego lub pośredniego zapewniania doradztwa technicznego lub szkoleń, pomocy finansowej i innej, włączając pomoc inwestycyjną, brokerską lub w zakresie innych usług finansowych związanych z działaniami wojskowymi lub dostawą, sprzedażą, transferem, utrzymaniem lub użyciem uzbrojenia i materiałów wojskowych osobom lub podmiotom, o których mowa w art. 2.

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki mające na celu zapobieganie wjazdowi na ich terytoria lub przejazdowi przez nie osób, o których mowa w art. 2.

2. Ustęp 1 nie zobowiązuje państw członkowskich do odmowy wjazdu własnym obywatelom na swoje terytorium.

3. Ustęp 1 nie ma zastosowania, jeżeli Komitet Sankcji:

- a) ustalili na podstawie indywidualnego przypadku, że taki wjazd lub przejazd jest uzasadniony świadczeniem pomocy humanitarnej, w tym obowiązkami religijnymi;

- b) ustalili na podstawie indywidualnego przypadku, że zwolnienie przybliżyłoby realizację celów polegających na osiągnięciu pokoju i pojednania narodowego w Somalii oraz stabilności w regionie.

4. W przypadkach gdy zgodnie z ust. 3 państwo członkowskie zezwala na wjazd na swoje terytorium lub przejazd przez nie osób wyznaczonych przez Komitet Sankcji, zezwolenie ograniczone jest do celu, w jakim zostało udzielone, i do osób, których dotyczy.

Artykuł 5

1. Wszystkie fundusze, inne aktywa finansowe i zasoby gospodarcze posiadane lub kontrolowane bezpośrednio lub pośrednio przez osoby lub podmioty, o których mowa w art. 2, lub posiadane lub kontrolowane, bezpośrednio lub pośrednio, przez nie lub przez osoby lub podmioty działające w ich imieniu lub pod ich kierunkiem, zgodnie z opisem przez Komitet Sankcji, zostają zamrożone. Osoby lub podmioty, o których mowa są wymienione w załączniku.

2. Żadne fundusze, inne aktywa finansowe ani zasoby gospodarcze nie są udostępniane, bezpośrednio lub pośrednio, osobom i podmiotom, o których mowa w ust. 1, lub na rzecz tych osób i podmiotów.

3. Państwa członkowskie mogą dopuścić zwolnienia ze środków, o których mowa w ust. 1 i 2, w odniesieniu do funduszy, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych:

- a) koniecznych do pokrycia podstawowych wydatków, wraz z płatnościami za środki spożywcze, wynajem lub kredyt hipoteczny, lekarstwa i leczenie, podatki, składki ubezpieczeniowe i opłaty na rzecz przedsiębiorstw użyteczności publicznej;
- b) przeznaczonych wyłącznie na pokrycie rozsądnych kosztów honorariów oraz zwrotów wydatków poniesionych w związku ze świadczeniem usług prawniczych;
- c) przeznaczonych wyłącznie na pokrycie należności lub opłat manipulacyjnych, zgodnie z przepisami prawa krajowego, związanych z rutynowym przechowywaniem i utrzymaniem zamrożonych funduszy lub innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych;

d) koniecznych do pokrycia nadzwyczajnych wydatków, po powiadomieniu Komitetu Sankcji przez zainteresowane państwo członkowskie i po uzyskaniu zgody tego komitetu;

e) będących przedmiotem sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego zastawu lub wyroku, w którym to przypadku fundusze, inne aktywa finansowe i zasoby gospodarcze mogą być wykorzystane do zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim zastawem lub do wykonania wyroku z zastrzeżeniem, że zastaw ten został ustanowiony lub że wyrok został wydany przed wskazaniem przez Komitet Sankcji odnośnych osób lub podmiotów, i nie został ustanowiony ani wydany na rzecz osoby lub podmiotu, o których mowa w art. 2, po powiadomieniu Komitetu Sankcji przez zainteresowane państwo członkowskie.

4. Zwolnienia, o których mowa w art. 3 lit. a), b) i c), można ustanowić po powiadomieniu Komitetu Sankcji przez zainteresowane państwo członkowskie o zamiarze udzielenia, w odpowiednich przypadkach, zezwolenia na dostęp do tych funduszy, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych oraz w przypadku braku odmownej decyzji Komitetu Sankcji w terminie trzech dni roboczych od daty takiego powiadomienia.

5. Ustęp 2 nie ma zastosowania do następujących wpływów na zamrożonych rachunkach:

a) odsetek lub innych dochodów z tych rachunków; lub

b) płatności należnych z tytułu umów lub porozumień, które zostały zawarte przed dniem, w którym rachunki te zaczęły podlegać środkom ograniczającym, lub zobowiązań, które powstały przed tym dniem;

pod warunkiem że wszystkie takie odsetki, inne dochody należne i płatności nadal podlegają przepisom ust. 1.

Artykuł 6

Rada ustala wykaz zawarty w załączniku i wprowadza w nim wszelkie zmiany na podstawie postanowień Komitetu Sankcji.

Artykuł 7

Niniejsze wspólne stanowisko staje się skuteczne z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 8

Niniejsze wspólne stanowisko podlega przeglądowi, jest zmieniane lub uchylone zgodnie z odpowiednimi decyzjami Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 9

Niniejszym uchyla się wspólne stanowisko 2002/960/WPZiB.

Artykuł 10

Niniejsze wspólne stanowisko zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 lutego 2009 r.

W imieniu Rady
O. LIŠKA
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wykaz osób i podmiotów, o których mowa w art. 2, 3, 4 i 5

WSPÓLNE STANOWISKO RADY 2009/139/WPZiB**z dnia 16 lutego 2009 r.****przedłużające obowiązywanie środków ograniczających skierowanych przeciwko kierownictwu regionu Naddniestrza w Republice Mołdowy**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE STANOWISKO:

Artykuł 1

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 15,

Obowiązywanie wspólnego stanowiska 2008/160/WPZiB niniejszym przedłuża się do dnia 27 lutego 2010 r.

Artykuł 2

a także mając na uwadze, co następuje:

Załączniki I i II wspólnego stanowiska 2008/160/WPZiB zostają zastąpione tekstem przedstawionym w załącznikach I i II do niniejszego wspólnego stanowiska.

Artykuł 3(1) W dniu 25 lutego 2008 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2008/160/WPZiB dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko kierownictwu regionu Naddniestrza w Republice Mołdowy⁽¹⁾. To wspólne stanowisko ma zastosowanie do dnia 27 lutego 2009 r.

Niniejsze wspólne stanowisko staje się skuteczne z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 4

(2) Jak wynika z przeglądu wspólnego stanowiska 2008/160/WPZiB, obowiązywanie środków ograniczających należy przedłużyć o kolejnych 12 miesięcy.

Niniejsze wspólne stanowisko zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 lutego 2009 r.

(3) Należy zmienić załączniki I i II do wspólnego stanowiska 2008/160/WPZiB w związku ze zmianami stanowisk niektórych osób objętych środkami ograniczającymi,

W imieniu Rady

O. LIŠKA

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 51 z 26.2.2008, s. 23.

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK I

Wykaz osób, o których mowa w art. 1 ust. 1 ppkt (i)

1. SMIRNOV, Igor Nikolayevich, »prezydent«, ur. 23 października 1941 r. w Chabarowsku, Federacja Rosyjska. Paszport rosyjski nr 50No0337530.
 2. SMIRNOV, Vladimir Igorevich, syn »prezydenta« i »przewodniczący Państwowego Komitetu Celnego«, ur. 3 kwietnia 1961 r. w Kupiańsku, obwód charkowski, lub w Nowej Kachowce, obwód chersoński, Ukraina. Paszport rosyjski nr 50No00337016.
 3. SMIRNOV, Oleg Igorevich, syn »prezydenta« i »doradca Państwowego Komitetu Celnego«, »członek Rady Najwyższej«, ur. 8 sierpnia 1967 r. w Nowej Kachowce, obwód chersoński, Ukraina. Paszport rosyjski nr 60No1907537.
 4. MARAKUTSA, Grigory Stepanovich, »członek Rady Najwyższej«, »specjalny przedstawiciel Rady Najwyższej ds. stosunków międzyparlamentarnych«, ur. 15 października 1942 r. w Tei, region grigoriopolski, Republika Mołdowy. Stary paszport radziecki nr 8BM724835.
 5. LITSKAI, Valery Anatolyevich, były »minister spraw zagranicznych«, ur. 13 lutego 1949 r. w Twerze, Federacja Rosyjska. Paszport rosyjski nr 51No0076099, wydany 9 sierpnia 2000 r.
 6. KHAZHEYEV, Stanislav Galimovich, »minister obrony«, ur. 28 grudnia 1941 r. w Czelabińsku, Federacja Rosyjska.
 7. ANTYUFYEV, Vladimir Yuryevich, znany jako SZEWCOW, Wadim, »minister bezpieczeństwa państwa«, ur. w 1951 r. w Nowosybirsku, Federacja Rosyjska. Paszport rosyjski.
 8. KOROLYOV, Alexandr Ivanovich, »wiceprezydent«, ur. 24 października 1958 r. we Wrocławiu, Polska. Paszport rosyjski.
 9. BALALA, Viktor Alekseyevich, były »minister sprawiedliwości«, ur. w 1961 r. w Winnicy, Ukraina.
 10. ZAKHAROV, Viktor Pavlovich, były »prokurator Naddniestrza«, ur. w 1948 r. w miejscowości Kamienka, Republika Mołdowy.
 11. GUDYMO, Oleg Andreyevich, »członek Rady Najwyższej«, także »przewodniczący Komisji ds. Bezpieczeństwa, Obrony i Pokoju«, były »wiceminister bezpieczeństwa«, ur. 11 września 1944 r. w Alma Acie, Kazachstan. Paszport rosyjski nr 51No0592094.
 12. KRASNOSELSKY, Vadim Nikolayevich, »minister spraw wewnętrznych«, ur. 14 kwietnia 1970 r. w Daurii, region zabajkalski, obwód czytyjski, Federacja Rosyjska.
 13. ATAMANIUK, Vladimir, »wiceminister obrony«.
-

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK II

Wykaz osób, o których mowa w art. 1 ust. 1 ppkt (ii)

1. URSKAYA, Galina Vasilyevna, były »minister sprawiedliwości«, ur. 10 grudnia 1957 r. w miejscowości Piatiletka, region briański, obwód briański, Federacja Rosyjska.
 2. MAZUR, Igor Leonidovich, »szef administracji państwowej w regionie Dubossar«, ur. 29 stycznia 1967 r. w Dubossarach, Republika Mołdowy.
 3. PLATONOV, Yuri Mikhailovich, znany jako Yury PLATONOV, »szef administracji państwowej w regionie Rybnicy i w mieście Rybnica«, ur. 16 stycznia 1948 r. w Klimkowie, region poddorski, obwód nowogrodzki. Paszport rosyjski nr 51No0527002, wydany przez ambasadę rosyjską w Kiszyniowie w dniu 4 maja 2001 r.
 4. CHERBULENKO, Alla Viktorovna, »zastępca szefa administracji państwowej w mieście Rybnica«, odpowiedzialna za sprawy edukacji.
 5. KOGUT, Vecheslav Vasyilevich, »szef administracji państwowej w mieście Bendery«, ur. 16 lutego 1950 r. w Taraklii, region Czadyr-Łungi, Republika Mołdowy.
 6. KOSTIRKO, Viktor Ivanovich, »szef administracji państwowej w mieście Tyraspol«, ur. 24 maja 1948 r. w Komsomolsku nad Amurem, Kraj Chabarowski, Federacja Rosyjska.”
-

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 77/2009 z dnia 26 stycznia 2009 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 314/2004 dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Zimbabwe**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 23 z dnia 27 stycznia 2009 r.)

— Strona 8, załącznik, pkt 24:

zamiast: „Data wyznaczenia, o której mowa w art. 7 ust. 2: 16.6.2005”,

powinno być: „Data wyznaczenia, o której mowa w art. 7 ust. 2: 27.1.2009”.

— Strona 15, załącznik, pkt 122:

zamiast: „Stanowisko/Powód umieszczenia w wykazie: Dane identyfikacyjne: Zastępca inspektora, armia narodowa Zimbabwe.”,

powinno być: „Stanowisko/Powód umieszczenia w wykazie: Dane identyfikacyjne: Zastępca inspektora, policja Republiki Zimbabwe.”.
